

Emekçi halkların birleşik-devrimci direnişi kazanacak!

Kürt halkı emperyalist kısıkaç altında » 2

Emperyalistler Kürt halkını kısıkaç alan kirlî bir politika işletmektedir. Tam da bu nedenle Kürt halkının Rojava'da elde ettiği kazanımlar tehlike altındadır.

Polise misliyle katletme yetkisi » 6

AKP tarafından bir kez daha "polise yetkiyi biz verdik" denmektedir. Bu nedenle yaşanacak katliamların doğrudan sorumlusu da AKP olacaktır.

DEV TEKSTİL kuruluş deklarasyonu » 22

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası Girişimi, sendikanın kuruluş deklarasyonunu duyurdu: Devrimci sınıf sendikacılığı için yola çıkıyoruz!

“Yeni Türkiye” halklara düşmanlık, işçi ve emekçilere katmerli kölelik ve baskıdır...

Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik için birleşik devrimci mücadeleye!

Kobanê direnişi, AKP iktidarının dış politikadaki iflasına yeni perçinler atıp derinleştirerek sürüyor. Son bir umutla IŞİD’in Kobanê’yi düşürmesine kilitlenen AKP yönetimindeki Türk sermaye devleti, yine heyecana kapılmış, yine hızla sonuç alacağını düşünmüştü. Tıpkı Suriye’de olduğu gibi... Ancak işler bir kez daha sarpa sardı. Kürt hareketinin silahlı direnişi tüm dünyada sempatiyle karşılanırken, AKP iktidarının planları en başta kendi ayağına dolandı.

AKP iktidarının Kobanê sendromu

Özellikle Kürt illeri başta olmak üzere Türkiye’nin dört bir yanına yayılan Kobanê eylemleri AKP iktidarının dünü, bugünü ve geleceğine yeniden ayna tuttu. “Yeni Türkiye”nin yeni cumhurbaşkanının ve Tayyip özentili AKP yetkililerinin kinle savurdıkları tehditler eşliğinde devlet terörü dizginlerinden boşaldı. AKP’nin polisi, jandarması, dinci-faşist beslemeleri birkaç gün içinde onlarca kişiyi katlettiler, 700 civarında insan yaralandı. Bini aşkın gözaltı ve 300’den fazla tutuklama yetmemiş olduğu için, operasyonlar, gözaltı ve tutuklamalar devam ediyor. AKP iktidarı bir kez daha “çözüm süreci” aldatmacası sayesinde eylemlerin hız kesmesini sağlayabildi. Abdullah Öcalan’ın mesajının ardından DTK-HDP-DBP’nin açıklamaları, hele de içinde bulunduğumuz konjonktürde her bakımdan ve her yönüyle sonuna kadar haklı ve meşru kitle şiddetini mahkum eden söylemleri adeta AKP’nin imdadına yetişti.

AKP’nin maskesi 2013 Haziran’ında tümüyle düşmüştü. Yolsuzluk-rüşvet skandallarına, dincigericiliğin iktidar ve rant kavgasının ortalığa saçtığı pisliklere rağmen yerel seçimler ile cumhurbaşkanlığı seçimlerinde zaferle çıkması yalnızca işçi ve emekçi kitleleri uyuşturmadaki, toplumu çürütmedeki başarısını gösteriyor, yoksa maskesini koruyabildiğini değil. O çoktandır çıplak bir despot olarak elinde kalan son silahları kullanmaktadır. Tıpkı Kobanê eylemlerine karşı olduğu gibi, daha fazla devlet terörü, daha fazla baskı, daha acımasız bir polis devleti.

Emperyalist merkezlerin sözcüsü konumundaki batılı medya kuruluşları AKP iktidarı ve Tayyip Erdoğan’dan şamarı eksik etmiyorlar. Türk sermaye medyasının hatırı sayılır bir kesimi de aynı sertlikte olmasa da aynı tonda veryansın ediyor. Emperyalist sözcülerin derdi Tayyip Erdoğan ve avanesini emperyalist politikalar çerçevesinde hizaya çekmek, Türkiye’dekilerin derdi ise sermaye devletinin çıkarları ve geleceği ile ilgili kaygılar...

“Model ülke” ve bölgesel taşeronluk hayallerinden “sıfırlanmış” maşalığa...

AKP iktidarının, IŞİD’le birlikte yaşadığı Kobanê hezimetini (Kobanê’nin akıbetinden bağımsız olarak bu artık ancak böyle tanımlanabilir), onu her açıdan “sıfırlanmaya” doğru sürüklüyor.

Her şeyden önce emperyalist efendileri tarafından,

daha uysal bir taşeron olması konusunda sıkıştırılıyor. Kobanê’yi IŞİD’le düşürme planı sarpa sarınca, Esad’ın öncelikli hedef olması, Rojava’da çeşitli isimlerle adlandırılan bir “güvenlik kuşağı” gibi talepleri hiçe sayıldığı halde ABD’nin “ortak çalışma planı” adı altındaki dayatmalarını sineye çekti. Plana göre batılı emperyalistlerin tam denetimi altındaki “ılımlı Suriye muhalefeti”nin 2 bin piyonu Türk sermaye devleti tarafından eğitilip silahlandırılarak savaşa sürülecek. İncirlik Üssü Batılı emperyalist koalisyonun saldırılarına tam hizmet edecek vb. Mutabakat olarak lanse edilen gerçek bir tenzili rütbedir. Etkin bir bölgesel taşeron olma hevesiyle yanıp tutuşan AKP iktidarı, Suriye politikasındaki iflas ve Rojava’daki hezimet sürecinde tüm bölge halklarının düşmanlığını üzerine çekmiş olarak emperyalizmin maşalığını üstleniyor.

Daha yoğun sömürü, daha koyu gerıcilik ve faşist baskı!

Tam da bu gelişmelerin yaşandığı günlerde Türk sermaye düzeninin geleceğiyle ilgili AKP planları da kamuoyuna duyuruldu. Ekonomide açıklanan Orta Vadeli Program, 2023 Türkiye’sinin tam bir balondan ibaret olduğunu gösterdi. OVP’de işçi ve emekçilere sunulanlar, daha fazla özelleştirme, daha yoğun sömürü, daha ağır çalışma koşulları, daha fazla işsizlikten başka bir şey değil.

Böylesi bir iktisadi-sosyal saldırı dalgasının koyu bir faşist devlet terörü ve baskı düzeni olmadan hayata geçirilmesi beklenemez. Fakat belki tedrici olarak atılacak adımlar Kobanê direnişinin yarattığı basınç altında olabildiğince şiddetli ve hızlı şekilde gündeme düştü. Eski ortak cemaatle kapışmada iş gören kimi yasal düzenlemeler, polis ve yargıda gerekli görülen temizliklerde, bir başka deyimle kadrolaşmada yeterli mesafe aldığından olsa gerek şimdi rafa kaldırılıyor. Kobanê’yle dayanışma eylemleri bahanesiyle ceza hukukunda yapılan yeni düzenlemeler, Tayyip Erdoğan ve avanesinin düşlediği ve seçim galibiyeti sırasında dile getirdikleri “yeni Türkiye”nin aynasıdır.

Özetle “sıfırlanmaya” doğru yuvarlanan AKP iktidarı, 12 yılı aşkın süre boyunca işçi sınıfı ve

emekçilere yönelik saldırılarını “misliyle” arttıracığı bir dönemin müjdesini vermiştir. Zira son birbuçuk yıldır tüm dünya nezdinde maskelerini yitirdiğinin bilincindedir. Ayakta kalmanın tek çaresini dışarıda eli kanlı bir maşalıkta, ekonomik-sosyal alandaki saldırıları yoğunlaştırmakta ve siyasal yaşamda daha koyu bir gerıcilik ve polis rejiminde görmektedir.

Kürt sorununda aldatmaca ve şiddet bir arada

AKP’nin dış ve iç politikasında temel bir öge konumundaki Kürt sorununa yaklaşımı hiçbir zaman bu genel çerçevenin dışına çıkmadı. Bunu 2000’lerin ortasından bu yana izlediği şiddet ve aldatma siyaseti yeterli açıklıkla ortaya koymaktadır zaten. 2013’ün başından itibaren gündemde tuttuğu son “çözüm süreci” aldatmacası, dışarıda (örneğin tüm bu süreç boyunca Rojava’da) ve içerde Kürt halkına karşı uyguladığı şiddete rağmen işlevli olmayı sürdürdükçe (örneğin son Kobanê eylemlerinin yatıştırılmasında olduğu gibi) sahnelenecektir elbette. Fakat AKP’nin, Kürt halkının özgürlük umudunu ne yapıp edip yok etmekten başka bir niyeti, çizgisi, planı olmadığı bugüne kadar olduğu üzere tekrar tekrar açığa çıkmaya devam edecektir.

Kürt sorununu çözmek üzerinden Türk sermaye devletinin iştahını kabartmaya çalışmanın bir karşılığı yoktur. Abdullah Öcalan tarafından sıkça dile getirilen olanaklar, AKP iktidarınca yönetilen ve her bakımdan acz içindeki Türk sermaye devletinin yutamayacağı lokmalardır. Emperyalist dünya düzeni içinde onca girişkenliğe rağmen bölgesinde bile ancak maşalık rolü verilen Türk devletinin, parçalanma kabusu görmeksizin özerk Kürdistan’a doğru bir “süreç”e razı olabileceğini hayal etmek bile tam bir gaflettir. Hele de bölgedeki ve dünyadaki gidişata emperyalist vekalet savaşlarının, halkların boğazlanmasının yön verdiği belirsizlik koşullarında... İçerde “çözüm süreci”nden dem vururken, Rojava’ya baştan beri acımasız bir düşmanlıkla saldırmasının gerisinde bu var.

Kürt hareketi öncülüğündeki Kobanê direnişi ve Kürt halkının son serhidanı AKP yönetimindeki Türk sermaye devletinin her bakımdan çapını da Kürt sorunundaki çizgisini de tüm açıklığıyla teyit etmiştir. Hala onunla Kürt sorununu çözebileceklerini düşünenlerin akıllara durgunluk verici olsa da artık şaşırtmayan savrulmalarını da... Kobanê direnişinin tersine “çözüm süreci” ise AKP’nin en büyük dayanağı olmaya devam etmektedir.

Dümeninde AKP iktidarının oturduğu sermaye düzeninin, despotların deyimi ile “yeni Türkiye”nin karşısında işçi sınıfı ve emekçiler ile Kürt halkının geleceği ortaktr. Emperyalizm ve yerli taşeronları işçi ve emekçilere daha katmerli sömürü ve baskıdan, bölge halklarına ise daha kanlı boğazlaşmalar ve kölelikten ibaret bir gelecek dayatmaktadır. Kobanê sürecinin döne döne gösterdiği üzere emperyalizmin maşası olmaya soyunan Türk sermaye devleti yıkılmadan ne işçi ve emekçiler kölelikten kurtulabilir ne de Kürt halkı özgürlüğüne kavuşabilir.

Kürt halkı emperyalist kıskaç altında

IŞİD çetesinin Kobanê'yi hedef alan saldırısı ve bunun karşısında YPG'nin ve Kobanê halkının ortaya koyduğu direniş birinci ayını geride bıraktı.

Gerici kuşatmanın ilk günlerinde Kobanê'nin kısa sürede düşeceği, modern ve ağır silahlarla donatılmış gerici IŞİD çetesinin günler içerisinde Kobanê'yi alacağı, YPG'nin fazla dayanamayacağı iddia ediliyordu. Fakat Kürt halkının Kobanê'de ortaya koyduğu direnme gücü ve kararlılığı, başta Türk sermaye devleti olmak üzere gerici IŞİD çetesini besleyen, donatan ve Rojava üzerine salan güçlerin hevesini kursağında bıraktı. Kobanê'ye dört koldan saldıran gerici çete kentin belli mahallelerine kadar ilerlediyse de; gelinen aşamada YPG önderliğinde savaşıyan Kobanê halkı sokak sokak direnerek gerici çetenin ilerleyişini engellemiş bulunuyor.

Emperyalistlerin derdi IŞİD değil kendi egemenlikleridir

Sürecin bir başka önemli gelişmesi ise, ABD emperyalizminin Galler'de toplanan NATO Zirvesi'nde Irak ve Suriye üzerinden geliştirdiği yeni politik hamleler oldu. ABD önderliğindeki Batılı emperyalist güçler; bizzat beslediği, silahlandırdığı ve Esad rejimi üzerine saldırdığı gerici IŞİD çetesinin Bağdat'a ilerleyişini gerekçe göstererek savaş makinesi NATO'yu bir kez daha devreye soktular.

Galler Zirvesi'nin hemen ardından "IŞİD'e karşı mücadele" kılıfı ile NATO bombaları Irak ve Suriye topraklarını dövmeye başladı. IŞİD kartını bölge halklarına karşı bir tehdit olarak kullanan Batılı emperyalist koalisyon öte yandan Ortadoğu'yu hedef alan savaş politikalarını da yine IŞİD kozunu kullanarak devreye sokmuş oldu. Sözde IŞİD karşıtlığı ile harekete geçirilen NATO güçlerinin bölgeyi hedef alan her türden saldırısının önü de böylelikle açıldı. Bizler bu aynı senaryoyu Afganistan ve Irak işgalinden, Libya'yı hedef alan emperyalist saldırganlık sürecinden iyi biliyoruz. Şimdi aynı oyun Suriye üzerinden sahneleniyor.

Açıktır ki emperyalist koalisyonun derdi gerici IŞİD çetesinin bölgedeki icraatları değildir. Zira bu ve benzeri birçok çete bizzat emperyalist merkezler tarafından yönlendirilmekte, kendi sefil çıkarları ve emperyalist politikaları için kullanılmaktadır. IŞİD gibi bir belayı bölge halklarının başına musallat eden de bizzat emperyalistlerdir. Tersinden IŞİD vb. çetelerin de emperyalistlerle esaslı bir sorunu olmadığı aşikardır. Zira ellerindeki silahlardan sırtlarındaki elbiseye kadar her şey emperyalizm patentlidir.

Ortadoğu'da yaşanan bu son gelişmeler emperyalist güçlerin nüfuz ve egemenlik kavgasının gün geçtikçe kızışmakta olduğunu, bu doğrultuda her türlü kirli yol ve yöntemle başvurmaktan geri durmayacağını bir kez daha gözler önüne sermektedir. Bu aynı dönem içerisinde Türk sermaye devletinin emperyalistlerin talepleri doğrultusunda hazırladığı savaş tezkeresini meclisten çıkarması, dahası ülkedeki hava üslerini koalisyon güçlerinin hizmetine koşulsuz-

sınırsız bir şekilde açması, önümüzdeki dönemde sermaye devletine biçilen rolün ilk sinyallerini de vermiş oldu. Galler Zirvesi'nin ilk günlerinde efendisine mızımızlanan, Esad rejimine karşı kullandığı, Kürt halkının Rojava çıkışını boğmak için besleyip donattığı gerici çeteleri açıktan karşısına almamak için ayak sürüyen Türk sermaye devleti hızla emperyalist politikalar doğrultusunda hizaya geldi.

Bugün Ortadoğu'ya düşen tonlarca NATO bombası, Türkiye topraklarından havalanan savaş uçakları tarafından atılıyor.

Kürt halkı emperyalizmin kıskaçında

NATO'nun Galler Zirvesi'ni önceleyen günlerde gerici IŞİD çetesi Güney ve Batı Kürdistanı hedef alan saldırganlığını tırmandırdı. Kürt ve Ezidi halkına yönelik katliam saldırıları gerçekleştiren ve yüzünü Erbil'e dönen IŞİD; Kürt halkının direnci ile geri püskürtülmüş, Şengal'den, Maxmur'dan ve bir dizi Kürt kentinden geri çekilmek zorunda kalmıştı. Bu aynı günlerde emperyalist koalisyon bölgeye yönelik ilk saldırılarını gerçekleştirdi. Bu saldırı sürecinin hemen ardından IŞİD çetesi bir kez daha Suriye savaşına, somutta ise Rojava'ya sürüldü.

Bilindiği gibi IŞİD terörünün sonraki adresi Kobanê oldu. Kobanê'yi dört bir koldan kuşatan ve günlerce ağır silahlarla saldıran çete, bir kez daha Kürt halkının ölümüne direnişle karşılaştı ve Kobanê'yi bugüne kadar düşürmeyi başaramadı. Bugünden bakıldığında emperyalistlerin güdümünde hareket eden gerici IŞİD'in Kürt halkını hedef alan saldırılarının tesadüfi olmadığı çok daha net görülebilir. Başını ABD'nin çektiği emperyalist koalisyon Kürt halkını ve hareketini IŞİD kozu ile tehdit etmekte, bu çeteler eliyle Kürt hareketini hedef alan bir imha savaşı yürütmekte ve Kürt hareketini açmaza alarak kendi çizgisine kazanmayı amaçlamaktadır. Emperyalizmin mesajı nettir; ya benim politikalarımı ve egemenliğimi tanyacaksınız, ya da imha edileceksiniz!

Kürt halkına karşı IŞİD kartını etkin bir şekilde değerlendiren emperyalistlerin amacı Rojava'da tam bir denetim kurmaktır. Bölgedeki en etkin güçlerden birisini, Kürt hareketini kendi eksenine kazanmaya çalışmaktadır. Bu politikanın arka planında ise bütün bir Suriye'nin düşürülmesi hedefi yer almaktadır. Son birkaç aydır Güney Kürdistan ve Kobanê'de yaşananlar bu gerçeği bir kez daha gözler önüne sermektedir.

Emperyalizm Kürt halkına savaş, yıkım ve kölelikten başka bir şey veremez!

Emperyalistler Kürt halkını kısıp alan kirli bir politika işletmektedir. Tam da bu nedenle Kürt halkının Rojava'da elde ettiği kazanımlar tehlike altındadır. Zira Kürt halkına 'ya imha ya tam kölelik' dayatan ABD emperyalizmi; Kobanê direnişine verdiği sözde destek üzerinden ileride Rojava'da tam bir egemenlik hesapları yapmaktadır. Kürt hareketini kendisine yedekleyerek bölgedeki politikalarını daha

etkin kılmayı planlamaktadır. Geline yerde YPG'nin emperyalist koalisyonda resmen temsil edilmesi de bu aynı yaklaşımın bir ürünüdür.

Bunun kendisi bölge halkları için tehlikeli bir politikadır. Kürt halkı ve hareketi bu konuda çok daha dikkatli olmalı, bugüne kadar kendi öz gücüyle ve bağımsız konumuyla elde ettiği kazanımları yine aynı tutumla korumasını başarmalıdır. Aksi her durum emperyalizmin Kürdistan üzerindeki egemenlik alanını güçlendirecek ve dolayısıyla kölelik zincirlerini kalınlaştıracaktır.

"Bütün kazanımlarına ve çoğalan avantajlarına rağmen bölgenin toplamında Kürt sorununun akıbeti henüz belirsizliğini korumaktadır. Bunun gerisinde bölgenin yeni altüst oluşlara gebe olması gerçeği ile birlikte bölge gericiliğinin halihazırdaki gücü vardır. Belirsizliklerle dolu bu istikrarsızlık ortamında Kürt halkı kendi gücüne dayandığı ve bölge halklarıyla devrimci kader birliği çizgisinden kopmadığı ölçüde süreçten en iyi kazanımlarla çıkmayı başarabilecektir. Emperyalizmin bölgeyi kendi çıkarlarına göre yeniden şekillendirme çabalarından yarar umduğu ve daha da kötüsü buna alet olduğu ölçüde ise bölge halklarıyla birlikte bunun acısını çekmek akıbetiyle yüz yüze kalacaktır." (TKİP IV Kongre Bildirgesi)

IŞİD emperyalist barbarlıktır: Ya barbarlık içerisinde çöküş ya sosyalizm!

Ortadoğu'da bölge halklarının kaderinin şekillendiği bir süreç işliyor. Emperyalist güçler eliyle sürdürülen yağma savaşları, katliamlar ve kıyımlar her geçen gün tırmanıyor. Emperyalist orduların ya da işbirlikçilerinin namulları adeta ölüm kusuyor. Bunun karşısında ise Gazze'de ve Kobanê'de olduğu gibi büyük direnişler de tarih sahnesinde yerini alıyor.

Bugünkü kıyım ve savaş makinesinin adı ister IŞİD olsun ister ÖSO, ister El Kaide olsun isterse bizzat NATO, tüm bu gerici odaklar emperyalist barbarlığın ürünüdür. Hepsisi de emperyalizmin icat ettiği savaş makineleridir, bu konuda hiçbir yanılsama yaşanmamalıdır.

Tam da bu nedenle emperyalist-kapitalist düzen hedef alınmadan gerçek bir kurtuluş ve özgürlük mücadelesi verilemez. Bugün özgürlük ve eşitlik ancak Kürt, Türk, Arap, Ezidi ve diğer birçok milliyetten işçi ve emekçilerin birleşik devrimci mücadelesi ile kazanılabilir. İnsanlık, emperyalist yıkım ve barbarlıktan ancak ve ancak sınırsız, sömürsüz ve özgür bir dünyanın kurulmasıyla, yani sosyalizmle kurutulacaktır.

Halkların birleşik devrimci direnişini büyütmeye!

Rojava-Kobanê'de Kürt halkına ve kazanımlarına yönelik IŞİD saldırısı birinci ayını geride bıraktı. Emperyalizm ve Türk sermaye devleti, Katar ve Suudi Arabistan gericiğinin desteğindeki IŞİD çeteleri ile bir ay aşkın süredir sürdürülen savaş, şimdi bir kent savaşına dönüşmüş bulunuyor. Tank, füze atar ve diğer ağır silah üstünlüğüne ve özellikle Türk sermaye devletinin dolaylı-dolaysız yardımlarına karşın saldırı, halihazırda Kobanê'nin girişinde çakılı kalmıştır. Dünyada ve bölgede en geniş biçimde de Türkiye'de sunulan anlamlı destek ve dayanışma çabaları sayılmazsa, Rojava/Kobanê halkı ve YPG savaşçıları, geçen süre zarfında bu ölümcül saldırıya tek başına direndi.

"IŞİD emperyalizmdir!"

Yinelemekte fayda var. IŞİD'i yaratan emperyalizmdir. IŞİD'i Kürt ve diğer bölge halklarının başına bela eden ABD ve Batılı diğer emperyalist güçlerdir. IŞİD emperyalizmin öz çocuğudur. Tam da bu nedenledir ki, emperyalizm IŞİD'le savaşamaz. Zaten bugüne kadarki tüm gelişmeler ABD ve onun öncülüğündeki emperyalist koalisyonun ne Şengal'e ne de Rojava/Kobanê'ye, IŞİD'le savaşa gelmediğini kanıtlamaktadır. ABD ve onun öncülüğündeki emperyalist koalisyon kendisi için stratejik önemi olan petrol ve doğalgaz gibi kaynaklar için bölgededir. Irak'ın, Suriye'nin, Şengal ve Rojava/Kobanê'nin işgali, başta Kürt ve Filistin halkı olmak üzere, bölge halklarının yaşadığı büyük acılar, işgal edilen ülkelerin viraneye çevrilmesi emperyalizmi hiç mi hiç ilgilendirmemektedir. Emperyalizmin mazlum uluslara özgürlük ve eşitlik bahsettiği görülmemiştir, bu onun tabiatına aykırıdır.

Emperyalizm her yerde ve her zaman kayıtsız-koşulsuz egemenlik demektir. Ve emperyalizm, gerçek bir özgürlüğün ve eşitliğin ifadesi bağımsız ya da özerk bir Kürdistan'dan, somut olarak da, kendi iradesinin hilafına oluşmuş özerk bir Rojava'dan asla yana değildir. Emperyalizm, ancak ve ancak vesayet altında bir Kürdistan'dan yana olabilir.

IŞİD'in Rojava/Kobanê saldırısı Kürt halkının kazanımlarına dönük bir saldırıdır. Rojava halkının, emperyalistlerin kendilerine dayattıkları çözümlerin reddi demek olan bağımsız iradesini ve inisiyatifini kırma saldırısıdır. Benim irademdir dedikleri "özerkliği" tasfiye etme, başarabilirlerse eğer Kürt halkına kendi emperyalist çözümlerini, demek oluyor ki, kölelik koşullarında yaşamayı kabul ettirme operasyonudur.

Rojava düşmanlığı ve Kürt hareketinin zaafiyeti

Kürt halkının Rojava inisiyatifi ve özerklik adımı en baştan beri Türk sermaye devletinin en büyük kabusu olageldi. AKP iktidarının bölge halklarına düşman, bölgesel güç olma hayalleriyle emperyalizme kölece taşeronlukta ifadesini bulan dış politikası en büyük iflası Kürt halkının Rojava çıkışıyla yaşadı.

Rojava, denilebilir ki Kürt halkının stratejik

anlamda bugüne kadarki en büyük kazanımı olmuştur. Rojava kazanımı ile birlikte Kürt sorunu Ortadoğu'da öne çıkmış, Kürt hareketi de daha etkin bir konum kazanmıştır. İşte bu yüzdendir ki, sermaye devleti Rojava'ya sınırsız bir kin beslemektedir. 2012 yazından beri de ne yapıp edip Kürt halkının Rojava kazanımını boğmaya çalışmaktadır.

Sermaye devleti, başından itibaren bunun için her türlü kanlı ve kirli ilişkiye girmeyi mübah saymış ve hala buna devam etmektedir. IŞİD çetesi, Türk sermaye devletinin, işte bu kanlı ve kirli ilişkilerinin en somut karşılığıdır. Kobanê'yi düşürme ve sınırsız kin beslediği Rojava'yı tasfiye etmede en güvenilir silahıdır.

Ancak, sermaye devletinin güvenilir bir başka silahı daha var, "Çözüm süreci". "Çözüm süreci" Rojava çıkışıyla birlikte gündeme sokuldu. Tümöyle bir aldatmacadan ve oyalamadan ibaret olduğu başından belliydi. Nitekim, "Oslo süreci" gibi İmralı çıkışlı bu sürecin de dayanaksız beklentiler ve hayaller yaymaktan başka hiçbir karşılığı olmadı. AKP iktidarı, "çözüm süreci"nin de öncekiler gibi Kürt hareketinin zaafiyet alanı olduğunu biliyordu. Bu zemini her vesileyle Kürt hareketine karşı kimi zaman tehdit, kimi zaman aşağılık bir şantaj olarak kullandığı kirli bir silaha çevirdi. Hala da bunu yapmaktadır. Gerçek şu ki, bu konuda başarılı da olmaktadır.

IŞİD'in Kobanê saldırısı Kürt halkının, en çok da Kuzey Kürdistan'daki halkın ayağa kalkmasına yol açtı. Deyim uygunsuzsa bir anda her yer Rojava/Kobanê oldu. Kobanê'de sergilenen destansı direniş bu ayağa kalkışı ayrıca tetikledi. Türk sermaye devleti ve AKP'ye karşı protesto gösterileri gitgide yaygınlaşmaya ve kitlesel boyutlar kazanmaya başladı. İşte tam da böylesi bir anda, bir kez daha "çözüm süreci" silahına başvuruldu. Eylemler durdurulmazsa eğer, "çözüm süreci"nin biteceği tehdidi savruldu. Bu tehdit, bu konuda zaafiyet içinde olan Kürt hareketinde karşılık bulmakta gecikmedi. Yine Öcalan devreye girdi ve yine onun çağrısıyla on binler sokaklardan çekildi. Böylece "çözüm süreci" Kürt halk hareketini dizginleme işlevini yine yerine getirdi.

Trajik olan şudur ki; "çözüm süreci" Rojava çıkışıyla

gündeme sokulmuştu ve Kürt hareketi için bir üstünlük alanıydı. Oysa bugün Kürt hareketi için bir zaafiyet alanıdır. Dinci-gerici AKP iktidarı tarafından, tam bir alçaklıkla Rojava'yı yalnızlaştırmanın, Rojava'yla destek ve dayanışma eylemlerinin önünün kesilmesinin ya da dizginlenmesinin aracı olarak kullanılmaktadır.

Çözüm, halkların birleşik devrimci mücadelesidir!

Emperyalist güçler ve sermaye devleti hakkında hiçbir hayale kapılmamalıdır. Ne emperyalizme ne de sermaye devletine güvenilebilir. Bölgesel güç olma hevesi ve hırsı içindeki Türk sermaye devleti dün de bugün de Suriye'de ve Rojava'da IŞİD ve benzeri çeteleri sevk ve idare eden başlıca kirli savaş kurmayıdır. Rojava'da Kürt halkına karşı yürütülen kanlı savaş her şeyden önce onun eseridir. O, inkar ve ezmekten başka bir şey bilmemektedir. Sermaye devletinin "çözüm süreci" dediği şey ise Kürt halkını aldatma ve oyalamadan başka bir şey değildir. "Çözüm süreci"nin hedefi silahlı Kürt direnişini ezmek ve imha etmektir. Bu artık ayan beyan ortaya da çıkmıştır. "Çözüm süreci"nin bir aldatmaca ve oyalamaca olduğu, gelinen yerde artık Kürt hareketinin liderlik kadrosu tarafından da itiraf edilmektedir.

Her vesileyle vurguluyoruz ve vurgulamaya devam edeceğiz; geçmişten bugüne elde edilen Rojava kazanımı da dahil, fiili kazanımlardan atılan güdük adımlara kadar her şey sadece ve sadece Kürt halkının özgürlük mücadelesinin ürünüdür. Kürt halkı bugüne kadar olduğu gibi yine kendi gücüne dayanmalı ve güvenmelidir.

Bir kez daha emperyalizmin ve Türk sermaye devleti başta olmak üzere, bölgedeki işbirlikçilerinin, Kürt ve kardeş halklara daha fazla yıkım, ölüm ve acıdan, daha katmerli kölelik ve karanlıktan başka sunabileceği bir gelecek yoktur. Kürt halkının ve ezilen kardeş halkların yegane kurtuluş yolu sosyalizm bayrağı altında yükseltilecek birleşik devrimci mücadeleden geçmektedir.

Kobanê düşmedi, direniyor!

Kuzey Kürdistan ve batı illerinde Kobanê'yle dayanışma kampanyaları ve eylemleri devam ederken direniş de tüm kararlılığıyla sürüyor.

Roja'ya'nın Kobanê Kantonu'nda IŞİD çetelerine karşı YPG/YPJ güçleri ile Kobanê halkının direnişi birinci ayını geride bıraktı. Türk sermaye devletinin, Kobanê'nin çok kısa bir süre içerisinde düşmesi hevesi ise direnişin kararlılığı nedeniyle kursaklarında kaldı. Tüm bunların üzerine, IŞİD çetelerinin Kobanê'ye saldırılarını yoğunlaştırdığı 6 Ekim'de Kuzey Kürdistan'da başlayan sokak eylemleri de sermaye devletinin Kürt halkının direnişi karşısında dizginsiz devlet terörüne başvurmalarını beraberinde getirdi.

Kobanê'deki bir aylık savaşın bilançosu ise hayli ağır. YPG kaynaklarının bildirdiğine göre; çatışmalarda 15 Eylül-15 Ekim tarihleri arasında 1294 çete üyesi öldürüldü. 10 tank ve birçok askeri araç imha edilirken çetelere ait çok sayıda da askeri malzemeye el konuldu. Çatışmaların birinci ayında yapılan açıklamaya göre, şiddetli çatışmalar sırasında 138 savaşı yaşamını yitirdi.

Tüm güçlerini Kobanê'ye yığdılar

Bir ayı aşkın süredir devam eden IŞİD saldırıları ve kuşatmasına rağmen kararlı bir savaş yürüten YPG/YPJ güçleri, çetelerin Kobanê'yi ele geçirme girişimlerini her seferinde karşı operasyonlarla engelledi.

Irak Kürdistanı'nda yüzölçümü olarak Kobanê'den kat kat büyük şehirleri çok kısa bir süre içerisinde teslim alan IŞİD çeteleri Kobanê'ye, Minbiç, Rakka, Cerablus, Til Hamis ve daha birçok bölgeden güçlerini toplayıp saldırdılar.

Ceza, Şengal, Til Hemîs ve Rabia'da aldıkları darbelerin ardından tüm güçlerini Kobanê'yi işgal etmek üzere seferber eden gerici çeteler, haftalardır Kobanê Kantonu'na batı, güney ve doğu cephelerinden girmenin hesabını yapıyorlar.

Suriye ve Irak ordularından elde ettikleri silahlar ve Türk sermaye devletinin desteğiyle Kobanê'ye saldırılarını arttıran çeteler, halihazırda sokak sokak, ev ev süren direniş karşısında büyük bir zorlanma yaşıyorlar. Ancak yine de Kobanê Savaşının kazanması için kritik eşik aşılabilmiş değil. Kobanê'nin bir kısmı IŞİD'in elinde. Yine Kobanê'nin bütün köyleri IŞİD tarafından işgal edilmiş durumda.

Kobanê Kantonu Dış İlişkiler Bakan Yardımcısı İdris Nassan'ın verdiği bilgiye göre, kenti terk etmeyen çok sayıda sivil cephelerde YPG güçleriyle birlikte savaşıyor.

Kobanêli binlerce kişi de Türkiye sınırı ile Kobanê arasındaki ara bölgede bekliyor. Nassan, kent'in yüzde 25'inin IŞİD'in kontrolünde olduğunu belirtiyor.

IŞİD çetelerine darbe

Özellikle 14 ve 15 Ekim günlerinde IŞİD çetelerine büyük darbeler vuruldu. Üç cepheden Kobanê'ye saldıran çetelere karşı direniş, çetelerin eline geçen bazı yerlerin geri alınmasıyla moral kazandı. Doğu cephesinde, çetelerin direniş nedeniyle ilerleyemediği belirtilirken YPG, çetelerin 14 Ekim günü, 3 ayrı bomba yüklü araçla düzenlediği saldırıları etkisiz hale getirdi.

Aynı gün güney cephesinde de çeteler bomba yüklü 1 kamyon ve 1 motosikletle iki ayrı saldırı düzenledi. YPG güçleri, bomba yüklü kamyon ve motosikleti çeteler içindeyken patlatarak imha etti. Batı cephesinde YPG güçleri, çetelerin işgal ettiği Til Şair Köyü'ne yönelik bir operasyon düzenledi. Operasyonda Til Şair Köyü ve köy yakınında bulunan stratejik bir nokta çetelerden geri alındı.

Son günlerde, Kobanê ve Suruç Sınır Kapısı'nı ele geçirmek üzere saldırılarını yoğunlaştıran IŞİD çeteleri YPG gerillaları tarafından engellendi. Sınır kapısına saldıran çetelere karşı koalisyon güçleri, hava saldırısı düzenledi. Kobanê halkı da silahlanarak, YPG/YPJ gerillaları ile birlikte çetelerin saldırılarına yanıt verdi.

6 Ekim akşamından beri 'kent savaşı' biçiminde devam eden Kobanê direnişinde 11 Ekim günü, Serêkaniyê'nin güney batısındaki El Dehma ve El Rawiya köyleri arasında çetelere düzenlenen operasyonda Ebu Cemal adlı çete şefi ile 22 çete üyesi öldürüldü.

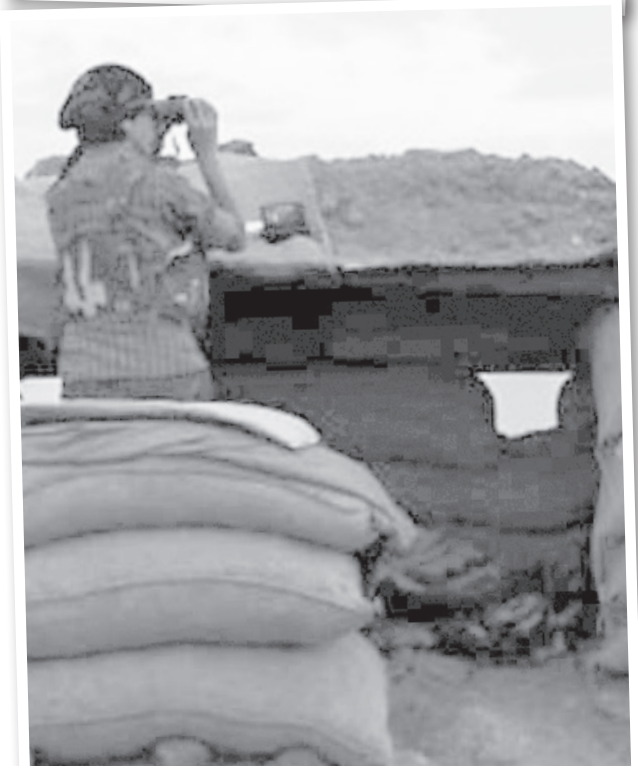
Koalisyon da bombalıyor

Diğer yandan, koalisyon güçlerinin de hava saldırılarında IŞİD mevzilerini hedef aldığı ancak bombardımanların sonuçlarına dair net bilgilerin yer almadığı belirtiliyor.

Koalisyon güçlerinin IŞİD'e yönelik bombardımanlarına ilişkin bilgi veren YPG Sözcüsü Polat Can, uluslararası koalisyonla resmi olarak işbirliğine başladıklarını ve uluslararası koalisyonun ortak komuta merkezinde YPG temsilcisinin de bulunduğunu söyledi. Koalisyonun bombaladığı mevzilerin koordinatlarının YPG tarafından koalisyon güçlerine iletildiği belirtildi.

Ayrıca, IŞİD'in ağır silahları YPG güçleri tarafından imha edilmesine rağmen ikmal yolları vurulmadığı için yeni takviyeler engellenemiyor.

Kuzey Kürdistan ve batı illerinde Kobanê'yle dayanışma kampanyaları ve eylemleri devam ederken direniş de tüm kararlılığıyla sürüyor.

Kobanê'nin sesi her yerde!

Kobanê direnişiyile dayanışma amacıyla çeşitli illerde hafta boyunca dayanışma eylemleri gerçekleştirildi.

Kadıköy ve Taksim'de yürüyüş

İstanbul Kobanê Dayanışması, Kobanê için yardım koridoru açılması talebiyle 11 Ekim'de Taksim ve Kadıköy'de yürüyüş gerçekleştirdi.

Kadıköy Bahariye Caddesi'nde toplanarak ellerindeki temsili cesetlerle oturma eylemi yapan kitle bir süre sonra Boğa Heykeli'ne doğru yürüyüşe geçti. Sloganların atıldığı eylem bir süre Altıyol Boğa'da devam etti. Kitle daha sonra Rıhtım'a yürüyerek basın açıklaması yaptı. Temsili cesetler yere serilerek burada da IŞİD çetelerinin katliamlarına dikkat çekti.

Aralarında BDSP, EHP, ÖDP, HDP DİP ve KESK'in de yer aldığı **İstanbul Kobanê Dayanışması'nın Taksim** eylemi Tünel Meydanı'ndan yürüyüşle başladı. Kobanê direnişinin selamlandığı eylemde, emekçilerin Kürt halkının yanında olduğu vurgulandı. Kitle konuşmalar ve sloganlarla Galatasaray Meydanı'na ulaştığında Kobanê'de katledilenler için saygı duruşunda bulunuldu. Dayanışma adına basın açıklamasını Hıdır Doğan okudu.

Meclis önünde Kobanê eylemi

Ankara Kobanê ile Dayanışma İnişiyatifi, Kobanê direnişine destek çağrısını yükseltmek için 14 Ekim'de meclis önünde eylemdeydi.

TBMM Dikmen Kapısı'nda oturma eylemi için toplanan inisiyatif meclis önünde çevik kuvvet ablukası karşıladı. HDP'den Erol Dora bir konuşma yaparak Kobanê'de AKP destekli IŞİD terörünü teşhir etti. Kobanê'ye desteğin her yerde daha kararlı şekilde sürdürülmesi gerektiğini vurguladı. Dora, Türkiye'nin her yerinde polis terörünün; destekçileri yıldırma amaçlı devreye sokulduğunu belirterek hükümetin Kobanê'ye yönelik politikalarını eleştirdi. Devletin samimiyetsiz tutumunun "çözüm sürecini" yıpratmış ifade etti. 5 dakikalık sessiz duruş eylemi yapıldıktan sonra eylem sonlandırıldı.

Mersin'de Kobanê'yle dayanışma

Mersin Kobanê ile Dayanışma Platformu, 13 Ekim'de gerçekleştirdiği eylemle "Her yer Kobanê her yer direniş" dedi. Forum AVM önünde toplanan ve binanın arkasındaki alana yürüyen platform bileşenleri burada basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada, Kobanê'nin katil IŞİD ve TC devletinin kuşatması altında olduğu vurgulanarak, Kobanê halkının direnişine sahip çıkma çağrısı yapıldı. Açıklama şu ifadelerle son buldu: "Bizler Kobanê ile Dayanışma Platformu olarak IŞİD'e her türlü yardımın kesilmesi, Kobanê için yardım koridorunun açılması, Rojava kantonlarının statüsünün tanınması, Kobanê'den Suruç'a getirilen halkın tutuklu muamelesine maruz kalmaması, güvenlik gerekçesiyle polis-asker kuşatmasının meşrulaştırılmasına dönük kanun çalışmalarının sonlandırılması taleplerimizle

Kobanê için mücadele etmeye devam edeceğiz."

ÇHD'den Kobanê eylemi

ÇHD Adana Şubesi 13 Ekim'de gerçekleştirdiği eylemle Kobanê ile dayanışma çağrısı yaptı. Adliye önünde bir araya gelen ÇHD üyesi avukatlar İnönü Parkı'na yürüyüş gerçekleştirdi. ÇHD Adana Şube Başkanı Sefa Aydoğan açıklamayı okudu. Açıklamada, Kobanê halkıyla dayanışmanın bir turnusol işlevi gördüğüne dikkat çekilerek IŞİD çetelerinin yaptığı katliamlara değinildi. Kobanê halkıyla dayanışma eylemlerine yönelik polis saldırısının da teşhir edildiği basın açıklamasının ardından oturma eylemi yapıldı.

Çorlu'da kitlesel eylem

Kobanê direnişine destek olmak amacıyla 12 Ekim'de Çorlu Heykel Meydanı'ndan Belediye Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirildi.

Yürüyüş BDSP, HDP, Ergene Halk İnişiyatifi, DİP, EMEP, HTKP, DİP'in yer aldığı Kobanê Dayanışma Platformu tarafından gerçekleştirildi. Kitlenin yürüyüşe geçmesiyle polis kitleyi kaldırımdan yürütmeye çalıştı. Fakat polisin engelleme çabalarına ve yaşanan arbedeye rağmen kararlı bir şekilde yol trafiğe kapatılarak Belediye Meydanı'na yüründü.

Ardından okunan ortak basın açıklamasında şu ifadeler kullanıldı: "Böylesi bir dönemde cihatçı terörizme ve onu yaratan, besleyen tüm öznelere karşı direniş büyük önem kazanmıştır. Türkler, Kürtler, Araplar ve bölgedeki tüm emekçi halklar kendi işlerini kendileri görecektir. Tüm ilerici ve devrimci güçler gericiliğe karşı bağımsız bir mücadele hattını oluşturabilir, gerici çeteleri bölgeden defedebilirler. Bağımsızlık ve özgürlüğü kazanmanın yegâne yolu buradan geçmektedir. Bu noktada bir kere daha şu gerçeği hatırlatmayı boynumuzun borcu olarak görüyoruz. Bölgede emperyalizm eliyle özgürlük ve barış gelmesi imkânsızdır."

Yaklaşık 500 kişinin katıldığı eylemde sloganlar susmadı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Ankara - Mersin - Adana - Çorlu

Polise misliyle katletme yetkisi

ABD emperyalizminin palalı çetesi olan IŞİD son olarak Kobanê'ye saldırmıştı. YPG-PJK güçlerinin önderliğinde bu çeteye karşı direnen Kürt halkı IŞİD canilerinin katliam hevesini kursağında bıraktı. Bir ayı geride bırakan direniş sermaye devletinin Ortaçağ kalıntısı bu caniler çetesiyle ilişkilerini yeniden açığa çıkardı. Ortadoğu'da bu sapkınlar sürüsü kadınlara tecavüz ederken, göz kırpmadan kafa keserken, çocukları katlederken, yaşananları sadece öfkeli bir kalabalığın tepkisi olarak görenler, yanı başlarında yaşanan katliama dur demek isteyen, AKP ile kirli işbirliğini protesto eden on binlerce insanın bu haklı tepkisinin bir "terör" eylemi olduğuna hükmetti.

İşledikleri her insanlık suçuna yardım ve yataklık ettikleri caniler sürüsünün kısımlarına bir sosyolog edasıyla yaklaşan Erdoğan AKP'si, bu vahşete karşı başkaldıranların eylemlerine devlet terörüyle cevap verdi. IŞİD çetesinin sergilediği vahşete misliyle destek veren, takviye silahlar gönderen AKP, bu barbarlığa ve yapılan işbirliğine hayır diyenlerin eylemlerine misliyle saldırma tehdidinde bulundu. Ortadoğu'da mazlum halkların üzerine emperyalist-gerici koalisyon vahşet saçarken, Türkiye'de bu katliamlara karşı yapılan eylemlerin karşısında da başka bir gerici-faşist koalisyon çıktı.

"Kara yüzler" işbaşında!

Ortadoğu'da emperyalizmin palalı çetesi dehşet saçarken, sermaye devletinin ve AKP'nin palalı çeteleri de devletin bekası için hizmet etmeye her zaman hazır bekletiliyordu. Kobanê eylemleri yaşanan bu insanlık suçlarının karşısında kimin nerede durduğunu, hangi roller üstlendiğini açıkça gösterdi. On binlerce insan kardeşlerinin direnişine destek vermek, katliama dur demek ve Türkiye'nin bu insanlık suçlarındaki işbirliğini protesto etmek için sokakları doldurmuşken, hazırda bekletilen kontra çeteler devreye sokuldu. Faşistinden gericisine tüm renkleriyle bu kontra güçler AKP'nin evde tuttuğu yüzdesiydi. Palalılar tekrar işbaşındaydı

Polise vur emri

Kobanê direnişiyile dayanışma eylemlerine başta Kürt illeri olmak üzere bir dizi kentte azgın bir terör uygulayan ve 30'u aşkın kişinin ölümüne neden olan AKP iktidarı, toplumsal muhalefeti ve Kürt halkını baskı altına almak için yeni terörle mücadele

yasalarını masaya getirdi. Fiili OHAL ve sıkıyönetim uygulamalarını genişletecek olan sermaye devleti, polis ve askere yeni katliamlar için daha fazla yasal yetki vermenin hesabını yapıyor. Söz konusu yeni düzenleme, Erdoğan tarafından açıklandı. Erdoğan ve İçişleri Bakanı Efkân Ala tarafından, yapılacak yeni yasal düzenleme ağzlarından kan damlayan sözcüklerle dile getirildi. Son olarak nasıl bir çerçevede ele alınacağı hükümet sözcüsü Bülent Arınç tarafından açıklandı.

Şimdiye kadar yapılan yasal düzenlemelerle polis teşkilatı başta olmak üzere devletin silahlı güçlerine sınırsız insan öldürme yetkisi verilmişti. Ancak tüm bunların yeterli olmadığına kanaat getirilmiş olacak ki, AKP tarafından böyle bir yasal düzenlemeye gidilecek. Kobanê eylemlerinde toplam 1954 kişinin gözaltına alındığını, bunlardan 275'inin ise tutuklandığı söyleyen Arınç'a göre "Polise verilen yetkiler yeterli değil. Kapsamlı bir iç güvenlik reformu ihtiyacı ortaya çıktı. Almanya'daki yetkileri esas alınacak."

ABD polisinin yargısız infazlarını örnek gösteren Arınç, Kobane eylemlerini 'terör olayı' ve vahşet' olarak nitelendirirken, "eskiden cezası idamdı" dedi. Arınç, özetle şunları söyledi: "Güvenlik güçlerimizin şiddet olayları karşısında ellerini güçlendirmek ve yeni imkanlar tesis etmek üzere bir çalışma yapılacaktır. Bu bugünün meselesi değil geçmişte de konuşuldu ama son olaylar aciliyetini gösterdi. Bununla ilgili bir çalışma yapıldı. Polise verilen yetkilerin yeterli olmadığını düşünüyoruz. Sadece bu kanunlarda bir değişiklik yapılmasının yeterli olmayacağı, kapsamlı bir iç güvenlik reformunun hazırlanması ihtiyacı ortaya çıktı."

Bu çerçevede Türk Ceza Yasası'nın "Mala zarar vermenin nitelikli halleri" ve "Görevi yaptırmamak için direnme" başlıklı maddeleri yeniden düzenlenecek. Daha önce gündeme gelen ancak uykuya bırakılan

molotofun silah sayılmasına yönelik düzenleme yeniden ele alınacak ve kullananlara 8 ile 12 yıl arasında ceza verilmesi gündeme gelecek. Ayrıca polisin silah kullanımının sınırları genişletilerek, molotof kullanan göstericiye doğrudan ateş edebilecek. Yine havai fişeklerin saldırı amacıyla kullanılmasına da 3 yıla kadar hapis cezası getirilecek. Polis Vazife ve Salahiyet Yasası'nda polisin doğrudan silah kullanma yetkisi, yalnızca karşı tarafın silahlı saldırısı durumunda bulunuyordu.

Düzenlemeyle, polise mukavemet ve kamu malına zarar vermenin cezaları da arttırılacak. Erdoğan da "Polisimiz sadece kalkan mı tutacak" sözleriyle bu düzenlemeleri işaret etmişti.

Alman modelinde neler var?

Türkiye'nin gündeminde olan Alman polisinin yetkileri şöyle:

* Ülke çapında terörle mücadele kapsamında 'önleyici' soruşturmalar yapabilmek. Ağır suçlar söz konusu olduğunda ve soruşturma sırasında somut bir tehlike sezilmesi halinde emniyet teşkilatı görevlileri, hakim izin alınmak koşuluyla kişisel bilgisayarlara giriş yapabiliyor.

* Acil durumlarda, Federal Emniyet Teşkilatı Başkanı hakim izin olmaksızın müdahale etme yetkisine de sahip.

* Alman polisi, devletin birliği ve güvenliğinin tehlikeye düştüğü durumlarda kişisel bilgisayarlara girebiliyor. Polis, kimi durumlarda ev sahibinin izin alınmadan arama yapabiliyor.

* Polis, kamu güvenliğine yönelik tehdidin giderilebilmesi için suç işlediği yönünde kuvvetli delil bulunan kişinin özgürlüğünü, gözaltına alma işlemlerinden önce hakim kararı olmaksızın geçici olarak kısıtlayabiliyor.

Gericici faşist çeteler tarafından katledilenlere dair hiçbir soruşturma ve açıklama yapılmamış olması elbette tesadüf değildir. Resmi cinayet şebekeleri gibi bu katiller de korunmaktadır. Yapılması düşünülen tüm bu yasal düzenlemeler; birer cinayet şebekesi gibi çalışan polis teşkilatının bundan sonra gerçekleştireceği yeni katliamların da habercisi durumundadır. Açıkça da AKP tarafından bir kez daha "polise yetkiyi biz verdik" denmektedir. Bu nedenle yaşanacak katliamların doğrudan sorumlusu da AKP olacaktır.

46 ölüm, 323 tutuklama!

İnsan Hakları Derneği (İHD) Genel Merkezi, 7-12 Ekim günlerinde Kobanê'ye destek eylemleri sırasında yaşanan hak ihlallerine ilişkin raporunu açıkladı. İHD'nin raporu, kontra çeteler ile faşist grupların desteğiyle yaşanan devlet terörünün bilançosunu ortaya koydu.

İHD'nin raporuna göre, Kobanê'yle dayanışma eylemlerinde 46 kişi öldürüldü, 682 kişi yaralandı,

1974 kişi gözaltına alındı, 323 kişi tutuklandı, 38 kişi gözaltında işkence gördü. Raporunda, Kürt illerinde sokağa çıkanlara saldıran hizbulkontracı Hüda-Par'cılarının ölümlerine de yer verildi.

Saldırılarda 682 kişinin yaralandığının tespit edildiği bildirilen raporda, çok sayıda kişinin gözaltına alınma endişesi ile hastanelere gitmediği belirtildi.

Eylemlerde bin 974 kişi gözaltına alınırken, 323 kişi tutuklandı. Gözaltına alınanlardan 38'i işkence gördüğünü belirterek İHD'ye başvurdu.

Hukukçular, AKP'nin 'Vur emri'ni değerlendirdi...

“Mücadele her alanda yükseltilmeli!”

Kobanê eylemlerine yönelik dizginsiz terörün ardından faşist baskı ve terörü kurumsallaştıracak yeni düzenlemeler için düğmeye basıldı. AKP'nin, polis devleti uygulamalarını toplumsal-siyasal yaşamın tüm alanlarında hakim kılabilecek yeni düzenlemelerini gazetemize değerlendiren avukatlar, mücadelenin her alanda yükseltilmesi ihtiyacına vurgu yaptılar.

“Tüm toplum tehdit altında”

Tayyip Erdoğan'ın, polis ve askere 'vur emri' vermesinin ardından hükümetin gündemine aldığı yeni düzenlemeleri değerlendiren **Özgürlükçü Hukukçular Derneği (ÖHD) Genel Sekreteri Av. Hüseyin Boğatekin**, geçmiş yıllarda verilen kararları anımsattı. Var olanın genişletildiğini belirten Boğatekin, bu düzenlemelerin alt yapısının yıllardır hazırlandığını ifade etti. “Hukuk mekanizmalarına uygun hareket edemeyen iktidarlar, hukuku kendilerine uygun hale getirme çabasında” diyen Boğatekin, sürekli olağanüstü hal durumu yaratıldığını sözlerine ekledi.

Boğatekin, 2006 yılında, Diyarbakır'da “Mart Serhıldanı” olarak isimlendirilen eylemlerle ilgili F.Ö. isimli eylemci için verilen “Örgüt üyesi olmamakla birlikte örgüt üyesi gibi cezalandırılmak” kararını ve dönemin başbakanı Tayyip Erdoğan'ın, “Çocuk da olsa, kadın da olsa güvenlik güçlerimiz gereğini yapacaktır” şeklindeki beyanına dikkat çekerek, bu açıklamalara paralel gelişen yasal düzenlemeler ve polis-asker-yargı saldırılarını aktardı. Boğatekin, aynı saldırıların ivmelendirildiğini vurguladı. Boğatekin, değerlendirmesine şu sözlerle devam etti: “Toplum sürekli bir, yargılanma ve hapis tehdidi baskısı altında bırakarak, toplantı ve gösteri hakkını ortadan kaldırmaya çalışmıştır. Keza, erteleme kapsamında kalan veya kısa süreli hapse dönüşebilen cezalara karşılık, mevcut karar sonrasında, 5 ila 15 yıl arasında cezalandırılabilmenin yolu açılmıştır. Yine, özel bir statüsü ve kriterleri olan örgüt üyeliği kavramı bir anda, tüm kamuya uygun bir kriminal profil haline getirilmiştir. Newroz, 1 Mayıs ve hatta 8 Mart

etkinliklerine katılmak, slogan atmak veya pankart taşımak bir anda yurttaşları örgüt üyesi haline getirmiş, tutuklanmalarına veya yıllarca hapis cezaları almalarına gerekçe yapılmıştır.”

‘Yasal ve meşru’ katliamlar/yasaklar geliyor

“Hemen her hak talebinin tutuklama terörü ile karşılaştığı bu ülkede tutuklama nasıl zormuş da kolaylaştırılacakmış, bilemiyorum” diyen **Ekim Hukuk Bürosu'ndan Av. Bülent Şimşek** ise, puşu takmanın, hatta basılmamış kitapların “terör aracı” sayıldığını anımsatarak “Bugün de dosyasında ‘molotof kokteyli’ gören her yargıç onu silahtan sayar. Gaz maskelerinin de suç aleti kabul edilerek hemen her dosyada karşımıza çıktığını Gezi Direnişi'nden biliyoruz” dedi.

Yeni düzenlemelerin savunma hakkına yönelik boyutunu değerlendiren **Halkın Hukuk Bürosu'ndan (HHB) Av. Aytaç Ünsal** ise yasaların zaten uygulanmadığına dikkat çekti. “Devrimcilere, yurtseverlere, bu ülkenin onurlu insanlarına kendi kanunlarını bile uygulamayan egemenlerin devrimci avukatların önüne engeller çıkaracağını biliyoruz” diyen Ünsal, savunma hakkına yönelik kısıtlamaların yasadan çok önceye dayandığını, ara dönemdeki değişikliklere rağmen sistematik olarak gasp edildiğini vurguladı.

polis ve askerin eli-kolu tamamen çözülmüş olacak.

Yeni katliamlar için asker ve polise “vur emri” veren Tayyip Erdoğan'ın açıklamalarının ardından ivmelenen yeni yasal düzenlemeler 13 Ekim günü gerçekleştirilen Bakanlar Kurulu toplantısında ele alındı. Toplantıdan, “polisin yetkilerini genişletme” kararı çıktı.

Bakanlar Kurulu toplantısının ardından açıklamalarda bulunan Bülent Arınç da “güvenlik güçlerinin elini güçlendirecek” düzenlemeler için çalıştıklarını söyledi. Arınç'ın, Kobanê eylemleriyle, daha önce var olan idam cezasının bağıni kurması AKP iktidarının geriye dönme hevesini gösterdi.

Arınç yaptığı bu açıklamayla halihazırda en ufak bir eyleme, basın açıklamasına dahi azgınca saldıran polislere; zaten sınırsız olarak başvurdukları saldırı ve katliamlar için daha rahat bir yasal zemin hazırlayacaklarını ilan etmiş oldu.

Kobanê eylemlerinde, 40'ı aşkın emekçinin çoğunun düzenin kolluk gücüyle hayatını kaybettiğini anımsatan **Av. Boğatekin** ise, “sonuç olarak söylenebilir ki, bu aşamaya kadar pozitif hukuk kuralları çığnenerak gerçekleştirilen kolluk katliamları, yasa değişikliğinden sonra, ‘yasal-meşru ölümlere’ dönüştürülecektir” diye konuştu.

Polis ya da jandarmanın sokakta terör estirmesi için yasal bir düzenleme gereksinimi bulunmadığının altını çizen **Av Bülent Şimşek** de, devletin bunu, kendi sahip olduğu silahlarla ve kolluk birimi dışında koruyup kolladığı ırkçı-gerici kişi veya kurumlar eliyle de yapabildiğini söyledi.

Tüm bu baskılara rağmen direnişin engelleri aşacağını ifade eden **Av. Aytaç Ünsal**, şöyle konuştu: “AKP'nin katliamla, işkenceyle, tutuklamayla geriletmeye çalıştığı devrimci mücadele ancak büyük direnişler örgütlenerek yükselir. Temel hak ve özgürlüklerin garantisi halkların direnişidir. Biz de devrimci avukatlar olarak her alanda direnen halklarımızın yanında yer almaya devam edeceğiz!”

“Öncelikle toplumun tamamının karşı karşıya kaldığı bu tehlikenin farkında olmayışı, asıl sorunun kendisidir” diyen Av. Boğatekin ise ülkedeki her kesim için, tehlike çanları çaldığını ifade ederek şunları vurguladı: “İlk yapılması gereken tehlikenin ve saldırının boyut ve zararları hakkında olabildiğince toplumun her kesimini bilgilendirmeye çalışmak olacaktır. Toplumsal muhalefetin, ortak akıl yürütebilmesi ve birlikte bir tepki verebilmesi elbette daha sonuç alıcı olacaktır, fakat her kesimin öncelikle kendi alanında bu durumu değerlendirmesi ve bu konuda genele yayılan eylemsellikleri başlatması gerekir. Sokaklar, meydanlar, adliyeler, okullar, kısacası her alan, bu padişah fermanına bir ses vermeli, karşı çıkmalıdır.”

‘Bize düşen teslim olmamaktır’

Av. Bülent Şimşek ise son söz olarak şunları ifade etti: “Bize düşen görev; devletin gerek kolluk gerek paramiliter güçleri gerekse yasama organı eliyle yaptığı bu düzenlemelere teslim olmamak, halkın örgütlü gücü ile bunları alaşağı etmektir. Bu kanun taslağının hukuksal değil politik olarak okumanın zaruriyetine inanıyorum.”

Hitler faşizmine rahmet okutacaklar!

Sermaye devletinin Türkiye ve Kuzey Kürdistan'daki Kobanê eylemlerine yönelik dizginsiz terörünün ardından faşist baskı ve terörü kurumsallaştıracak olan yeni düzenlemeler yolda. Gerici rejim, önümüzdeki günlerde meclisten geçirmeyi planladığı yeni düzenlemeyle Hitler faşizmine rahmet okutacak.

Tayyip Erdoğan'ın, Kobanê eylemlerinin ardından “Tüm kurumlarımız üzerine düşeni yaparak sokakları bu vandallardan süratle temizleyecektir” diyerek ilan ettiği yeni düzenlemede, polisin yetki alanı genişletilerek molotof kullanan eylemciye gerçek mermiyle ateş etme serbestliği tanınıyor. Yeni düzenlemeyle, halihazırda katliam serbestisi bulunan

Kobane rüzgarında savrulanlar...

K. Toprak

Kobanê'de IŞİD çetesinin vahşi saldırısı birinci ayını, şehir savaşı birinci haftasını geride bıraktı. Geride kalan günlerde Kobanê'de YPG ölümüne bir direniş sergileyerek IŞİD çetesi ile birlikte emperyalist-kapitalist efendilerin hesaplarının bozulmasına neden olurken, Türkiye Kürdistanı başta olmak üzere ülkenin dört bir yanında sokakları dolduran on binlerce emekçi de egemenlerin savaş politikalarına karşı militan bir direniş sergiledi. Ortaya konulan bu kararlı ve militan direniş Kürt halkının devrimci dinamizminin "çözüm" aldatmacası içerisinde eritemeyeceğini bir kez daha gösterdiği gibi, çeşitli cephelerden kitle hareketinin önünde temel bir engel olarak duran reformizmin gerçek kimliğini de bir kez daha teyit etti.

Burjuvazinin provokasyonu ve İmralı mektubu

Sözde "çözüm" süreci ile birlikte Kürt hareketini pazarlık masasına çeken ve Kürt halkının biriktirdiği devrimci dinamizmi böylece törpüleyebileceğini sanan AKP hükümetinin ve Türkiye egemenlerinin Kürt düşmanı kimliği Kobanê saldırısının ardından ortaya çıkan militan kitle eylemleri ile bir kez daha ortaya serildi. Yıllardır sahte hayaller peşinde sürüklenmeye çalışılan Kürt halkı, hareketin önderliğinin beklentisinden de öte bir direnme kapasitesi ile devlete meydan okurken, egemenlerin bildik provokasyon politikası da devreye sokuldu. Bir yandan gerçekleştirilen eylemler karşısında dizginsiz bir polis terörü devreye sokulurken öte yandan ise Kürt halkına ve Kobanê direnişi ile dayanışmak için sokağa çıkan her milliyetten emekçi kitlelerin karşısına Kürdistan'da Hizbullah çetesi, diğer bölgelerde ise sivil faşist çeteler sürüldü. Doğrudan devlet eliyle ortaya çıkan bu provokasyon ortamında silahlı çatışma boyutuna varan olaylar yaşandı.

Her ne kadar ortaya çıkan devrimci enerjiyi püskürtebilmek için sivil faşist çeteler temel bir aktör olarak ön plana sürülse de, açık ki gelişmelerin bu seyri Türkiye egemenlerinin dizlerinin bağına çözmek için fazlası ile yeterli oldu. Kontrol edemeyeceği bir çatışma ortamının korkusuna kapılan egemenlerin sığınağı ise bir kez daha İmralı oldu. Bir yandan bildik terör demagojisini piyasaya sürerek katledilen onlarca kişiyi görmezden gelerek "bankamatik seviciliği" yapan egemenler, diğer yandan soluğu İmralı'da alarak hareketi dizginlemenin yolunu tuttular. Öcalan tarafından HDP'li milletvekillerine ulaştırılan mesaj ile Kürt halkına militan eylemleri durdurma çağrısı yapılırken, HDP başta olmak üzere reformist cenahın tamamı da militan kitle eylemlerinin sorumluluğunu üzerlerinden atarak "bankamatik sevicileri" korosuna katıldılar. Her ne kadar HDP başta olmak üzere reformistler Kürt halkının sergilediği direnişin meşruluğunu dile getirirler de hem militan kitle eylemlerinde ortaya çıkan tablo üzerinden söylemleri, hem de devam eden süreçte hareketi "meşru-demokratik tepki" sınırlarına çeken pratikleri ile Kobanê'de sergilenen onurlu direniş karşısında

egemenlerin değirmenine su taşımış oldular. Böylece Kürt halkının devrimci dinamizmini emperyalistler ile yürütülen pazarlığa dolgu malzemesi yapan politikanın da birinci elden taşıyıcısı olduklarını bir kez daha gösterdiler.

Ancak bu süreçte Kürt halkının taşıdığı devrimci dinamizmi taşıyamayacağını gösterenler sadece HDP ve reformist siyaset değildi. Reformizmin bu siyasal temsiliyetinin yanı sıra sözde kitle hareketinin öncülük konumunda olduklarını iddia eden sendikalar ve demokratik kitle örgütlerinin yönetim anlayışları da sergiledikleri pratiklerle bir kez daha aşılacak zorunda olan engeller olduklarını göstermiş oldular.

Kürt siyasal hareketinin gölgesinde kamu emekçi hareketi

Bu tablonun ilk resmi KESK şahsında ortaya çıktı. Kobanê'de yaşanan şehir savaşının sarsıcılığı ile ülkenin dört bir yanında militan kitle eylemleri ortaya çıkarken KESK yönetimi ise hızla bir "grev" kararı aldı. 8 Ekim'de Eğitim Sen, 9 Ekim'de ise KESK'in tamamı tarafından alınan "grev" kararı hem uygulanması sırasında, hem de sonrasında ortaya çıkan tablo üzerinden görüldüğü gibi koca bir fiyaskoya döndü. Adına layık bir sendikal mücadele verildiği koşullarda fazlası ile anlamlı olan bu "siyasal genel grev" kararı Kürt siyasal hareketinin etkisindeki KESK için sona giden yolda önemli bir kavşak oldu.

Bu yazının gündemini aşmakla birlikte bu tablonun temel nedenlerinden biri KESK yönetiminin içi boş grev kararlarıdır. "Grev" adı altında gerçek anlamda bir iş bırakma eylemi bile örgütleyemeyen, bırakalım kamu emekçi hareketine siyasal tutumlar aldırma kamu emekçilerinin özlük hakları konusunda bile dişe dokunur bir pratik sergileyemeyen mevcut KESK yönetiminin Kobanê konusunda gündeme getirdiği "grev" kararının sonucu aslında daha kararın alındığı ilk anda belliydi.

İçinde barındırdığı devrimci dinamizmi adım adım törpülen ve geline yerde Kürt siyasal hareketinin eklentisi haline getirilen KESK'te, mevcut yönetim için ne kamu emekçi hareketini ileriye taşımanın, ne de çeşitli gündemler vesilesi ile kamu hareketinin toplumsal muhalefet ile bağı kurmanın zerre kadar bir önemi bulunmamaktadır. Mevcut yönetimin tek sorunu, elinde tuttuğu imkanları nasıl Kürt hareketinin devletle pazarlık politikasının dolgu malzemesi haline getirebileceğidir. Tam da bu nedenle en ufak bir çalışma yapmadan böylesi bir grev kararı alınırken,

İmralı mektubunun ardından ortaya çıkan tabloda sokaklara çıkan emekçiler de bilinçli bir tutumla yalnız bırakılmıştır. Bırakalım kamu emekçi hareketine bir bütün olarak politik bir tutum aldırma, "grev" kararı ile birlikte hayata geçirilen eylemlerde, KESK tabanında yer alan yurtsever kamu emekçileri bile yer almamış, birçok yerde eylemci kitle sayısı mevcut şube yönetimlerinin sayısının bile gerisinde kalmıştır. Bununla birlikte İmralı mektubu ile militan sokak eylemlerine son verme çağrısı yapılırken, KESK yönetimi de bu karara doğrudan biat etmiş, devletin engellemelerine karşı bir dizi ilde "provokasyona gelmemek" söylemi üzerinden planlanan eylemler de boşa düşürülmüştür.

Bu tablonun KESK için doğal sonucu bir kez daha tabanda ortaya çıkan derin güvensizliktir. Birçok yerde kamu emekçileri ortaya çıkan bu tabloyu sorgularken, bu duruma çeşitli verileri parça parça yansıtmaya başlayan kitlesel istifalar eşlik etmektedir. Kamu emekçi hareketini Kürt reformist hareketine yedekleme çabasının faturası bir kez daha toplumsal muhalefetin tamamına yüklenmektedir.

12 Ekim mitingi ve PSAKD'nin savrulması

Ortaya çıkan bu tabloda bir diğer ibretlik tutum ise 12 Ekim ile birlikte PSAKD yönetimi tarafından sergilendi. PSAKD yönetimi kitle hareketinin geleceğini kendi korkularına kurban ederek telafisi mümkün olmayan bir savrulma yaşadı.

PSAKD, diğer Alevi örgütleri ile birlikte eğitimdeki hak ihlallerine ve dinci eğitim politikalarına karşı eylem kararı almış, 15 merkezden başlattığı yürüyüşü 12 Ekim'de Ankara'da gerçekleştirilecek bir miting ile sona erdirmeye karar almıştı. 15 Eylül'de başlayan yürüyüş haftalar boyunca devam ederken, yürüyüşün kimi duraklarında sivil faşistlerin saldırıları da yaşanmıştı.

Kobanê'de başlayan şehir savaşı ise gündemi bütünü ile değiştirirken 12 Ekim mitinginin de eğitimde hak ihlalleri sınırında kalmayacağını gösteriyordu. Sınıf devrimcileri başta olmak üzere toplumsal muhalefetin birçok bileşeni ise miting hazırlığını bu eksende ele almış, mitingi emperyalizmin Ortadoğu politikalarına ve dinci gericiliğe karşı kitlesel bir karşı duruşa çevirmek için çalışmalarını hızlandırmıştı. Doğalında mitingi örgütleyen kurumların da yapması gereken esas olarak bu tutumu benimsemek, bir bütün olarak gericiliğe karşı güçlü bir karşı koyuşu ortaya çıkarabilmektir.

Ancak sivil faşistlerin Kobanê eylemlerine dönük saldırıları ile birlikte PSAKD yönetimi, gericiliğe karşı mücadeleyi büyütme yerine, Alevi toplumunun yerleşik korkularının bayraktarlığını yapmayı, dahası bayraktarlığın da ötesine geçerek *provakatörlüğünü* yapmayı tercih etmiş oldu. Sözde gündemin değişmesini gerekçe gösteren PSAKD, önce miting diğer örgütleyici kurumlarına mitingi erteleme çağrısı yaptı. Bu çağrısı kabul edilmediğinde ise mitingin örgütlenmesinden çekilerek, mitingin iptal edildiği söylemini ve mitingde IŞİD'in provokasyon yapacağı

dedikodusunu yaymaya başladı.

Haftalardır Kobanê gündemi ortada yokken bile dişe dokunur bir miting çalışması yürütmeyen PSAKD yöneticileri, mitingden çekilmesinin ardından canhıraş bir şekilde Alevi toplumunun ve emekçi kitlelerin korkularını depreştirmek için kendilerini aşan bir çabanın içerisine girmiş oldular. Her şeye rağmen mitingde bireysel olarak katılma eğilimde olan insanların önünü kesmek için ise kimi yerlerde alternatif eylemler koyarak doğrudan eylem kırıcılığı rolüne soyunmuş oldular.

PSAKD'nin bu tutumunun kitle hareketine iki cepheden önemli bir saldırı olduğunu söyleyebiliriz. Bunlardan birincisi ortaya çıkan provokasyon ortamında kitlelerin gerici korkularının depreştirilmesi ve gerici saldırganlık karşısında korku imparatorluğunun yaygınlaştırılmasıdır. Açık ki 12 Ekim mitinginin faşist provokasyonlar nedeni ile hiç gerçekleştirilememesi kitlelerin yeniden sokağa çıkma eğilimine önemli bir darbe vuracak, gerici çetelere "bizi istediğiniz gibi doğrayabilirsiniz" demekten başka bir anlam taşımayacaktı. Neyse ki Alevi örgütlülüklerinin sözde "ilerici" kanadının aldığı bu ihanet tutumu mezhepçi ve geri AKD ve HBVKD'nin kararlı tutumu ile kısmen boşa düşürüldü. Oldukça sınırlı katılımla ve cılız bir atmosferde gerçekleşse de gericiliğin dizginlerinden boşaldığı bir dönemde dahi sokakların boşaltılmayacağı ilerericilerin devrimcilerin ve onurlu Alevi emekçilerin tutumu ile ortaya konuldu.

Bundan da önemli olarak PSAKD'nin bu ihanetçi tutumu ile kitle hareketinin ve Türkiye'nin devrimci geleceği için önemli bir olanak ise heba edildi. Kobanê'de YPG şahsında Kürt halkının sergilediği destansı direniş sadece Türkiye'de değil, tüm dünyada Kürt halkının onurlu mücadelesine karşı derin bir saygı ve ilgi yarattı. Egemenler eliyle magazinleştirilmeye çalışılsa da tüm dünya emekçilerinin yaka silktiği IŞİD çetesi karşısında sergilenen direngen tutum, açık ki Türkiye'de de Kürt ve Türk halkları arasında ekilen düşmanlık tohumlarının ortadan kaldırılması için önemli bir olanak idi. Her ne kadar son günlerde faşist provokasyonlar ile üzeri örtülmeye çalışılsa da toplumsal mücadelenin iki temel dinamiği olan Kürt ve Alevi emekçilerinin bu tarihsel buluşması Türkiye emekçilerinin devrimci geleceğinin temel bir yapıtaş olabiliirdi. Alevi emekçilerinin önemli bir bölümünü etkisi altında tutan şoven politikalar dinci gericiliğe karşı sergilenen direniş kanallarının buluşması yolu ile geri plana atılabiliirdi. PSAKD yönetimi, miting engelleyen tutumu ile her şeyden önce işte bu tarihsel olanağa önemli bir darbe vurmuş, Alevi emekçilerini korku imparatorluğunun yanı sıra bir kez daha düzenin şovenist "bankamatik sevici" zihniyetinin ellerine teslim etmiştir.

Pir Sultan'dan Mazlumlar'a devrimci direniş geleneği kazanacak!

Her şeye rağmen bilinmeli ki ne İmralı mektupları, ne reformistlerin denetimindeki kitle örgütlerinin engelleyici pratikleri kitle hareketinin devrimci gelişimine engel olabilir. Onların tek yapabileceği ancak bu devrimci gelişimi geçici olarak ertelemek olabilir. Pir Sultan'dan Mazlumlar'a tüm engellemelere rağmen kazanan emekçi halkların devrimci direniş geleneği ve özgürlük yürüyüşü olacaktır.

IŞİD zulmü altındaki kadınlardan, zulme direnen kadınlara!

Geçtiğimiz hafta içinde basına yansıyan haber ve röportajlar, IŞİD vahşetini özellikle kadınların maruz kaldıkları zulümler üzerinden bir kez daha görünür kıldı. Gerici toplum hayalleriyle tecavüzü ve kendinden olmayanı öldürmeyi kutsal sayan IŞİD'in insanlığın ilerici kazanımları için nasıl bir tehdit olduğu da bir kez daha görülmüş oldu.

IŞİD'in aylık yayınlanan "Dabiq" adlı internet dergisinde, yaptıklarının, insanlığa aykırı olsa da şeriatı uygunluğunu temel alarak bunu bir makaleye konu ediyor. Ezidiler'in semavi bir dine bağlı olmadıkları için kadınlarının cariyeye, erkeklerinin ise köle olarak kullanılıp satıldığı belirtilen makalede, IŞİD'in Ezidi kadınları savaş ganimeti olarak görüp, şeriatı göre kendi aralarında bölüşüldüğünü utanmazca ifade ediyorlar.

Şimdiye kadar bilinen verilere göre IŞİD'in Kuzey Irak'ta aralarında çocuk yaşta olanlarla birlikte beş bin kadar kadını kaçırdığı belirtiliyor. Kadınlar Musul'da kent pazarında satılıyor. Basına yansıyan, bölgede bulunan bir insan hakları gözlemcisinin söylediği "Burada bir de ofis açılmış. Bu ofiste kadınların fotoğraflarına bakmak ve fiyatlarını öğrenmek mümkün. Hıristiyan kadınlar Ezidiler'den daha pahalıya satılıyor. Bunları IŞİD'den kaçan kadınlardan öğreniyoruz. Genelde kadınlar kaçırıldıktan hemen sonra tecavüze uğruyor. Cihatçılar önce kendi aralarında paylaşıyorlar. Bıktıkları zaman da Musul'da satıp, yeni kızları getiriyorlar" sözleri ise gericilik kışkırtıcılığının kadınların yaşadıkları zulmü gözler önüne seriyor.

Buna ek olarak IŞİD'den kaçan *Your Middle East Gazetesi*'nden Roj Ahmed'e kendini Ömer Şerko olarak tanıtan bir gencin anlattıkları ise konun vahametini ortaya koyuyor. Bir baskında YPG'lilere teslim olan genç bu röportajda kendilerine "cennette yeriniz garanti" denildiğini söylüyor ve ekliyor: "Kuran'daki surelere ve Hz. Muhammed'in hadislerine dayanarak cennette '72 bakire'ye kavuşacağımızı ve ayrıca cehennemdeki yakın akrabalarımızı da cennete alabileceğimizi söylüyorlardı. Yalnızca ahirette değil,

bu dünyada da bol kadın vaat ediyorlardı. Gayrimüslim ve esir kadınlara sahip olmamız Allah'ın iradesine de uygundu.(...) Evliyiz ya da bekârız, fark etmez, Müslüman olmayan esir kadınlarla seks yapabiliirdik. Onları alıp satabiliirdik. Çocukları da hizmetçimiz yapar veya cihat için savaşçı olarak yetiştirebiliirdik. Bir de vücutlarını IŞİD üyelerine gönüllü olarak sunan ve bu sayede cennete gitmeyi garantileyen Müslüman kadınlar vardı. Bütün bunlara tepki gösterenler kellesini kaybedebilirdi."

"Komutanlarımızın gayrimüslim kadınlara zorla sahip olduklarını da biliyorum. Mesela, Kuzey Suriye'deki Rakka'da kocaları infaz edilen Hıristiyan kadınlara nasıl tecavüz edildiğini gördüm. Rakka'da bir gün 6 cihat savaşçısının bir Hıristiyan kadının ve onun 12-13 yaşlarındaki kızının ırzına geçmek istediğine şahit oldum. Çocuğa dokunmamalarını söyledim. Önce silah çekip beni kovdular. Sonra da 'yerel mahkeme'ye verdiler. Mahkeme bana haksız olduğumu, 13 yaşındaki kızın çocuk sayılmayacağını, Hz. Muhammed'in bile 9 yaşındaki Ayşe ile evlendiğini söyledi. Komutanım yetişmeseydi sonum kötü olabilirdi."

Gericiğin karanlığını direniş aydınlatacak!

Emperyalist güçlerin ve bölgedeki işbirlikçi devletlerin destekleriyle güce kavuşan IŞİD'in ezilen halklara ve özellikle de kadınlara yaptıkları zulme dair daha pek çok örnek var. Ancak bu zulme ve gericiliğe karşı silah kaldıran Rojavalı Kürt kadınlarının direnişi ise IŞİD'li katillerin işini bozuyor, onların en büyük korkusu olmaya devam ediyor.

Son dönemde yaşanan gerici savaş bir yandan kadınların her zaman olduğu gibi savaşın yükünü ve zulmünü en derinden yaşadıklarını gösterse de, diğer yandan da mücadele ve direnişin de sembolü olduklarını gösteriyor. Bugün Kobanê halkının onurlu direnişinde Kürt kadınlarının bu gücü ve etkisi gericiliğe, zulme ve sömürüye karşı mücadelede emekçi kadınlara güç veriyor, umut aşıyor.

Aleviler Ankara mitinginde buluştu

Haftalardır hazırlıkları sürdürülen Alevi mitingi 12 Ekim'de Ankara Sıhhiye Meydanı'nda gerçekleştirildi. Gar önünden buluşmayla birlikte planlanan yürüyüş programı bir önceki günün akşam saatlerinde iptal edildi ve katılım doğrudan Sıhhiye Meydanı'nda toplanmayla sağlandı.

Üç örgütleyici kurumdan biri olan **Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD)** mitinge birkaç gün kala çekildiğini duyururken, diğer iki bileşen **Alevi Kültür Dernekleri** ve **Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı** mitingi gerçekleştirmekte kararlı olduklarını ilan ettiler.

Saat 11.00'den itibaren meydana toplanmaya başlayan örgütleyici kurumlara bağlı şubeler, devrimci ve ilerici kurumlar sloganlarla bekleyişlerini sürdürdüler. Mitinge katılanlara beyaz bayrak dağıtan tertip komitesi, pankart ve flamalarıyla mitinge desteğe gelen devrimci ve ilerici kurumlara da herhangi bir müdahalede bulunmadı. **BDSP'li** sınıf devrimcileri kızıl flamaların yanı sıra halkların birleşik mücadelesini vurgulayan dövizlerle katılım sağlarken HDP-HDK bileşenleri, **SDP**, **ESP**, **SODAP**, **EMEP**, **Halkevleri**, **Partizan**, **DHF**, **PDD**, **Mücadele Birliği**, **SDH**, **SYKP** de mitinge flama ve pankartlarla katılan kurumlar arasındaydı. Ayrıca Abdi İpekçi Parkı'nda direnmeye devam eden **İŞKUR işçileri** de mitinge katılarak destek verdiler.

Binlerce kişinin katıldığı mitingde eğitimdeki dinci-gerici uygulamalara yönelik öfke ve Kobanê'deki militan direniş ve halkların kardeşliği vurguları öne çıktı. Kürsüye çıkan hemen hemen tüm konuşmacılar Kobanê halkının direnişini selamlarken mitinge yönelik karalama ve engelleme girişimlerini kınadılar. Miting öncesi yapılan bir açıklama ile sessiz bir biçimde oturma eylemi yapılacağı duyurulmasına rağmen mitingde sloganlar hiç susmadı. "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Bijî berxwedana Kobanê!", "Yaşasın halkların kardeşliği!" ve "Kobanê'de düşene dövüşene bin selam!" sloganları hem kürsüden hem de kitle tarafından sık sık atıldı.

İlk konuşmacı olarak kürsüye çıkan Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Genel Başkanı **Ercan Geçmez**,

"Riya, ihanet ve ispiyonculuğa rağmen yürüyüşümüzü sürdürdük ve bugün bu mitingi gerçekleştiriyoruz. Medya yürüyüşümüzü bir kez dahi vermedi. Sosyal medyada mitingi karalama kampanyası yaptılar. Kendilerine sol, sosyalist diyen kimi Aleviler mitinge katılımı azaltmak için korku yaydılar" diyerek başladığı konuşmasında her şeye rağmen mitinge katılanları selamladı. AKP'nin eğitim alanında "dini faşizm" uyguladığının altını çizen Geçmez, zorunlu din derslerinin derhal kaldırılmasını istedi. Ayrıca İŞİD karanlığının Türkiye sınırına dayandığını belirten Geçmez, İŞİD'e yönelik yardım ve destekleri teşhir ederek Kürt halkıyla dayanışma çağrısı yaptı.

Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu adına konuşan **Turgut Öker** ise mitinge yönelik gerici propagandaları eleştirdi. Mazlum halkların kaderinin ortak olduğunu söyleyen Öker, Kobanê halkının direnişini sahiplendi. Önemli bir tarihsel moment içinde olduğunu vurgulayan Öker, "böyle dönemlerde doğru tutumları almak yaşamsaldır" diyerek "bu dönemde tutum almayı korkup kaçanların kaybettiğini" söyledi.

Mitingin son konuşmasını Alevi Kültür Dernekleri adına **Doğan Demir** gerçekleştirdi. Demir, mitingden çekilen PSAKD'yi kastederek "Yuh olsun, lanet olsun içimizdeki çürük elmalara, hiç mi vicdan yok sizde?" diye seslendi. 12 Ekim mitinginin eğitimdeki hak ihlallerine karşı örgütlendiğini, mitingın Kobanê'de katledilen Kürtlerin, evleri işaretilenen Alevilerin mitingi olduğunu söyledi. Ayrıca "Kobanê gündeminin daha iyi işlenmesi için mitingi ertelemeyi önerdik, kabul edilmedi, bu nedenle çekiliyoruz" açıklaması yapan PSAKD'nin yalan söylediğini, asıl nedenin karanlık güçlerin yaydığı "Yeni bir Sivas olayı olacak!" provokasyonu olduğunu belirtti. Pir Sultan'ın yolundan dönmediğini belirten Demir, yolundan dönmeyenleri selamlayarak kürsüden indi.

Miting tüm konuşmaların ardından Mehmet Turan Dede'nin söylediği deyişlerle sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Hekimlerden Kobanê'yle dayanışma!

Kobanê direnişiyile dayanışma için hekimler de sokaktaydı.

Hekimlerden sınırda insan zinciri

TTB Merkez Konseyi üyeleri ve farklı illerden hekimler 12 Ekim'de Sıhhiye Meydanı'nda Kobanê sınırına giderek sorunları ve ihtiyaçları yerinden gözlemledi. Hekimler, Kobanê sınırında bir basın açıklaması gerçekleştirdi, dayanışma için hekim zinciri oluşturdu.

Sıhhiye Meydanı'na sığınan Kobanêlileri kaldıkları kamplarda ziyaret eden hekimler, ihtiyaçları ve sorunları yerinde gözlemleyerek yetkililerden bilgi aldılar.

Heyet, buradaki ziyaretin ardından Sıhhiye Meydanı'na giderek Kobanê sınırında bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Açıklama öncesinde Türk Tabipleri Birliği (TTB) Genel Sekreteri **Dr. Özden Şener** yaptığı konuşmada, TTB olarak toplumsal sorunlarda daha önce olduğu gibi İŞİD vahşetinden kaçarak Sıhhiye Meydanı'na sığınan mülteciler sorununa da duyarsız kalmadıklarını belirtti.

TTB Merkez Konseyi Üyesi **Dr. Hüseyin Demirdizen** ise "Kobanê'de vahşete dönüşen drama sessiz kalmamak, onların yarasına bir parça merhem olmak üzere buradayız" dedi.

Kobanê Sağlık Bakanı **Mahzem Ahmed** de Kobanê halkının yaşadığı drama dikkat çekmek üzere gelen TTB heyetinin çabasının büyük anlam taşıdığını ifade ederek TTB'ye ve destek için eylem gerçekleştiren herkese teşekkür etti.

Hekimler Kobanê için ışık yaktı

TTB ve İstanbul Tabip Odası'nın çağrısıyla 11 Ekim akşamı bir araya gelen hekimler, İstanbul'da Sultanahmet Meydanı'na yürüdü. Hekimler, herkesin sağlıklı, laik ve demokratik bir ülkede yaşama talebini dile getirmek için mum yakarak oturma eylemi yaptılar.

Hekimlerin eylemine çevrede bulunan emekçiler de alkışlarla destek verdiler. Hekimler adına basın açıklamasını, Bahar Tekin okudu. Tekin, her savaşın arkasında ölüm, yaralanma, tecavüz ve sosyal yıkım bıraktığını belirterek, savaşa karşı olduklarını dile getirdi. Sadece savaşın tahribatını önlemek değil, acil ihtiyaçların sağlanması için de harekete geçmek gerektiğini belirten Tekin, aynı zamanda savaş ve karşıtlık politikası üreten politikacılara ve odalara karşı güçlü bir tepki ortaya çıkarmanın sorumluluğuna da dikkat çekti.

Ardından Sıhhiye Meydanı'na giderek gönüllü sağlık hizmeti veren hekimlerden İncilay Erdoğan bir konuşma yaptı.

Bingöl'de saldırı bahanesiyle kanlı infaz

Bingöl'de 2 polisin öldürülmesi ile olayıyla ilgili "gizlilik" kararı verilmesi, sonrasında gerçekleştirilen yargısız infazın üzerini örtmeyi amaçlıyor.

Kobanê eylemlerinin sürdüğü 9 Ekim akşamı Bingöl'de Emniyet Müdürü Atalay Ürker ile bir polisin yaralandığı, 2 emniyet amirinin de öldüğü olayın ardından sermaye devleti kanlı bir katliama daha imza attı. Bingöl'ün Genç ilçesinde 4 kişi infaz edildi. Düzen yargısı ise, Bingöl'de 2 polisin öldürüldüğü dosya hakkında "gizlilik" kararı verdi. Kararın, olayı bahane eden polisin gerçekleştirdiği yargısız infazın üzerini örtmek için alındığı belirtildi.

Tanık infazı anlattı

İnfazın hemen ardından, kanlı katliamın ayrıntıları ortaya çıkmaya başladı. 4 kişinin buldukları araç içerisinde taranarak katledilmelerine tanıklık eden kamyon şoförü Mehmet Halit Pınar'ın anlatımları, olayın yargısız infaz olduğunu ortaya koydu. Pınar'ın anlatımına göre, kontrol noktasında araçları durduran polis ve askerler, hiçbir uyarıda bulunmadan panzerden ateş ederek 4 kişiyi katletti.

Arı kovanları yüklediği kamyonuyla kovan sahibi ile birlikte, Karlıova'dan Bingöl'e doğru yola çıkan kamyon şoförü Mehmet Halit Pınar, kentin girişine vardıklarında asker ve polisler tarafından durdurularak, kente girişlerin yasaklandığının söylendiğini belirtti. Pınar, bunun üzerine yönlerini Genç ilçesine çevirdiklerini söyledi.

'Askerler rastgele araçları taradı'

Genç Köprüsü'ne yaklaştıklarında, polis ve askerlerin zırhlı araçlarla oluşturduğu kontrol noktasında durdurulduklarını, kendi kamyonunun da taranan beyaz renkli Ford Connect marka aracın hemen arkasında durduğunu anlatan Pınar, infaz anını şöyle anlattı:

"Genç'in girişindeki köprüye geldiğimizde, ilçe

girişindeki köprü'nün üzerinde 10'dan fazla panzer bekliyordu. Askerler işaret verince durduk. Beyaz bir Connect hemen önümde duruyordu. 2-3 dakika kadar bekledik, sonra silah sesleri, gelmeye başladı. Connect'in içinden çıkarken başından vurulan birini yere düşerken gördüm. Arabayı daha stop etmeden polis ve askerler bize de ateş etmeye başladı. Rasgele araçları tarıyordu askerler. Kurşunlardan biri arabanın içindeyken benim ayağıma isabet etti. Yaralanınca hemen arabadan indim ve yolun kenarında bulunan çukura girdim. Bir süre panzerlerden silah sesleri gelmeye devam etti. 'Biz yaralıyız' sesleri geliyordu ama polis ve askerler hiç oralı olmuyordu. Ateş etmeye devam ediyorlardı."

Yaralı görgü tanığına işkence!

Anlatımlara göre bir süre sonra silah sesleri kesilince Pınar'ın yanına gelen 8-10 kadar özel hareket polisi, kendisini kelepçeleyip, silah dipçikleriyle dövmeye başladı. İşkenceye maruz kalması üzerine kendinden geçen Pınar, gözünü açtığı anda kendisini hastanede buldu. Olaya ilişkin ifadesi de polislerce hasta yatağında alındı.

HPG'den açıklama

Halk Savunma Merkez Karargah Komutanlığı'nın, 9 Ekim akşamı yaşanan olayla ilgili açıklamasında "9 Ekim günü Çewlik'te (Bingöl) yaşanan olayla ilgili olarak 10 Ekim günü gerekli açıklama tarafımızdan yapılmıştı. Yapmış olduğumuz bu açıklama geçerliliğini korumaktadır" ifadelerine yer verildi.

HPG, polislerin öldürülmesinin ardından Bingöl'ün Genç ilçesinde infaz edilenlerin olayla herhangi bir bağlantısının bulunmadığını belirtti.

Azadiya Welat çalışanı Bağdu katledildi

Azadiya Welat çalışanı Kadri Bağdu, Adana'da dağıtım yaptığı sırada silahla vurularak katledildi.

Adana'nın Seyhan ilçesine bağlı Şakirpaşa Mahallesi'nde Azadiya Welat çalışanı Kadri Bağdu, 14 Ekim'de gazete dağıtım yaptığı sırada, "kimliği belirsiz" kişiler tarafından silahla vurularak katledildi.

Bağdu için 14 Ekim günü hastane önünde kitlesel bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Bağdu'nun katledilmesinin protesto edildiği eylemde açıklamayı Azadiya Welat gazetesi çalışanı İbrahim Karakaş okudu. Açıklamada, yıllardır türlü baskılara rağmen çalışmalarına devam eden özgür basının susturulamayacağı ifade edildi.

Kadri Bağdu, 15 Ekim günü kadın-erkek, genç-yaşlı binlerce kişinin katıldığı cenaze töreniyle uğurlandı.

Adli Tıp Morgu'ndan alınan Kadri Bağdu'nun cenazesi yüzlerce araçlık konvoy eşliğinde Şakirpaşa Mahallesi'nde bulunan taziye evine getirildi. Burada bir süre beklenildikten sonra Karasu Kavşağı Meydanı'na yine konvoylar halinde gidildi. Burada bekleyen kitleyle birlikte Küçükoba Mezarlığı'na kadar sloganlar ve marşlarla yürüdü. Yürüyüş esnasında sloganlar atılırken, kitle *Özgür Gündem* ve *Azadiya Welat* gazetelerini taşıdı.

Mezarlığa gelindiğinde yapılan kısa bir dini törenden sonra saygı duruşuna geçildi. Burada ilk olarak *Azadiya Welat* gazetesi adına bir konuşma yapıldı. Devamında HDP Milletvekili Adil Zozani de bir konuşma gerçekleştirdi.

BDSP'nin de aralarında olduğu pek çok devrimci ve ilerici örgüt cenazeye katılım sağlarken, cenazeye Mersin'den ve çevre illerden de katılım oldu.

"Özgür basın susturulamaz!"

Azadiya Welat çalışanı Kadri Bağdu'nun katledilmesi İstanbul'da Özgür Gündem gazetesinin bürosu önünde yapılan eylemle protesto edildi.

Özgür Basın Bileşenleri (*Özgür Gündem*, *Azadiya Welat*, *DİHA*, *JİNHA*, *Demokratik Modernite*, *Özgür Halk* ve *Özgür Basın Emekçileri*) adına basın açıklamasını *Özgür Gündem* Genel Yayın Yönetmeni **Eren Keskin** okudu.

Açıklamanın ardından, eyleme katılan basın emekçileri de infazı kınadı ve özgür basın mücadelesinin yanında olduklarını vurguladı.

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti (TGC) Başkanı **Turgay Olcayto**, Basın-İş Sendikası'ndan **Ayşe Düzkan** Türkiye Gazeteciler Sendikası Genel Sekreteri **Mustafa Kuleli**, Sınır Tanımayan Gazeteciler (RSF) Türkiye Temsilcisi **Erol Önderoğlu** da eylemde söz aldılar.

Eyleme; gazetemiz *Kızıl Bayrak*'ın yanısıra *Atılım*, *Özgür Gelecek*, *Mücadele Birliği*'nin de aralarında bulunduğu çeşitli sol, sosyalist yayın organlarının çalışanları da katılım sağladı.

Tekstil işçileri Kobanê direnişinin yanında!

12 Ekim günü Taksim'de düzenlediği basın toplantısıyla kuruluşunu deklare eden Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL), ilk eylemini Kobanê direnişiyle dayanışmayı yükseltmek için gerçekleştirdi.

Taksim Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında savaş ve saldırganlığa karşı işçilerin birliği halkların kardeşliğini büyütme çağrısı yapıldı.

"Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!", "Biji bratiya gelan!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" sloganlarının atıldığı eylem öncesinde sivil polislerle kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Galatasaray Lisesi'nin yanında hazır bekletilen TOMA'yı çalıştırıp çevik kuvvete kask taktırtan polis, eylemi yakından takip etti. İşçileri taciz etmeye çalışan polislerle tepki gösteren sendika üyeleri daha sonra basın açıklamasına geçtiler.

**"İşçilerin birliği
halkların kardeşliğini büyütelim!"**

Basın açıklamasını Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası

Girişimi adına Greif direnişçisi Emel Özyön okudu. Açıklamada, çok yönlü bir krizin içerisinden geçen emperyalist kapitalist sistemin, bu krizlerin faturasını işçi ve emekçilere kesmeye çalıştığı ifade edildi. İŞİD çeteleri eliyle Kürt halkının kazanımlarının hedef alındığının vurgulandığı açıklamada, Kobanê'ye destek eylemlerine yönelik saldırılar protesto edildi.

Açıklamanın son bölümünde ise şu ifadeler yer verildi:

"İŞİD emperyalizmdir. İşçi ve emekçiler olarak düşmanımız emperyalistler ve onların işbirlikçileridir. Emperyalistlerin halklara yönelttiği savaş ve saldırılara, sermaye devletinin AKP hükümeti eliyle gerçekleştirdiği işbirlikçi politikalara, bu ülkede Türk, Kürt, Ermeni, Arap ve daha birçok milliyetten işçi ve emekçilere dayatılan kölece çalışma ve yaşam koşullarına karşı "işçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarını yükseltmek, halkların birleşik devrimci direnişini büyütme zorunluluktur. Kobanê halkının direnişini selamlıyor, tüm işçileri, emekçileri her alanda dayanışmayı yükseltmeye çağırıyoruz."

Kızıl Bayrak / İstanbul

Fabrikalarda Kobanê'yle dayanışma çağrısı

İzmir Metal İşçileri Birliği, Birleşik Metal'in örgütlü olduğu fabrikalarda metal işçilerini "Emperyalist işgallere ve kapitalist sömürüye karşı genel grev-genel direniş!" şiarını yükseltmeye ve Kobanê halkıyla dayanışmaya çağırıyor.

9 Ekim günü Schneider Electric, ZF Lemförder, Senkromeç fabrikalarının vardiya değişimlerinde dağıtım yapan MİB üyeleri, Kobanê direnişiyle dayanışma çağrısı yaptı.

10 Ekim günü Menemen Mezarlık servis duraklarında yapılan dağıtıma işçilerin ilgisi yoğun oldu.

13 Ekim günü mesai saati başlamadan Buca'daki BEGOS fabrikalarının önüne gelen sınıf devrimcileri, servisleri ajitasyon konuşmalarıyla karşıladı. "Emperyalist savaşa ve kapitalist sömürüye karşı genel grev-genel direniş!" şiarlı bildirimler tekstil işçilerine ulaştırıldı. Özellikle Kürt işçilerin yoğun ilgi gösterdiği dağıtımda, dağıtımı engellemek isteyen bir özel güvenliğin provokatif davranışları, verilen tok yanıtın ve devam eden dağıtımın gücü altında ezildi.

Mesai saatinin başlamasına kadar süren dağıtım sırasında işçilere Kobanê direnişiyle dayanışma çağrısı yapıldı.

Metal İşçileri Bülteni ve bildirimlerinin dağıtımları yapıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Gebze'de devrimci sınıf faaliyeti

Gebze İşçilerin Birliği Derneği'nin 19 Ekim'de gerçekleştireceği "Taşeron köleliğine karşı, birlik ve mücadele için buluşuyoruz!" şiarlı seminerin çalışmaları hafta boyunca devam etti.

Sınıf devrimcilerinin işçi havzalarında yürüttüğü devrimci sınıf faaliyeti asalak patronların korkularını büyütüyor.

12 Ekim günü, Gebze Eski Çarşı'da stand açıldı. Emekçilerin yoğun ilgisinin olduğu standda aynı zamanda derneğin taşeron çalışmaya karşı başlattığı kampanya için imzalar toplandı. İşçi duraklarına çağrı afişleri asıldı.

Daha önce DLB faaliyetinde kamerayla çekim yaparak tacizde bulunan polis burada da cep telefonuyla görüntü almaya çalıştı. Fakat dernek üyelerinin durumu fark etmesi üzerine çekim yapamadı. Sermaye polisi faaliyeti uzaktan seyretti. Ayrıca taşeron çalışmanın yaygın olduğu Kroman Çelik Fabrikası'ndaki işçilere de seminer çağrısının yer aldığı el ilanları dağıtıldı.

Seminer çağrısı **13 Ekim** günü, taşeron köleliğinin ve sömürünün yoğun yaşandığı Ekol Lojistik'te çalışan işçilere ulaştırıldı.

Çağrı bildirilerinin dağıtım sırasında; önce güvenlik ardından da şirket yönetimi dağıtım engellemeye, tehditler savurmaya başladı. Daha önceki dağıtımda da dernek üyelerinin yolunu araba ile kesen şirket yöneticisi, "burada huzuru bozmayın dedik, yine geldiniz, başka fabrika yok mu, burada dağıtamazsınız, gidin meclise, hükümete sözünüzü söyleyin" diyerek dağıtım engellemeye çalıştı.

Dernek üyeleri ise "kimse bu dağıtım engelleyemez" diyerek dağıtıma devam etti. Bildiri alan bazı işçilerin elinden bildirileri alan işçi düşmanları içerideki ağır çalışma koşullarını anlatan eski bir Ekol işçisinin üzerine yürümeye yeltendi. Zorbalığa yeltenen yöneticiler ve güvenlik çevreye toplanan işçilere teşhir edildi.

Burada bir işçinin çalışırken iş cinayeti sonucu öldüğü, Ekol patronlarının kanla beslendikleri söylendiği sırada şirket yöneticisi "ölen kişi kadrolu" dedi. Sanki kadrolu olduğunda durum değişiyormuş ya da suçlarını hafifletiyormuşçasına cevabı acizlerini gösterdi.

Ekol Lojistik'in önünden ayrıldıktan sonra bu sefer polisler dernek üyelerinin önünü keserek Ekol Lojistik gibi kan emicilere, işçi katillerine hizmette kusur etmediler.

15 Ekim günü, gıda sektöründe taşeronun yoğun olduğu fabrikalardan biri olan NAMET fabrikasına sabah saatlerinde el ilanı dağıtıldı. Beylikbağı ve Gebze merkezdeki servis noktalarına el ilanlarını ulaştırılan sınıf devrimcileri servis geçiş güzergahlarına da kuşlama yaptılar. Mahallelerde dağıtılan el ilanları ve asılan afişlerle seminerin çağrısı yaygınlaştırıldı.

Kızıl Bayrak / Gebze

Kobanê için dayanışma faaliyetleri

BDSP'li sınıf devrimcileri İstanbul'da Küçükçekmece ve Sarıgazi'de Kobanê direnişiyile dayanışmayı büyütme çağrısı yaptılar.

13 Ekim akşamı **Sefaköy** Metrobüs Durağı çıkışında bulunan sınıf devrimcileri BDSP imzalı "İŞİD terörüne karşı direnen Kobanê halkıyla dayanışmayı!" başlıklı bildirimleri işçi ve emekçilere ulaştırdılar. Dağıtım boyunca yapılan ajitasyon konuşmaları ile Kobanê halkıyla dayanışma, emperyalizme ve İŞİD terörüne karşı mücadele çağrısı yapıldı. Dağıtım sırasında "İŞİD-AKP katliamlarına karşı Kürt halkıyla dayanışmaya!" manşetli *Kızıl Bayrak* gazetesi de işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

İstanbul **Sarıgazi**'de, "İŞİD emperyalizmdir! Emperyalistler yenilecek direnen halklar kazanacak!, Kobanê'de direniş sürüyor! Kürt halkıyla dayanışmayı büyütelim!" şiarlı ve BDSP imzalı afişler merkezi noktalara ve Demokrasi Caddesi'ne yapıldı.

Samandıra Akpınar Mahallesi ve Dudullu hattı boyunca "Kobanê'de direniş sürüyor... Kürt halkıyla dayanışmayı yükseltelim!" ve "İŞİD emperyalizmdir! Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak!"

şiarlı BDSP imzalı ozalitler yapıldı.

Demokrasi Caddesi'nde sınıf devrimcileri tarafından *Kızıl Bayrak* satışı da gerçekleştirildi. BDSP önlükleri giyen sınıf devrimcileri ajitasyonlar eşliğinde gerçekleştirdikleri satışta, direnen Kürt halkıyla dayanışmayı yükseltme çağrısı yaptı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye - Sefaköy

EKK ve DGB'nin Kobanê'ye destek eylemine polis terörü

Kobanê'de İŞİD çetelerinin kuşatması ve işgal girişimine karşı direnişin 25. gününde (10 Ekim) dayanışma için İstanbul Taksim Meydanı'nda eylem yapan DGB'liler ve EKK'lılar gözaltına alındı.

Taksim Meydanı'nda "Kobanê halkı yalnız değildir" pankartı açarak slogan atmaya başlayan Devrimci Gençlik Birliği (DGB) üyeleri polis tarafından zor kullanılarak gözaltına alındılar. 4 DGB'liyi darp ederek gözaltına alan polis, çevik kuvvet otobüsüne götürülüşleri sırasında slogan atan DGB'lilere işkence yaptı.

Bu eylemin hemen ardından ise Emekçi Kadın Komisyonları (EKK) aynı alanda pankart açtı. "Kobanê'de dövüşen, düşen kadınlara bin selam / Emekçi Kadın Komisyonları" pankartını açan 2 EKK'lı sloganlar atarak Kobanê direnişiyile dayanışma çağrısı yaptı. Bu eyleme de azgınca saldıran kolluk güçleri EKK'lıları darp ederek gözaltına aldı. Eyleme destek

veren ve gözaltı saldırısını engellemeye çalışan iki emekçi de polis terörüne maruz kalarak gözaltına alındılar.

Gözaltına alınan 8 kişi Taksim Meydanı'nda hazır bekletilen gözaltı aracına bindirildiler.

Polisin gözaltı terörüne çevrede bulunan ve eylemi izleyen emekçiler de tepki gösterdi. Destek veren emekçilerden birkaçı, devrimcilerin gözaltı aracına bindirilişleri sırasında aracın yanına giderek gözaltı saldırısını engellemeye çalıştı. Çevredekilerin polise tepki göstermesi üzerine sivil polisler destek verenleri tehdit etti.

Karakolda ifade veren destekçiler serbest bırakılırken, ifade vermeyi reddeden devrimciler ertesi sabah çıkarıldıkları nöbetçi savcılıktan serbest bırakıldılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Güzeltepe'de Kobanê için eylem

İzmir BDSP, 10 Ekim akşamı Çiğli Güzeltepe'de Kobanê direnişiyile dayanışma için oturma eyleminden önce pazar yerinde Kobanê direnişini anlatan resim sergisi açarak bildiri dağıtımını yaptı. Güzeltepe emekçilere halkların kardeşliğini büyütme çağrısı yapılarak sermaye devletinin ABD'nin sözcülüğünü yaparak Ortadoğu halklarının ve Kobanê halkının katledilmesinin baş sorumlusu olduğu söylendi. İçerde ise Kürtlere, Alevilere baskı ve asimilasyon politikaları dayatırken, sermayenin taşeronluğunu yaparak işçi ve emekçileri açlığa, yoksulluğa mahkum ettiği, işçi katliamlarının baş sorumlusu olduğu vurgulandı.

Saat 19.00'da Güzeltepe Sağlık Ocağı önüne gidilerek resim sergisi burada da açılarak, Kobanê halkıyla dayanışmayı anlatan dövizlerle oturma eylemi başlatıldı. Eylem sırasında çevreden ilgi gösterenlerle sohbet edildi. Oturma eylemi saat 21.00'de sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Çiğli

Şahintepe'de Kobanê eylemine saldırı

İstanbul Şahintepe'de 15 Ekim akşamı gerçekleştirilen Kobanê eylemine saldıran polisler 5 kişiyi gözaltına aldı.

Cumartesi Pazarı sokağında toplanarak yürüyüşe geçen kitlenin caddeye çıkmasının ardından polisler saldırıya geçti.

Tazyikli su ve gaz bombalarıyla gerçekleştirilen polis saldırısına karşı kitle havai fişeklerle polise karşılık verdi. Polisin yoğun gaz atması sonucu kitle ara sokağa çekilip barikatlar kurdu. Ateş yakarak bir süre ara sokakta eylemi sürdüren kitle tekrar caddeye doğru yürüyüşe geçtiğinde polis tekrar yoğun bir şekilde saldırıya geçti.

Saldırıya karşı caddeye barikat kuran kitle çatışmayı burada sürdürdükten sonra yoğun gazdan dolayı ara sokaklara çekildi. Akreple ara sokaklara giren polisler evlerin balkonlarına dahi gaz bombası attılar. Sokaklarda terör estiren polisler 5 kişiyi gözaltına aldı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Almanya'da yaygın Kobanê eylemleri

Almanya'nın birçok kentinde, Kobanê ile dayanışma eylemleri yapıldı. Binlerce emekçinin katıldığı eylemlerde IŞİD çetesinin vahşetine tepki gösterildi.

14 Ekim

Bochum'da, Almanya Marksist Leninist Partisi'nin (MLPD) gerçekleştirdiği "Montagsdemo" eyleminde Kobanê direnişi selamlandı. MLPD'nin çağrısı üzerine Husemannplatz'da bir araya gelinerek serbest kürsü kuruldu ve konuşmalar yapıldı. Almanca, Türkçe ve Kürtçe yapılan konuşmaların ortak teması ise Kobanê'nin dünyadaki tüm devrimci ve sosyalistlerin ortak sorunu olduğu ve insanım diyen herkesin bu saldırıya tepkisini ortaya koyması gerektiği idi.

Alman devrimcilerin yanısıra, YEK-KOM, BİR-KAR ve DİDF'in katılım sağladığı eylem, yürüyüşe dönüştü. Sloganların hiç susmadığı yürüyüş canlı ve coşkulu bir atmosfer hakimdi. Bir süre yüründükten sonra bitiş noktası olan Drehscheibe'nin önüne gelindi. Burada, devrim mücadelesinde yitirilenler için saygı duruşu yapıldı.

12 Ekim

Hamburg kentinde, Kürt Toplum Merkezi'nin çağrısıyla, merkez istasyon Hauptbahnhof'ta bir araya gelindi. Kobanê'ye yönelik IŞİD saldırılarını protesto eden konuşmalar yapıldıktan sonra yürüyüşe geçildi. Yürüyüş gençlerin katılımı oldukça fazla idi.

Türk Konsolosluluğu'nun önüne yürümek isteyen kitlenin önü polis tarafından kesildi. Buna karşın bir müddet oturma eylemi yapıldıktan sonra kitle geldiği yöne doğru yürüyüşe geçti. Ancak polis yine kitlenin önünü keserek yürüyüşe izin vermedi. Tertip Komitesi'nin kararıyla, gruplar halinde dağılan kitle, yeniden merkez istasyonda toplandı. Burada, IŞİD'in Kobanê'ye dönük saldırılarını protesto etmek için tren raylarının üçü işgal edildi. Bir saati aşkın bir süre devam eden işgalin ardından eylem sonlandırıldı. Yürüyüşe BİR-KAR, ATİK ve ADHK'nın aralarında bulunduğu devrimci ve ilerici güçler de katıldı.

9 Ekim

Bochum'da YEK-KOM ile ilerici ve devrimci kurumların çağrısıyla kent merkezinde bulunan

Husemannplatz'da bir araya gelen yüzlerce kişi, IŞİD çetesi ve destekçilerinin kuşatmasını protesto etti. Kürt kurumlarının yanısıra DİDF, BİR-KAR ve MLPD flama ve pankartlarıyla eyleme katılıp, destek sundu. Eylem sırasında kurumlar adına konuşmalar yapıldı. Yaklaşık iki saat süren eylem, önümüzdeki eylemlere daha geniş bir katılım sağlanması çağrısı ile sonlandırıldı.

Bielefeld'de de Kürt Toplum Merkezi'nin çağrısını yaptığı yürüyüşe binden fazla kişi katıldı. Yürüyüşe Kürt emekçilerin yanısıra, Bielefeld Demokratik Güçbirliği bileşenleri de katıldı. Yürüyüşe başından sonuna dek coşkulu bir atmosfer hakimdi, özellikle gençler öfke yüklüydüler. BİR-KAR yürüyüşe "Faşizme karşı omuz omuza" şiarlı bir pankartla katıldı. Yürüyüş sırasında, "Rojava ile dayanışmaya, halkların birleşik devrimci direnişini büyütme" başlıklı bildirin dağıtımı yapıldı.

Wuppertal'da ise eylemin çağrısını, Kürt Toplum Merkezi ile Wuppertal Enternasyonal Dayanışma Platformu yaptı. Coşkulu sloganlar eşliğinde City Arkaden'in önünde toplandı. Eyleme üç binden fazla kişi katıldı. Buradaki bekleyiş sırasında Kobanê'deki gelişmelere ilişkin bilgilendirmeler yapıldı, IŞİD'i protesto içerikli sloganlar haykırıldı ve Kobanê direnişi selamlandı.

Yürüyüşün kitleliliği ve yürüyüşe hakim olan canlılık ve coşku sadece katılımcıları değil, çevredekileri de etkiledi. Çevredekiler, yer yer yürüyüşe alkışlarıyla karşılık verdiler. Wuppertal'ın en kalabalık caddelerinden geçilerek tekrar başlangıç yerine, City Arkaden'in önüne gelindi. Konuşmaların ardından eylem sonlandırıldı. TKİP ve BİR-KAR da yürüyüşe katıldı.

Darmstadt şehir merkezindeki Luisen Platz'da toplanan kitle, burada kortejler oluşturarak kısa bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşün ardından, eyleme katılan kurumlar adına konuşmalar yapıldı. Gelişmelerle ilgili bilgi verildi ve duyarlılık çağrısı yapıldı. Eyleme BİR-KAR da katıldı.

Kızıl Bayrak / Almanya

Düsseldorf'ta on binler Kobanê için yürüdü

Almanya Düsseldorf'ta 11 Ekim günü on binler, IŞİD çetelerinin Kobanê'ye saldırısını protesto etmek ve Kobanê halkının direnişini selamlamak için dev bir gösteri yaptı. Düsseldorf, ellerinde bayraklar ve çeşitli dövizler olan gösterilerce adeta işgal edildi.

Kısa sürede hınca hınç dolan, Ren Nehri kıyısındaki Kayser-Wilhem-Ring alanında bir araya gelindi. Buluşma alanı, Kobanê direnişini selamlayan coşku yüklü sloganlarla inletildi. Ayrıca, arabalar üzerine kurulan platformdan, Partizan ve BİR-KAR temsilcileri ile MLPD Başkanı Stefan Engel birer konuşma yaptılar.

Ardından başlayan yürüyüş boyunca Kürt emekçiler ile ilerici ve devrimciler hiç susmadılar. Sürekli slogan attılar, zaman zaman da kısa ajitatif konuşmalar yaptılar. Yürüyüş kortejleri yaklaşık 3 kilometreyi buluyordu. Yolda da sürekli yeni katılımlar oldu. Taşınan pankart ve flamalar, özellikle Almanca atılan sloganlar çevredeki herkesin dikkatini çekiyordu. Çevredekiler, öfkeli ve bir o kadar da coşkulu sloganlar haykıran kortejleri alkışlarıyla desteklediler.

Oldukça uzun süren bir yürüyüşün ardından eyalet parlamentosunun önüne gelindi. Eylem burada mitinge dönüştü. Miting alanında kurulu büyük platformdan konuşmalar yapıldı. Kobanê Kantonu Eşbaşkanı Enwer Müslim ise telefonla eylemi ve eylemcileri selamladı.

En çok PYD Eşbaşkanı Salih Müslim'in konuşması merak ediliyordu ve konuşma dikkatle dinlendi. Salih Müslim, günlerdir yediden yetmişe tüm Kobanêlilerin kahramanca direndiklerini, sonuna dek direnmeye kararlı olduklarını, uğruna mücadele ettikleri davanın sadece Kürt halkının değil, tüm halkların ve tüm insanlığın davası ve kavgası olduğunu dile getirdi. Kendilerini destekleyen ve her türlü dayanışmada bulunan bölgedeki ve uluslararası alandaki tüm kavga dostlarını selamladı.

Miting, yapılan bu konuşmaların ardından sona erdi. Dağılıma sırasında bu kez genç kitle coşkulu türküler eşliğinde halaylar çektiler, yine canlı ve coşkulu biçimde sloganlar attılar. Göstericiler bu kez de geldikleri kentlere dönmek üzere Düsseldorf Tren İstasyonu'na aktı.

Komünistler yürüyüşe ve mitinge, üzerinde "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!" yazılı TKİP imzalı bir pankart ve TKİP bayrakları ile katıldılar. Hem yürüyüş hem de miting alanında TKİP imzalı, "Kürt halkı ile dayanışmayı büyütme!" başlıklı bildirin dağıtımını yaptılar. Yanısıra, 22 Kasım'da yapılacak olan merkezi gecenin el ilanlarını dağıtıp, gece bileti ve gazete satışı gerçekleştirdiler.

Eyleme, BİR-KAR da flamaları ile katıldı. "Rojava ile dayanışmaya, halkların birleşik devrimci direnişini büyütme!" başlıklı BİR-KAR imzalı bildirin dağıtımı yapıldı.

Eylemde, Türkiyeli ilerici ve devrimci parti ve örgütlerin katılımında çok belirgin bir artış olduğu, Alman ilerici, anti-faşist ve devrimci parti ve kurumlara mensup kitle desteğinin yanında, yerli emekçilerin de geniş biçimde yer aldığı gözlemlendi.

Kızıl Bayrak / Almanya

“Ya sosyalizm ya barbarlık!”

Ekim Devrimi

PYD Eş Başkanı Salih Müslim, geçen hafta İstanbul'da Türk sermaye devletinin yetkilileriyle bir araya geldiklerini belirterek şunları söyledi: *“Türk yetkilileri, bize Kobanê'ye yardım edeceklerine dair söz verdiler. Ancak bütün ısrarlarımıza rağmen sözlerini tutmuyorlar.”*

8 Ekim'de FHA'da yayınlanan bu röportaj, Lenin'in değerlendirmesini hatırlatıyor: *“İnsanlar, ahlaki, dini, politik ve sosyal demeçleri, bildirilerin ve vaatlerin arkasında şu ya da bu sınıfın çıkarlarını görmeyi öğrenmedikçe, politikada oldum olası başkalarının ve kendilerinin aldatılmış safdil kurbanları olmuşlar ve olacaklardır.”* (Marx'ın Kugelmann'a Mektupları'nın Rusça Çevirisine Önsöz...)

“Savaş politikanın başka araçlarla devamıdır.” Prusyalı General Carl von Clausewitz tarafından yapılmış bu tanım günümüzde de geçerliliğini korumaktadır. Zira “Rojava Devrimi”ni boğmak başta Türk burjuvazisinin olmak üzere, bütün bölgesel emperyalist güçlerin izlediği stratejik planın bir parçasıdır. Emperyalist gerici güçlerin, Kobanê'de gerillanın, “Stalingrad” direnişini andıran tarihi direnişine destek sunacaklarını hayal etmek, beklemek dahi büyük bir yanılgıdır. Zira Kürt halkı, gösterdiği kahramanca devrimci direniş, kararlılık ve başkaldırıyla bu gerici güçlerin bütün hesaplarını boşa çıkarmıştır. IŞİD eliyle bastırılmak istenen Kobanê devrimci direnişini düşmana inat hafızaları zorlayacak şekilde savunmuştur.

Halkların fiili olarak kullandıkları tek hak devrim hakkıdır. Kosova'da olduğu gibi ABD ve NATO bayraklarıyla yardım istenseydi, bu güçler çoktan IŞİD güçlerine karşı yer alacaklardı. Paradoks olan da bu durumdur. “Rojava Devrimi”nin yardımına, bu gerici egemen güçler neden destek versin? Bu “devrimi” bastırmak, büyük bir kinle tasfiye etmek isteyen güçlerden “insani yardım” beklentisi dahi sonuç vermeyecektir. Politik kültür, dünya görüşü ve “uygarlık değerleri” açısından bu emperyalist güçler IŞİD ile aynı kimliği taşımaktadırlar. IŞİD'in kafa kesmesi ve bunu medya yoluyla bir propaganda aracı olarak bilinçli şekilde kullanması dışında, uyguladığı yöntemler bir sınıf tutumunun dışı vurumudur. Emperyalist burjuvazinin daha dün Ebu Garip zindanında uyguladığı vahşetin resimleri hafızalarda canlıdır. Ve 1965 yılında Endonezya'da CIA tarafından organize edilerek kafaları kesilen binlerce komünistin sokaklarda sergilenmesi unutulacak mı? Burjuvazi her zaman sınıf kını refleksiyle hareket eder. Ve bu gerçek, iktidarlara tasfiye edilmediği sürece değişmeyecektir.

Devrim korkusu!

Şüphesiz 21.yüzyıl, geçen yüzyılda olduğu gibi sosyalizm ve emperyalist barbarlık arasındaki sınıflar mücadelesi tarafından belirlenecektir.

Egemen kapitalist sınıflar geçen zaman içerisinde devrimci hareketlere karşı mücadele ve bunları

tasfiye etme, kendi egemenliklerini stabilize amacıyla gittikçe rafine yöntemleri devreye koydular. Karşı devrimin esas hedefi, devrimci süreçte elde edilen kazanımları tasfiye etmektir. Karşı devrimsiz bir devrim düşünülemez. Devrim ve karşı devrim zıtların diyalektik birliğini ifade eder. Karşı devrim egemen sınıfların devrimci dönüşümlere karşı tepkisini, direncini, devrimin başarısı durumunda da restorasyon hareketi olarak baş gösterir.

Karşı devrimin bu süreçte kullandığı yöntemler farklı boyutlar ve içerik taşır: Gerici ayaklanmalar, darbe, suikast, terör, dinsel kışkırtmalar, ekonomik, politik oyalama, sabotaj, ideolojik yanılsamalar... Karşı devrim, emperyalizmin çağımızda izlediği en önemli stratejidir. Ve her türlü yöntem emperyalist gericilik çıkarlarına hizmet ettiği sürece “meşru”dur. Sınıf savaşı, sınıf kını, hümanizme dayalı ahlaki kavramlarla açıklanamaz, yargılanamaz. Zayıflayan, yenilen her devrim karşı-devrim güçlerinin yüz kat şiddet, saldırı ve vahşetine maruz kalır. Egemen sınıf, iktidarını tehdit eden her türlü ayaklanmayı hunharca, kanla, büyük bir zalimlikle bastırır.

Devrime karşı “Kutsal İttifak”

1789 Fransız Devrimi'nin yarattığı toplumsal-politik etkiyi kırmak, eski yapıyı yeniden “restorasyon”a tabi tutmak amacıyla toplanan Viyana Kongresi'ne (1815) Büyük Britanya, Avusturya, Rusya ve Prusya katıldı. Avusturya Başbakanı Metternich'in yönettiği “Kutsal İttifak” Napolyon'un sarstığı eski statükonun silah gücüyle korunmasını karara bağladı. “Özgürlük, eşitlik, kardeşlik!” sloganlarıyla “gençlerin kafasını karıştıran” bu “toplumların kanser virüsünün”, yani devrim coşkusunun, radikal şekilde cezalandırılması gerekiyordu. Fransız Devrimi sonucunda ortaya çıkan her türlü siyasal yapı acımasız bir şekilde kanla bastırıldı. “Beyaz terör”, barış elçilerinin dahi kafaları kesilerek, korku yaymak amacıyla sokaklarda sergilendi. Marsilya, Toulouse, Nimes kentleri beyaz terör güçlerinin vahşetiyle yakılıp yıkıldı. Eski egemen güçler kendi toplumsal statülerini yeniden restore ettiler.

Fakat tarihsel gelişme kendi yoluna “çelik adımlarla” devam eder ve gelişmesinin hiçbir döneminde aldatılmasına izin vermez. Eğer tarihsel gelişme tarafından çözülmesi zorunlu sorunlar sonuçlandırılmamışsa, onlar süreç içerisinde yeniden toplumsal-siyasal gündemin merkezine oturur. Ve bilinmelidir ki kaybedilen, yenilen her devrim “Anka Kuşu” gibi küllerinden yeniden doğar, karşı-devrimle yeniden hesaplaşır.

Haziran 1848 yılında burjuvaziye karşı ilk

Neden güncel?

E. Eren

ayaklanmasına, savaşına giren 50 bin üzerinde Paris işçisi, 250 bin karşı-devrim gücüne karşı dört gün boyunca kahramanca bir mücadele sonunda asker ve polis güçleri tarafından barikat savaşında hunharca katledildi. Savaş bakanı General Cavaignac yaralı işçilerin kafalarının ezilmesi emrini verirken, bugün “Ortaçağ” barbarlığı olarak gösterilen İŞİD çetelerinin kafa kesme vahşetini gölgede bırakıyordu. Paris’in işçi mahalleleri yerle bir edilerek “insansız bölge” haline getirilmişti. 25 binin üzerinde işçi zindana atılırken, 4 bin işçi sürgün edildi. Sermaye iktidarına karşı işçi sınıfının bu ilk ayaklanması acımasız bir şekilde kanla bastırıldı. “Ekmek ya da kurşun”, “Çalışma hakkı”, “Yaşasın Sosyal Cumhuriyet!” sloganları kan ve barutla boğuldu. Avrupa’nın egemen burjuva güçleri Paris işçilerinin büyük bir şiddetle bastırılan ayaklanması sonucunda zafer naralarıyla birçok başkentte sevinç gösterileri düzenliyordu. “*Ve ancak **Haziran işyancılarının kanlarına bulandıktan sonradır ki, üç renkli bayrak, Avrupa devriminin bayrağı, kırmızı bayrak olabilmiştir. Ve biz bağırıyoruz: Devrim öldü! Yaşasın devrim!***” (Karl Marks)

Proleter devrimin burjuva devlet aygıtını parçalamak için yapılan ilk girişimi, 1871 Paris Komünü 72 gün sonra insanlık tarihinin şahit olduğu en kapsamlı burjuva saldırısıyla, bir tür “sınıf jenosidiyle” hunharca bastırıldı. “Uygur burjuvazi” her açıdan eşitsiz koşullarda kahramanca direnen Komünarlar’ı büyük bir terör ve vahşetle bastırırken, amacı basitçe cezalandırma değil, özel mülkiyeti, burjuva toplumsal düzeni değiştirmeye girişen işçi sınıfını tarihsel bir kin, nefretle cezalandırmak, Avrupa işçi sınıfını sindirmektir. Prusya gericiğinin Fransız burjuvazisinin yardımına

koşmasının arkasında bu sınıf gerçeği yatmaktadır.

General von Pape, Komünarlar kanla bastırıldıktan sonra Berlin’ne şu raporu sunuyordu:

“Versailles askerleri pardon tanımıyor. Mücadeleye katılan kadın ve çocuklar hiçbir merhamet gösterilmeden sokak ortasında kurşuna diziliyor. Evler aranırken içerde olan biteni ancak tanrı bilir. Öyle tahmin ediyorum ki, semt oturanlarının çoğu yok ediliyor. Saint Denis’de Alman işgal güçleri olarak Paris’te yükselen yangını, bir zamanlar Neron’un gökyüzünü aydınlatan Roma yangını gibi izliyoruz.”

“Kanlı Mayıs haftası sonucunda 30 binden fazla erkek, kadın, çocuk, yaşlı katledildi, 60 bin kişi zindanlara atıldı ya da sürgüne yollandı. Paris caddeleri öldürülen işçilerin cesetleriyle dolacaktı. Çağımızın en şiddetli savaşında proletaryanın başını hep birlikte keserek öldürmek, eski burjuva toplumunun parçalanmasıdır, diyecektir” Marx.

Emperyalist sistem kanla beslenmektedir!

Hannah Arendt, sömürgeci yayılmacılığın vahşetine dikkat çekmek amacıyla 1890 yılında 20 ve 40 milyon olan Kongo nüfusunun, 1911 yılına gelindiğinde 8 milyona düştüğüne dikkat çeker. Hitler faşizminin toplama kampları, ölüm makinelerinin benzerinin çağımızda -Fransız sömürgecilerinin vahşetini göstererek- yaşandığını haykıran Frantz Fanon, Setif’in 45 bin katledileni (1945), Madagaskar’ın 90 bin ölüsü (1947), Kenya’nın 200 bin öldürülen insanı (1952) “modern zamanların ruhu”nu teşhir eder.

Lenin; “özgür Britanya’nın en liberal ve radikal

adamları”nın Hindistan’ın sahipleri rolünde gerçek Cengiz Han kesildiklerini söyler.

1. Emperyalist Paylaşım Savaşı’ndan 100 yıl ve ikincisinden 75 yıl sonra emperyalist güçler insanlığı yeni bir savaş, talan ve vahşetin girdabına çekmiş durumda. Kobanê’ye yönelik estirilen savaş bombardımanı, Gazze’de İsrail’in uyguladığı vahşet, Irak, Suriye, Afganistan, Libya, Somali, Sudan’a yağdırılan bombalarla bir bütünlük arz eder. İnsansız Hava Uçakları denen bu modern savaş aygıtları sivil halka karşı ölüm makinesi olarak işlev görmektedir.

Emperyalist güçlerin İŞİD çeteleri veya Nijerya’da terör estiren çeteler bu güçlerin izlediği stratejiden bağımsız ele alınamaz. İnanılmaz boyutta yıkıcı silahlarla donanmış bu emperyalist sistemin egemenliklerini, etki alanlarını korumak, savunmak için başvurmayacağı hiçbir yöntem yoktur. Kobanê’de Kürt halkını kurban olarak İŞİD kasaplarına terk etmek sorun oluşturmaz. Gazze’de katledilen çocuklar, İŞİD çeteleri tarafından kafası kesilen insanlar sadece kapitalist barbarlığın aynasıdır. Bu saldırgan emperyalist güçler, askeri müdahale ve saldırganlıklarını “halkı koruma” maskesi altında sistematik bir şekilde devreye koymaktadırlar. Mevcut emperyalist sistem 1914 ve 1939’da olduğu gibi sömürü, talan, baskı ve savaşa dayanmaktadır. Geçen yüzyılın tarihsel gerçeği budur. Ekim Devrimi gerçek çözümün olanaklı olduğunu göstermiştir.

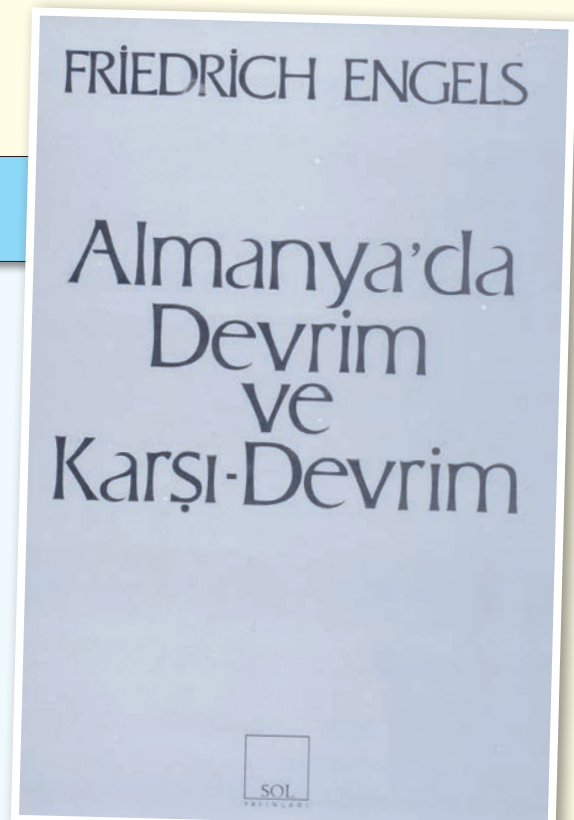
“Almanya’da Devrim ve Karşı-Devrim”den...

“Oysa, ayaklanma, savaş ya da herhangi bir başka sanat kadar bir sanattır; savsaklanmaları, bunları savsaklayan partinin yıkımına yol açan bazı pratik kurallara bağlıdır. Böyle durumlarda göz önünde tutulmaları gereken partilerin ve koşulların özülüğünden mantıksal olarak çıkan bu kurallar öylesine açık ve öylesine yalındırlar ki, kısa 1848 deneyi, bunları Almanlar’a adamakıllı öğretmiştir. Birincisi, eğer oyununuzun bütün sonuçlarına korkusuzca göğüs germeye iyice kararlı değilseniz, ayaklanma ile hiç oynamamak. Ayaklanma, değerleri her gün değişebilen çok belirsiz büyüklükler ile yapılan bir hesaptır; düşman güçleri, her tür örgütlenme, disiplin ve yetke alışkanlığı üstünlüğüne sahiptirler; eğer onların karşısına daha üstün güçler çıkaramazsanız, bozguna uğradığınızın, hapyı yuttuğunuzun resmidir. İkincisi, bir kez ayaklanma

yoluna girdikten sonra, en büyük bir kararlılık ile ve saldırgan biçimde davranmak. Savunma, her türlü silahlı ayaklanmanın ölümüdür; ayaklanma, daha düşmanları ile boy ölçüşmeden yitilir. Düşmanlarınıza, güçleri dağınık olduğu sırada, birdenbire saldırın, ne kadar küçük olursa olsun, yeni, ama günlük başarılar hazırlayın; ilk başarılı ayaklanmanın size verdiği morali yükseltmek sürdürün; her zaman en güvenilir yanda gitmeye çalışan sallantılı öğeleri böylece kendi yanınıza alın; devrimci siyasette, bugüne kadar bilinen en büyük usta olan Danton ile birlikte: de l’audace, de l’audace, encore de l’audace* diyerek, düşmanlarınızı güçlerini size karşı toparlayamadan, önünüzden kaçmaya zorlayın.”

* Cüret, cüret, daha fazla cüret.

Friedrich Engels

Ya devrim savaşı önler, ya da savaş devrime yol açacaktır!

1 Mayıs 1913 yılında, emperyalist güçler 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nı başlatmadan bir yıl önce Rosa Luxemburg, emperyalist ülkelerin hızlı bir şekilde karada, denizde ve havada artan silahlanma yarışına dikkat çekiyordu. Avrupa ve Afrika'yı da kapsayacak olan ve bir dizi kanlı savaş zinciri oluşturacak bir dönemde olduğumuzu, küçük bir kıvılcımın, sönmeye kolay olmayacak bir yangına dönüşeceğine işaret ederek, bunu engellemenin tek alternatifi olduğunu söyler: **Ya halkları bitirecek olan savaş ya da proletarya devrimi.** "Sosyal Demokrasinin Krizi" kitabında R. Luxemburg, "Friedrich Engels'in kırk yıl önce öngördüğü gibi, bir karar vermek durumundayız" diyor ve şöyle devam ediyordu: "Ya emperyalizmin zaferi ve eski Roma'da olduğu gibi, her çeşit insani kültürün, nüfusun yok olması, dejenerasyon ve geri kalacak büyük bir mezarlık ya da sosyalizmin zaferi, yani emperyalizme ve onun metodu olan savaşa karşı enternasyonal proletaryanın bilinçli mücadele eylemi."

91 yıl önce karakterize edilen dönemin benzerini yaşadığımızı belirtmek durumundayız. Bu bir abartma değil, tersine insanlığın içine düştüğü durumdan kurtulmanın tek bir gerçek alternatifinin olmasını anlatıyor: Proletarya devrimi, sosyalizm!.. Zira emperyalist burjuvazinin egemenliğine son verecek devrim sorunu, güncelliği ve zorunluluğu ile Ekim Devrimi'nin o dönemde yüzleştiği sorunla aynıdır. Geçen yüzyıl içinde iki dünya savaşı, bir dizi bölgesel savaş, devrim ve karşı-devrime yol açan tekelci kapitalizmin yasaları hala geçerliliğini korumaktadır.

Evet, emperyalist barbarlık her açıdan bir çürümeyi, yok oluşu ifade ediyor. Basit bir örnek: Bir Meksikalı milyarderin geliri, ülkesindeki 15 milyon kişinin elde ettiği kazanç değerindedir. Kapitalizm insanlık tarihinin hiç yaşamadığı kadar bir zenginlik yaratmıştır. Ama milyarlarca insanın sefaleti, yabancılaşması üzerinden... Dünya Bankası'nın verilerine göre 3,2 milyar insan günde iki dolarla yaşamını idame etmek zorunda. Emperyalist ülkeler arasında kıskırtılan bölgesel savaşlar, artık günlük insan yaşamının doğal bir olayı olarak algılanmakta. Ve yeni bir dünya savaşı tehdidi, daha doğrusu olasılığı uzak değildir. Korkunç savaş tekniği gözetildiğinde bu insan yaşamının sonu anlamına gelecektir. Friedrich Engels'in 1840 yılında "İngiltere'de İşçi Sınıfının Durumu"nda karakterize ettiği Manchester kapitalizminin iş ve yaşam koşulları, 2014 yılında daha vahşi bir şekilde aşılmaktadır. Bangladeş kadın tekstil işçilerinin yanan fabrika içindeki küllerini hatırlamak bile yeter.

Burjuvazinin, Ekim Devrimi tarafından yaratılan sosyal ve ekonomik kazanımlara sistematik olarak saldırmasının ardında onun kin ve nefreti yatmaktadır. Tarihin gelişme diyalektiği, Hegel'in deyimiyle "tarih köstebeği" tünelini kazmaya devam eder.

Sadece son yıllarda yaşanan toplumsal olaylar gözetildiğinde bile, devrimin güncelliği üzerinde yoğunlaşmanın ne kadar önemli olduğu anlaşılacaktır.

Mısır, Tunus ve diğer bölge ülkelerindeki sarsıcı kitlesel ayaklanmalar, "ücretli kölelerin" Yunanistan, Fransa, Portekiz, İspanya'yı kapsayan genel grevleri, açlık ayaklanmaları, İngiltere, ABD, İsrail'i de içine alan radikal kitlesel gösteriler... Ve bütün toplumsal kesimlerin (işçiler, kamu emekçileri, öğrenciler) farklı bölge ve kıtalarda aynı zaman dilimi içinde

91 yıl önce karakterize edilen dönemin benzerini yaşadığımızı belirtmek durumundayız. Bu bir abartma değil, tersine insanlığın içine düştüğü durumdan kurtulmanın tek bir gerçek alternatifinin olmasını anlatıyor: Proletarya devrimi, sosyalizm!.. Zira emperyalist burjuvazinin egemenliğine son verecek devrim sorunu, güncelliği ve zorunluluğu ile Ekim Devrimi'nin o dönemde yüzleştiği sorunla aynıdır.

gösterdikleri politik aktivite bu boyutuyla son on yıl içinde yaşanmaktadır. Üretimin toplumsal karakteri ve ona sahip olmanın özel biçimi arasındaki çelişki bütün boyutuyla yaşanmaktadır.

Sermayenin aşırı kâr hırsı bir taraftan üretici güçleri, bazı sanayi dallarını yok ederken, diğer taraftan özellikle genç nüfusu kapsayan kronikleşen bir işsizler ordusunu yaratmış bulunmaktadır. Doğanın, tekelci kâr hırsı ile hoyratça tahribatı, büyük emekçi sınıfların eğitim ve sağlık kazanımlarının tasfiyesi, ekonomik ve sosyal haklara yönelik "neo-liberalizm" olarak adlandırılan sistematik saldırılar alt sınıflarda giderek kabaran bir tepkiye yol açmaktadır. Kitle eylemlerinin gelişen bu dalgasını kırmak için emperyalist burjuvazi ardarda çıkardığı yasalarla birçok kazanılmış demokratik hakkı kısıtlamaya gitmektedir. Yürüyüş ve gösteri haklarının kısıtlanmasına karşı kitleler sessiz kalmamaktadır. Özellikle savaşa karşı emekçi sınıfların bütün kesimlerinde ciddi sarsılmalar yaşanmaktadır. Geleneksel olarak uzun dönem sessiz kalan orta katmanlar dahi gelecek korkusuyla mücadeleye atılmışlardır. Sınıf mücadelesi alanında faşist hareketlerin küçümsenmeyecek oranda güç kazanması gelecekteki gelişmeler açısından yeni işaretler vermektedir.

Ekim Devrimi'nin güncelliği üzerine düşünürken, dünyadaki gelişmeleri bilimsel sosyalizmin ışığında sınıfların içinde bulunduğu ilişkilerin ve özgün durumun somut analizini yapmak durumundayız. Yeni eğilim ve koşulları gözetirken, hangi olayların, gelişmelerin sertleşen politik "katalizörü" olmak işlevini üstleneceğini önceden tespit etmek kolay olmayacaktır. Immanuel Wallerstein, 2009 yılında yazdığı bir makalede, "Bu yüzyılın 30'lu yıllarında

kapitalist olmayan bir toplumsal formasyon içinde yaşayacağımız kaçınılmazdır" diyor. Zira insan türünün yaşamasının tek çözümü bu sistemin aşılmasıdır tespitini yapmakta. Bütün toplumsal gelişmeler, kapitalist toplumsal sistemin aşılmasını objektif olarak zorlamakta.

Devrimciler ve burjuva "sosyalistleri"

Ekim Devrimi'nin Şubat Devrimi üzerinde yükselmesi, sübjektif faktörün, devrimci partinin, var olan objektif koşulları doğru bir tarzda kullandığını gösterir. Kautsky, Renner ve Menşevikler'e kalsaydı Çar iktidarının devrilmesinden sonra devrimin "mola" vermesi gerekiyordu. Bu "sosyalistler" için bir burjuva devrimi, burjuva sınıfını ürküterek ilerlememesi imkansızdı. Zira tersi bir azınlığın (Bolşevikler'in) darbesi sayılacaktır. Bu "sosyalistler" Rusya'nın içinde bulunduğu geri kalmışlığa dikkat çekerek, sosyalizmin başarısı için maddi koşulların olgunlaşmasının beklenmesini tavsiye ettiler. Bolşevikler bu söylemlere kulak tıkamasaydı, hala bugün, 97 yıl sonra da sosyalizm koşullarının olgunlaşmasını beklemiş olacaktık.

Ekim Devrimi öncesinde olduğu gibi, benzeri teorik ve ilkesel sorunlarla bugün de yüzleşmekteyiz. Fransız Devrimi'nin inişli-çıkışlı evrimi, devrim ve karşı devrim arasında tarihsel olarak uzun dönemi kapsayan dalgaların olduğunu göstermiştir.

Unutmayalım ki Rusya'daki 1917 Şubat Devrimi öncesinde, Rasputin adlı dinci şarlatanın Çar ailesi üzerindeki etkisi, kitlelerin tepkisinin büyümesinde küçümsenmeyecek devrimci bir etki yaratmıştır. Bu açıdan, Ekim Devrimi dünya tarihsel sürecinin pratik dönüşümünün başlangıcıdır. Emperyalist

sistemden kurtuluşun, kapitalizmden sosyalizme geçişin gerçek yolunun gösterilmesidir de. Paris Komünü dışında tutulduğunda, Ekim Devrimi, tarihte devrimci proletaryanın burjuvazi üzerinde zaferinin ilanidir. Sovyet iktidarı çok yönlü bütün emperyalist müdahalelere rağmen kendisini savunmuştur. Bugün Sovyetler Birliği büyük bir yenilgi yaşamış olsa dahi, Ekim Devrimi'ne yaklaşım tarzı ve takınılacak tutum, devrimci mi yoksa karşı devrimci pozisyonda mı taraf olunduğunun somut örneği olacaktır.

Parti, devrim, iktidar diyalektiği...

1918 yılı başında Rosa Luksemburg şunları söyler: *"Gerçek bir devrimci partinin görev ve sorumluluğunu bütün iktidar işçilere ve köylülere şiarıyla, devrimin geleceğini koruma altına alan, sağlamlaştırarak tek parti Lenin'in partisiydi."* Böylece Bolşevikler, Alman Sosyal Demokratlar'ın göğüslerinde bir yük gibi taşıdıkları "halkın çoğunluğunu kazanmak" sorununu çözmüş oldular. Parlamentarizm ufkıyla yoğrulmuş olan Sosyal Demokrat önderler, "halkın çoğunluğunu" kazanmadan, köklü sosyal ve politik dönüşümlerin sağlanamayacağı, devrimin de ancak bu "çoğunluktan" sonra gerçekleşebileceği propagandasını yaparlardı. Yani önce çoğunluğu kazanmak!

Fakat devrimin diyalektiği bu sözde "köstebek bilgeliğini" tersyüz ediyordu. Çoğunluğu arkaya alarak devrimci taktiğe yönelme değil, tersine devrimci taktik izlenerek, devrimci bir **çizgide** ilerleyerek "çoğunluk sorunu" **çözülebilirdi** ve Bolşevikler bu gerçeği gösterdi.

1905 devrim yenilgisinden sonra 1907 yılına kadar birçok bölgede parti örgütleri tasfiye edilerek etkisizleştirildi. 1905 yılı başında Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi üye sayısı 8 bin 400 kişiyi geçmiyordu. 130 milyonluk bir nüfusa kıyaslandığında bu sayı okyanusta bir damla anlamını taşıyordu.

Devrim başladığında bu sayı kısa süre içinde 15 kat arttı. Fakat yenilginin ardından bu sayı hızlı bir şekilde 10 bine geriledi. Partiyi ilk önce yalpalayanlar, rüzgarın esintisine göre yön verenler terk etti. Her yenilgi karamsarlık, umutsuzluk, geleceğe inançsızlık atmosferini yayar. Bu bağlamda düzenli geri çekilerek yeniden güç toplama, bir saldırı durumuna geçmede daha da zordur. Sağ oportünist "tasfiyeciler", sol radikaller, "uzlaşmacılar", "tanrı arayıcıları" tek tek ideolojik olarak etkisiz hale getirilmeden devrime

İktidar sorunu için sürdürülen sınıf mücadelesi tarihsel gelişmenin esas itici gücünü oluşturmaktadır. Ekim Devrimi ilk kez bir ülkede kapitalistlerin ve toprak sahiplerinin egemenliğine son verdi. İşçiler ve yoksul köylüler ilk kez kendi egemenliklerini inşa ettiler. Bu dönüşüm küçük reformlar değildi, tersine bir ülkenin doğrudan radikal toplumsal dönüşümüydü.

doğru somut bir adım atılmayacaktı. Fakat bugün artık biliyoruz ki, Şubat 1917 yılında Bolşevik Parti'nin üye sayısı 100 bin, Ağustos'ta, yani Ekim Devrimi'nden önce bu sayı 240 bine ulaşıyordu.

Partinin gerçek gücü sadece mücadelenin yükseliş dönemindeki artan üye oranıyla ölçülemez. Bolşevikler başarı ve zafer sürecinde olduğu gibi, yenilgi dönemlerinde de başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi sınıfların toplumsal bilincinde, egemen Çarlık sistemine karşı tek gerçek alternatif güç olduklarını her koşulda gösterdiler.

1. Emperyalist Paylaşım Savaşı sürecinde II. Enternasyonal partileri art arda sosyal şovenizm propagandasıyla kendi burjuvazilerinin kuyruğuna takıldığında, proletarya enternasyonalizminin bayrağını elden düşürmeyen tek devrimci güç Bolşevik Partisi'yd. Lenin şovenizm fırtınasına kapılmayan, güç ve cesaretle şovenizme başkaldıran diğer ülkelerdeki sosyalistleri de büyük bir coşkuyla destekledi. Emperyalist savaşın sıcaklığı içinde, anavatan savunmasının borazanlığının yapıldığı bir ortamda, gerçek enternasyonalist olmak kolay bir iş değildi. Lenin, sayısı az olan bu insanları kitlelerin, sosyalizmin gerçek önderleri olarak tanımlar.

Bu dönemde sadece Rusya'da değil, uluslararası sosyalist hareket içinde de çağın değişen ekonomik, toplumsal, siyasal koşulları üzerinde yoğun tartışmalar yapılmaktadır. Lenin teorik olarak önce farklı makalelerde ve *"Emperyalizm: Kapitalizmin En Yüksek Aşaması"* kitabında kapitalizmin, tekelci koşullar altında eşitsiz ve sıçramalı gelişme yasasını analiz ederek, emperyalist rekabet ve savaşın özünü açıkladı. Buna paralel olarak işçi hareketi içinde ortaya çıkan oportünizm ile emperyalizm arasındaki bağı aydınlatarak, burjuva–demokratik devrimden, sosyalist devrime geçişin strateji ve taktiğini ortaya koydu.

Bilinmelidir ki teorik cephede bu netleşme olmadan, Ekim Devrimi'nin başarı sağlaması olanaklı olmayacaktı. Çağın ortaya çıkardığı bu yeni büyük

sorulara tam teorik yanıt verilmeden pratik politikada doğru zemin üzerinde yürümek imkânsızdı.

Sadece devrimci bir tarzda ilerleyen, önderlik yeteneğini pratikte sergileyen bir parti mücadele fırtınasında taraftar, kitlesel destek kazanabilirdi. Önemli tarihsel bir momentte, kitleleri ileri taşıyacak olan bir şiarı bütün kararlıkla savunmak: **Bütün iktidar işçi ve köylülere!** Bir gecede, o güne kadar Marat gibi bodrumlarda saklanan, "azınlık illegaller" olarak nitelendirilen, ciddiye alınmayan, devlet terörüne, baskılara maruz kalan Bolşevikler'i yeni durumun esas politik aktörleri konumuna getirdi.

Ekim Devrimi'nin zaferi, işçi sınıfının -Engels'in 1892'de Kautsky'e yazdığı mektupta altını çizdiği gibi- kendi bağımsız ve diğer bütün burjuva partilerine temelde zıt bir partisi olmak zorundadır, tezini doğrulamıştır. Ekim Devrimi'nin deneyimi, işçi sınıfının burjuva sınıfı üzerindeki zaferinin sağlanması ve toplumun üretici güçleri üzerindeki özel mülkiyet ilişkilerinin tasfiyesini sağlayacak en önemli koşulun bağımsız bir sınıf partisinin varlığı olduğunu ispatlamıştır.

20. yüzyıl başındaki dönemin, 1905 Ekim Devrimi öncesi ve sonrası (1918) yaşanan acı pratik deneyimlerin gösterdiği gibi, devrimci işçi sınıfının önderlikten yoksunluğu, Lenin'in deyişiyle, halkı uyandırmak için ilk çanları çalan ve nöbet yerini de en sonuncu olarak terkeden bir önderliğe sahip olmamak, işçi sınıfı adına birçok yenilgiyi birlikte getirmiştir.

İşçi sınıfının salt kendi mücadele deneyimi ve sınıf refleksi etkili ve başarılı bir devrimci kitle hareketinin ortaya çıkmasını sağlayamaz. Ekim Devrimi'nin güncelliği ve anlamı tam da bu tarihsel gerçeği yansıtır.

İktidarı ele geçirmek Bolşevikler tarafından devrimci programın esas amacı olarak gündemin birinci sırasına konuldu: Burjuva demokrasinin gerçekleşmesi değil, sosyalizmi gerçekleştirmek amacıyla proletarya diktatörlüğünün inşası... Tarihte ilk defa Bolşevikler esas amaç olarak sosyalizmi doğrudan pratik politikanın programı olarak deklare ettiler. İktidar sorunu, yani hangi sınıfın toplum üzerinde egemenlik kuracağı sorusu, sınıfların varlığından bu yana güncelliğini her zaman korudu. İktidar sorunu için sürdürülen sınıf mücadelesi tarihsel gelişmenin esas itici gücünü oluşturmaktadır. Ekim Devrimi ilk kez bir ülkede kapitalistlerin ve toprak sahiplerinin egemenliğine son verdi. İşçiler ve yoksul köylüler ilk kez kendi egemenliklerini inşa ettiler. Bu dönüşüm küçük reformlar değildi, tersine bir ülkenin doğrudan radikal toplumsal dönüşümüydü. Proletarya bu zaferini farklı cephelerde çetin, uzun süren bir mücadele sonucu kazandı.

Ekim 1914 yılında Bolşevikler, "Savaş ve Rusya Sosyal Demokrasisi" manifestosunu, şiarlarını yayınladılar: Çarlık hükümetinin savaş sürecinde yenilgisi, savaşın iç savaşa dönüştürülmesi, sağ sosyal demokratların egemen olduğu ve çürüyen II. Enternasyonal ile yolların ayrılması...

97 yıl sonra da Ekim Devrimi hala güncel. Ve dünyada birçok ülkede iki yıl sonra, yani Ekim

İşçi sınıfının mücadelesini büyütmek için devrimci sınıf sendikacılığı

B. Seyit

İşçi ve emekçiler her gün yeni saldırılarla karşı karşıya kalıyorlar. Sermayenin meclisi patronların her istediği yasayı bir bir geçiriyor. Taşeron çalışma toplumsal yaşamın her alanında hakim kılınmaya çalışılıyor. Geleceksizliğin, güvencesizliğin, kölece çalışmanın kural olduğu dönemlerden geçiyoruz.

Mevcut tabloya işçi sınıfı cephesinden ise lokal tepkiler yükselmeye devam ediyor. Kölelik koşullarına mahkum edilen işçi ve emekçiler geleceklerini kazanmak için bir arayış içersindeler. İşçi ve emekçilerin büyük bir kısmı karşı karşıya kalınan saldırılara tepki duyuyorlar. Bu tepki bugün için kitlesel boyutlarda eylemli ve örgütlü biçiminde yaşanmıyor.

Bunun nedenleri ise işçi sınıfına güven verecek güçlü sınıf örgütlerinin olmamasıdır. Sermayenin toplum üzerinde oluşturduğu baskı ve korku ortamıdır. Burjuvazinin yoz ideolojisinin sınıf üzerindeki etkileri vb. nedenlerdir.

Her şeye rağmen sınıfın önemli bir kesimi örgütlenme arayışı içersindedir. Her gün basına yansıyan sendikal örgütlenme girişimleri bunun bir göstergesidir. Ücret alacakları ve tazminatları için patronların kapısına dayanan işçilerin, iş güvenliği önlemleri alınmadan çalıştırılan işçilerin sokaklara çıkışı bu durumun göstergelerindedir.

Sınıfın sendikal örgütlenme eğilimi artıyor

İşçi ve emekçiler karşı karşıya kaldıkları sorunları çözmek için çeşitli örgütlenme araçlarını kullanıyorlar. Bu araçların başında ise sendikalar geliyor. Bugün sınıf bölüklerinin büyük bir kısmı sendikalara karşı güvensizlik içersinde; buna rağmen sendikaların işçi ve emekçiler nezdinde bir meşruluğu var. Sendikalara güvenmedikleri halde birçok işçi sendikal örgütlenme çalışması yürütmektedir. "Denize düşen yılana sarılır" anlayışı ile hareket etmektedir. Sendikanın kendisini "satması" kaygısını bir an bile aklıdan çıkarmamaktadırlar.

Bu kaygı ve korkular işçi ve emekçilerde kendiliğinden oluşmadı. Sendikalara hakim bürokratik, icazetçi, işbirlikçi anlayışların yıllardır hayata geçirdikleri pratiklerin sonucu oluştu. Son birkaç yıllık sendikal mücadeleye dahi baktığımızda bazı istisnalar dışında sınıfın böyle düşünmesinin nedenlerini anlayabiliriz. En ilerisi protestoculuğu aşmayan sendikal anlayışların işçileri "sahipsiz" bırakmaları, "yasalcılık" adı altında sermayenin saldırılarına esastan bir karşı duruş sergilememeleri, sendikal hareketin olağan tablosu haline gelmiştir. İşçi ve emekçilerin gelecekleri üzerinden pazarlık yaparak konumunu güçlendirme anlayışı bugün bütün sendikal anlayışların ortak paydasıdır. Bu anlayışlar gerçekleştirdikleri direnişlerde her seferinde temel noktalardan bir takım tavizler vermeyi ve bazı işçilerin işten çıkarılmasını kabul ederek masalara oturur hale gelmişlerdir. Daha fazlasını vererek de kalkmışlardır.

Genel planda ise, işçi sınıfının hak alma mücadelesini bakanlık odalarında yapılan görüşmelerle indirgemişlerdir. DİSK bugün bu anlayışın "sol" dan

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası bir işkolu üzerinden kurulmaktadır. DEV TEKSTİL'i tek başına tekstil işçilerine müdahalenin aracı olarak görmemeliyiz. Devrimci sınıf sendikacılığı anlayışı ile sınıf bölüklerine müdahalenin bir mevzisi olarak görmeliyiz. Bundan kast edilen farklı işkolundaki işçileri DEV TEKSTİL'de örgütlemek değildir. İşçi ve emekçilerin sendikal alanda kendi işkolundaki sendikalarda örgütlenmesini esas almalıyız. Kastımız DEV TEKSTİL'in bir örgütlenme merkezi olarak görülmesidir.

temsilcisi konumundadır. Sınıf sendikacılığı ilkelerini çoktan geride bırakmıştır. Bugün DİSK'e tepeden tırnağa hakim olan anlayış "çağdaş sendikacılık"tır. DİSK'e hakim anlayışın farklı tonları bağlı sendikalara hakimdir. Diğer konfederasyonlarda ihanetçilik açık ve resmi bir politikadır. Bu konfederasyonlara bağlı sendikaların geneline göre bazı "ileri" sendikaların DİSK'le ortak paydaları çağdaş sendikacılık anlayışıdır.

Sendikal hareketin bugün "ileri" kanadını temsil eden anlayışlar sınıf hareketini ileri taşıma bilinci ve misyonundan uzaktırlar. Görece ilerici oldukları ile sınıfın zihnini bulandırarak sınıf kavgasının değerlerini tahrif etmektedirler. Bu anlayışların düştüğü pespaye durum işçi bölüklerinin güvensizliğini arttırmaktadır. Sınıf bölüklerinin sömürü ve saldırılara karşı öfkelerini düzen içi kanallara akıtmanın araçlarına dönüşmüşlerdir.

Şu bir gerçek ki sendikalar işçi sınıfının sömürü düzenini parçalaması için ihtiyaç duyulan örgütler değildir. Bunun aracı işçi sınıfının devrimci partisidir. Fakat bugün işçi ve emekçilerin sınıf bilinci ve siyasal bilincinin dumura uğratıldığı gerçeği ile karşı karşıyayız. Düzenin sınıf üzerindeki ideolojik hegemonyasını kırmak için işçi ve emekçileri mücadelenin içine çekmek gerekir. Bugün her şeye rağmen işçilerin kendi sorunlarını çözmek için meşru bir zemin gördükleri sendikalar bunun önemli araçlarından biridir. Bu yaklaşımla sınıfa hak alma, sınıf bilinci kazanma ve örgütlenme gerekliliğini kavratmak açısından

sendikalar önemli bir yerde duruyor.

Ne yazık ki mevcut sendikalara hakim anlayışlar işçi ve emekçilerin sınıf kimliği ve tarihsel misyonu ile mücadele sahnesine çıkmasını hazırlamak adına zerre kadar adım atmamaktadırlar. Devrimci bir sınıf hareketi yaratmak için müdahale edilmesi gereken alanlardan biri de burasıdır. Sendikalar içinde örgütlenme çalışmalarını devrimci sınıf sendikacılığı ekseninde yürütmek gerekir. Bu başarılı olduğu oranda işçi ve emekçilerin en ufak hak alma mücadelesinde dahi elde edilen kazanımlar sermayeye karşı işçi sınıfının kazanılmış bir mevzisine dönüşebilir. Ötekisi sınıfla, sermayeyi barıştıran "iş barışı" gibi safsatmaları işçi ve emekçilere empoze eden bir yaklaşımı besleyecektir.

DEV TEKSTİL devrimci sınıf sendikacılığının yükseltilmesidir!

Sendikal alan bugün işçi ve emekçilerin örgütlenmesinin en önemli araçlarından. Şimdiye kadar gerçekleştirilen örgütlenme mücadelelerinin az bir kısmı başarı ile sonuçlanmış. Örgütlenen yerlerin çoğunda değişen tek şey işçilerin üzerine sendika etiketi takılması ve sendikanın kasasına girecek yeni gelir kaynağı yaratılması olmuştur.

İşçi sınıfının örgütlenmesinin (sendikal ya da farklı araçlarla) ölçütü kaç kişinin üye yapıldığı olmamalıdır.

Ya da toplu sözleşme yapmış olmak vb. olmamalıdır. Ne kadar çok işçiye ulaşıldığı, üye yapıldığı bugün için önemlidir fakat başat önemde görülmemelidir. Böyle görülen yerlerde sendika-şirket ayrımı silikleşmektedir. Sınıf sendikacılığı anlayışının ölçütü; işçi ve emekçilere sermaye düzeni gerçekliğinin kavratılması, en ufak hak mücadelesinin bile düzene karşı mücadelenin bir parçası olduğu bilincinin verilmesi olmalıdır. Bu düzen değişmedikçe sömürünün kendini yeniden üretmek devam edeceği gerçekliğini kavratmak olmalıdır.

Mevcut sendikal anlayışların hepsi bu anlayıştan uzaktırlar. Hatta bu anlayışla hareket eden öncü işçileri kendilerine rakip görüyorlar. Birçok fabrikada devrimci işçiler bazıları "solcu", "devrimci" sendikacıların patronlara ispiyonu sonucu işten çıkarılmaktadırlar. Ya da kirli bir kampanya ile sendika düşmanı, provokatör, bozguna vb. ilan edilerek fiili bir 'linç'e maruz kalmaktadırlar.

Bütün bu sınıf dışı tutum ve anlayışların yerle bir edilmesi devrimci sınıf sendikacılığı anlayışının güçlendirilmesine bağlıdır. Böyle bir amaçla yola çıkan DEV TEKSTİL (Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası) işçi sınıfı davası adına önemli bir çıkışın da ifadesi olmalıdır.

Sendikal mücadeleye yeni ölçütler getiren Greif Direnişi birçok açıdan bir ilkin ilanıdır. Yılların sendikal anlayışlarını birçok açıdan parçalamıştır. Greif Direnişi taban iradesinin ete-kemiğe bürünmüş halidir. Devrimci öncü ile sınıf bölüklerinin işçi demokrasisi etrafında birleşmesinin adıdır. Öncüsü ile birleşmiş işçilerin iradelerinin sömürü düzenine karşı başkaldırıya, devrimci bir sınıf eylemine dönüşmesinin adıdır. Birçok açıdan Türkiye işçi sınıfının bugüne kadarki ilerici değerlerinin aşılmasıdır.

Böylesi bir sınıf eyleminin yarattığı değerler üzerinden şekillenen DEV TEKSTİL'de mevcut sendikal anlayışların aşılmasını ifade etmektedir. Geleceğin çetin mücadelelerinde sınıfın alması gereken konumu, durması gereken yeri işaret edecek bir araç olarak yükseltilecektir.

Devrimci sınıf hareketi yaratmada sınıf sendikacılığının rolü

Kapitalist sömürü düzenini tarihin çöplüğüne göndermek için devrimci bir sınıf hareketinin yaratılması gerekmektedir. Bu başarısızlığı durumunda

kapitalist düzen karşısında elde edilen kazanımlar teminat altına alınamaz. Her an kaybedilme tehlikesi ile karşı karşıyadır. Bir takım sosyal ve ekonomik haklarla sınırlı mücadeleler toplumsal hareketliliklerin sönmümlenmesi ve karşı cephenin kendini güçlendirmesi ile bir bir gasp edilmektedir. Dünün Avrupası bunun önemli örneklerindedir. SSCB'nin dağılmasından sonra tek kutuplu dünyanın egemen güçleri içte işçi ve emekçilere dışta ise halklara karşı saldırılarını arttırmıştır. İçte hayata geçirilen saldırıların engellenememesinin en büyük nedeni ise düzenle barışık mücadele anlayışının sınıf bölüklerine benimsetilmesidir. Bu da daha çok çağdaş sendikacılık anlayışı ile hareket eden sendikalar aracılığı ile yapılmıştır.

Devrimci bir sınıf hareketi yaratmak anlayışı ile hareket edilmediği durumda tekil ya da genel kazanımları korumak konusunda aynı akıbetle karşılaşılacaktır. İşçi sınıfının devrimci eyleminin açığa çıkarılması bugün sınıf devrimcilerinin önündeki en önemli görevdir. Devrimci sınıf hareketi yaratmak için her türlü araç kullanılmalıdır. Bugün işçi ve emekçiler her şeye rağmen bir çözüm gördüğü sendikal alanda bu açıdan gerektiği gibi değerlendirilmelidir. Sınıf mücadelesini ileri taşımamızın bugünkü biçimi ise fiili-meşru, militan mücadeleyi esas alan devrimci sınıf sendikacılığıdır.

Devrimci sınıf hareketi yaratmak için sendikal alan gerektiği gibi kullanılmalıdır. Bu alandaki boşluk devrimci bir temelde doldurulmadığında düzenden beslenen sendikal anlayışlar sınıfı kötürümleştirmek için buraları hızla doldurmaktadırlar.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası bu alandaki

boşluğu doldurmak için önemli bir adımdır. Şimdi bu adımı güçlendirme görevi sınıf devrimcilerinin omuzlarındadır.

DEV TEKSTİL'i sınıfa müdahalenin mevzisine dönüştürmeliyiz!

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası bir işkolu üzerinden kurulmaktadır. DEV TEKSTİL'i tek başına tekstil işçilerine müdahalenin aracı olarak görmemeliyiz. Devrimci sınıf sendikacılığı anlayışı ile sınıf bölüklerine müdahalenin bir mevzisi olarak görmeliyiz. Bundan kast edilen farklı işkolundaki işçileri DEV TEKSTİL'de örgütlemek değildir. İşçi ve emekçilerin sendikal alanda kendi işkolundaki sendikalarda örgütlenmesini esas almalıyız. Kastımız DEV TEKSTİL'in bir örgütlenme merkezi olarak görülmesidir. İşçi ve emekçilerin örgütlenme eğilimleri DEV TEKSTİL aracılığı ile gerektiği gibi değerlendirilmelidir. Sendika olmanın verdiği avantajlarla en geniş işçi kitlelerine sınıf bilinci ve kimliği kazandırmak için gerekli eğitim çalışmaları yapılmalıdır. İşçi ve emekçilerin komiteler biçiminde örgütlenmesi sağlanmalıdır. İşçi ve emekçilerin "söz, yetki, karar" hakkına sahip olduğu, öz inisiyatiflerini kurmalarını sağlamanın aracı olarak görev görmelidir. Böylesi bir bilinç açıklığı ve örgütlülükle işkollarındaki sendikalara üyeliklerini sağlamanın aracı olarak değerlendirilmelidir. Sınıf devrimcileri bu tarz örgütlenmeleri her koşulda yürütüyorlar. DEV TEKSTİL'in sağlayacağı imkanlardan da faydalanarak bu tarz örgütlenmenin daha kolay yürütülmesi sağlanabilir. Bunun sağlayacağı çok

DEV TEKSTİL yola çıktı!

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL), 12 Ekim Pazar günü İstanbul'da düzenlediği basın toplantısıyla kuruluşunu deklare etti.

Taksim'de TMMOB Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nde düzenlenen basın toplantısında sendikaların kuruluş ve mücadele ilkeleri basın ve kamuoyuyla paylaşıldı.

Onlarca işçinin katılımıyla düzenlenen toplantıda, DEV TEKSTİL Girişimi adına yapılan açılış konuşmasında, devrimci işçilerin yan yana gelerek devrimci sınıf sendikacılığı bayrağını yükseltme kararı aldıkları belirtildi.

Kobanê'de IŞİD çetelerinin saldırılarına dikkat çekilen konuşmada, Kobanê'de Kürt halkının kazanımlarının hedef alındığı ifade edildi. Ardından katılımcılar devrim mücadelesinde ve Kobanê direnişinde yaşamını yitirenler için saygı duruşuna çağrıldı. Saygı duruşunun ardından DEV TEKSTİL

deklarasyonunu Greif işgalinin öncü işçilerinden Engin Yılgin okudu.

Toplantının soru-cevap bölümünde ise Maden-İş'in eski yöneticilerinden Seyit Aslan söz alarak işçi sınıfının dünyayı tahlil ederek mücadelesini ve yöntemini değerlendirmesi gerektiğini ifade etti.

Sendikaların işleyişinde diğer sendikalardan nasıl bir fark olacağına dair gelen bir soru üzerine söz alan Greif direnişçisi Orhan Purhan fabrikaları esas alacaklarını ve söz, yetki, karar ilkesini tabana yayan bir anlayışla mücadele edeceklerini söyledi. Purhan, öncü devrimci işçiler olarak işçi sınıfının kanı ve canıyla kazandığı mevzileri bırakmayacaklarını, bürokratlardan temizlemek için mücadele yürüteceklerini belirtti. "DİSK bizimdir" diyerek daha önce bu konudaki yaklaşımlarının sürdüğünü ifade etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası Girişimi'nin kuruluş deklarasyonu...

Devrimci sınıf sendikacılığı için yola çıkıyoruz!

Bu adım sınıfın önünde engele dönüşen sınıf mücadelesini düzenin sınırlarına çeken ve boğan sendikal anlayışların aşılması için de bir irade beyanıdır.

Emperyalist-kapitalist dünya sistemi çok yönlü bir krizin içerisinde geçmektedir. Sistem; krizleri aşmanın yolunu, her zaman olduğu gibi yine işçi ve emekçilerin kazanılmış haklarına göz dikmekte bulmuştur. Dünyanın her yerinde işçi ve emekçilere yönelik sosyal, ekonomik ve kültürel yıkım programları hayata geçirilmektedir. Diğer yandan; emperyalist merkezler kendi krizlerini aşmak için, halklara karşı kirli bir savaş yürütmektedirler. Emperyalist güçler arası hegemonya savaşı olarak gerçekleşen kirli savaş ve saldırganlığın en ağır faturası ise yine yoksul halklara kesilmektedir.

Bugün başta Ortadoğu olmak üzere dünyanın birçok yerinde emperyalist saldırılar, savaşlar, işgaller ve gerici boğazlaşmalar yaşanmaktadır. Etnik, dini ve mezhepsel çatışmalar bizzat emperyalistler ve işbirlikçileri tarafından körüklenmektedir. Türk sermaye devleti de bu kirli saldırıların önemli bir aktörü olarak sahnede yerini almaktadır. Irak ve Suriye'de yaşananlara bakmak bile bu gerçekliği görmeye yetmektedir.

Sermaye hükümeti AKP; izlediği dış politikayla, emperyalistlere göbekten bağlılığının gereği kardeş halklara karşı yürütülen kirli savaş ve katliamların baş aktörlüğünü yapmaktadır. İçerde ise ekonomik ve sosyal yıkım saldırılarını hayata geçirmekte, baskı ve zorbalık uygulamalarını arttırmaktadır.

***

İçinden geçtiğimiz dönemde dünya genelinde; kuralsız, esnek, taşeron çalışma biçimleri yaşamın bütününe hakim kılınmaya, kölece çalışma ve yaşam koşulları egemen hale getirilmeye çalışılmaktadır. Emperyalist-kapitalist dünya sisteminin organik bir parçası olan Türkiye'de de ekonomik, sosyal ve siyasal tüm gelişmeler bu bütünlük ekseninde yaşanmakta, emperyalist merkezlerde planlanan çok yönlü saldırılar burjuva hükümetler tarafından hayata geçirilmektedir.

'80 darbesinin yolunu düzlediği neoliberal politikalar aradan geçen süre zarfında bir bir hayata geçirilerek, Türkiye; esnek, kuralsız, kölece çalışma ve yaşam koşullarının hüküm sürdüğü ve bu koşulların her geçen gün katmerlenerek arttırıldığı bir ülke konumuna getirilmiştir. İşçi sınıfı ve emekçilerin on yılların birikimi ve mücadelesi üzerinden kazandıkları birçok hak, '80 darbesinin ortaya çıkarttığı baskı ve zorbalık koşullarında bir bir gasp edilmiştir. AKP hükümeti de iktidara geldiği andan itibaren bu saldırıları katlayarak arttırmıştır.

Taşeron ve esnek çalışma koşullarının doğrudan bir sonucu olarak güvencesizlik ve iş cinayetleri yaşamın temel parçaları haline gelmiştir. Soma'da, Torunlar İnşaat'ta olduğu gibi, çok basit iş güvenliği önlemleri dahi alınmadığı için kitlesel işçi katliamları yaşanmaktadır.

***

On yıllardır biriken ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel sorunlar toplumun genelinde olduğu gibi özellikle işçi sınıfında da yeni bir mücadelenin olanaklarını mayalayan bir işlev görmektedir. İşçi sınıfı süreç içerisinde saldırılara karşı lokal düzeyde ve sınırlı da olsa tepkiler üretmiştir.

Son yıllar ise bu açıdan işçi sınıfı cephesinden belirgin bir hareketlenmenin yaşandığı bir süreç olarak ilerlemektedir. İşçi eylemlerinin, direnişlerinin, grevlerinin sayısı her geçen gün artmakta, örgütlenme ve mücadele eğilimi güçlenmektedir.

Haziran Direnişi'nin ortaya koyduğu ve toplumun genelini etkileyen süreç, '80 darbesinin karabulutlarını dağıttığı gibi, toplumda on yıllardır sosyal sorunlar ekseninde biriken mücadele dinamiğini de açığa çıkartmıştır. Haziran'da ortaya çıkan toplumsal mücadele potansiyeli fazlasıyla işçi sınıfı saflarında da mevcuttur.

Sosyal hakların gaspından, ücret sorununa, esnek ve kuralsız çalışmadan taşeronlaşmaya kadar işçi sınıfı birçok fabrikada, işletmede, sektörde direnişler gerçekleştirmekte, eylemler örgütlemekte, greve çıkmaktadır. Bu süreç yeni ve güçlü bir sınıf mücadelesinin ilk adımlarını işaret etmektedir.

***

İşçi sınıfı, hakları ve geleceği için bir arayış içerisinde. Bu arayış bugün birçok fabrikada, sanayi havzasında örgütlenme çabası olarak hayat bulmaktadır. Sendikalaştıkları için işten atılma saldırısıyla karşılaşan işçilerin direnişlerinin yaygınlığı bunu göstermektedir. '80 darbesi koşullarında işçi sınıfının dağıtılan örgütleri ve zayıflatılan bünyesi, bugün kendini yeniden toparlama, yeni bir çıkışın

olanaklarını mayalama evresindedir.

Sınıflar mücadelesinin önemli bir alanı da, işçi sınıfının gündelik mücadelesini örgütleme araçlarından birisi olan sendikal alandır. Ancak mevcut sendikal yapı işçi sınıfının bu arayışına yanıt üretmek bir tarafa birçok direniş sürecinde açıkça görüldüğü gibi sistemin bir uzantısı haline gelmiş ve patronların çıkarına hizmet eden bir konuma düşmüştür. Birçok mücadele deneyimi ve örgütlenme süreci bizzat sendikal bürokrasi tarafından boğulmuş, kötürümleştirilmiştir. Sendikalar işçi sınıfının öz örgütlülükleri olmaktan çıkartılmıştır. Birilerinin meclise sıçrama, saltanat kurma, rant yeme vs. kapısına dönmüştür. Sendikacılık adı altında patronlar için danışmanlık ve insan kaynakları görevleri yürütülmektedir. Kimin işe alınacağı, kimin çıkarılacağı vb. gibi görevleri işçi sendikası yöneticisi sıfatındaki kişiler yürütmektedir. Ekonomik ve sosyal sorunlarda olduğu gibi politik konularda da sermaye sözcüsü gibi davranan sendikalar gerçeği ile karşı karşıyayız. Fabrikalarda işçilerin haklarından çok sermayenin çıkarlarını koruyan sendikal çeteler yaygınlaşmıştır. Bu durum ise sendikadan sendikaya farklı tonlarda yaşanmaktadır. İlerici olarak tabir edeceğimiz sendikalar ve buralara hakim anlayışlar ise protestoculuk sınırlarını aşamamaktadırlar. Sermayenin saldırılarını tespit eden fakat aşma iradesi koymayan-koyamayan konumdadırlar. Bunun sonucu olarak icazetçiliği, uzlaşmacılığı sendikal mücadele biçimi olarak kurumsallaştırmışlardır. Bugünkü haliyle sendikal alan, tekil istisnalar dışında sınıf mücadelesinin önündeki en önemli engellerden birine dönüşmüştür.

***

Haziran Direnişi'nin ardından gerçekleşen ve son yılların birçok yönüyle en önemli direnişlerinden birisi olarak yaşanan Greif işgali, sendikal hareketin içine

düştüğü durumu bütün açıklığı ile göstermiştir. Bütün tonları ile sendikal kastın gerçek iç yüzünü ortaya sermiştir. Sınıf sendikacılığı anlayışının ne demek olduğunu bir kere daha hayata geçirilen pratikle göstermiştir. Greif öncesi sınıf sendikacılığı anlayışı ile hareket ettiğini ifade eden anlayışların maskelerini düşürmüştür.

Greif Direnişi sınıf mücadelesinde yeni bir sürecin devrimci sınıf sendikacılığı anlayışının en güçlü adımı olarak yaşanmıştır. Örgütlenme sürecinden taban inisiyatifine dayalı işçi iradesine, ortaya koyduğu taleplerin sınıfın bütününe ilgilendiren yakıcılığından bu talepleri kazanmak için ortaya konulan işgal iradesine kadar birçok yönüyle yeni döneme nasıl ilerlenmesi gerektiğini göstermiştir.

Dünyanın her yerinde işçi ve emekçilerin en temel sorunlarından biri olan taşeron köleliğe karşı işçi sınıfının mücadele yasalarını rehber alarak gerçekleşen Greif Direnişi; DİSK/Tekstil başta olmak üzere bürokratik, uzlaşmacı, hain sendikacılık anlayışını benimsemiş kesimlerin saldırıları ile karşı karşıya kalmıştır. Direnişin meşru talepleri, başta örgütlü olunan DİSK/Tekstil olmak üzere sendikal camia tarafından "hayalci" bulunmuştur. Hayalci bulunan talep ise bugün bütün sendikaların temel sorun ilan ettikleri taşeron köleliğine Greif'te kaldırılması talebidir. Fakat asıl rahatsızlık duyulan ise Greif Direnişi ile açığa çıkan devrimci sınıf sendikacılığı anlayışının her renkten, tondan sendikal kastın kurulu düzenini sarsmasıdır. Sendikal mücadeleye yeni sınırlar getirmesidir. Fiili-meşru mücadelenin olmazsa olmaz olduğunu göstermesidir. Sendikaların, sendikal mücadelenin bürolardan çıkartılarak fabrikalara, sokaklara dışarıya bir mücadele ile taşınması gerektiği gerçeğidir.

DİSK/Tekstil Sendikası taban iradesi ile yükselen bu şanlı direnişe sahip çıkmak yerine Greif yönetimi ile kapalı kapılar arkasında gizli görüşmeler yapmayı tercih etmiştir. Direnişi ve işçi demokrasisine dayalı iradeyi kırmak için her türlü kirli yöntemi hayata geçirmişlerdir. Bu tutumlarını daha da ileri vardiye olarak polis ihbarcılığı yapacak kadar düşkünleşmişlerdir. Greif Direnişi'ne gerçekleştirilen polis saldırısının en temel dayanağı ise savcılığa DİSK/Tekstil tarafından sunulan belge olmuştur. Sendikal ihanet şebekelerinin bu tutumları ilk değildir. Sınıfın örgütlenmesi karşısında benzer saldırılar sürekli olarak yaşanmıştır. Özellikle sınıf sendikacılığı anlayışına sahip fiili-meşru mücadeleyi eksen alan işçi bölüklerinin olduğu yerlerde sendikal bürokrasi koltuk kaybetme kaygısı ile düzenin kolluk görevlileri gibi çalışmaktan geri durmamıştır. Patronlarla anlaşarak örgütlenmenin sonlandırılması, öncü işçilerin işten atılması, ilerici mücadele eğilimlerinin iğdiş edilmesi, işçilerin korkutularak sindirilmesi gibi yöntemlerle sendikal kast, kendi düzenini sürdürmüştür. Greif Direnişi'nin önden hazırlığının güçlü olması sendikal bürokrasinin bu oyunlarını boşa düşürmüştür.

DİSK Tekstil'in tescilli ihaneti orta yerde duruyorken, DİSK Genel Merkezi süreç karşısında tutum almaya çağrılmış fakat kimi zaman "bağlı sendikanın kendi iç işleyişi, karışamayız" söylemiyle, kimi zaman ise direnişi karalama kampanyasının dolgu malzemesi haline gelerek ihanetçi sendikal anlayışın yanında yer alınmıştır. DİSK'i DİSK yapan bütün değerler bir kenara itilmiştir. Greif Direnişi DİSK'e hakim anlayışların DİSK'i DİSK yapan değerleri temsil etmediklerini göstermiştir. Bugün DİSK'i DİSK yapan değerler Greif Direnişi ile temsil edilmektedir.

***

Mevcut sendikal anlayış yeni sürece ve sınıfın mücadele ihtiyaçlarına yanıt üretmez. İşçi sınıfının örgütlenme ve yeni dönem mücadele potansiyeli Greif Direnişi'nin açtığı yoldan köklü bir değişim süreciyle karşılanabilir. Greif Direnişi, sendikal bürokrasinin, patron uzantısı sendikal anlayışların olduğu kadar sınıf adına mücadele ettiklerini iddia eden reformist, uzlaşmacı, icazetçi sendikal anlayışların da iflasını göstermiştir.

Sermayeye olduğu kadar sendikal bürokrasiye karşı da dışarıya bir mücadele örgütlemek sorumluluğu ertelenemez bir görev durumundadır.

Sermaye düzeninin yasal cenderesi, her geçen gün hayata geçirilen kölelik yasaları, mevcut sendikal hareketin tablosu, Greif işgalinin deneyimleri ışığında fiili-meşru militan mücadeleyi zorunlu kılmaktadır.

İşçi sınıfının ekonomik ve sosyal çıkarlarını savunmak oldukça önemlidir. Ancak sendikal mücadele; ücret sendikacılığı sınırlarında değil, işçi sınıfının ekonomik ve sosyal çıkarlarının yanı sıra politik çıkarlarını içermek, bunun pratik gereklerini yerine getirmek zorundadır.

Bugün için "ilericilik", "devrimcilik" adı ile kamuoyunun karşısına çıkan bütün sendikal anlayışlar bu gerçekleri teorik olarak ifade etmektedirler. Hatta mücadele yollarının fiili-meşru mücadele anlayışı olduğunu döne döne vurgulamaktadırlar. Fakat pratikte bunun tam tersi yaşanmaktadır. Bu açıdan mevcut sendikal kastı parçalamak, sınıf mücadelesinin önünü açmak adına önemli bir ihtiyaçtır. Bunu yapacak yegâne güç ise sınıf bilinci ve taban inisiyatifleri ile mücadeleye çekilmiş işçi bölükleridir. Greif Direnişi dersleri ışığında böylesi bir adımın yakıcılığını fazlasıyla hissediyoruz.

Özelde tekstil iş kolunda genelde ise işçi sınıfının örgütlenme mücadelesinde sınıf sendikacılığı anlayışı ile yükselecek bir mevziyi yükseltmek için yola çıkıyoruz.

Amacımız mevcut sendikalara rakip bir sendika yaratmak değildir. Mevcut sendikalara alternatif olmak gibi bir derdimiz de yok. Çünkü mevcut sendikaların büyük bir kısmı patron sendikası, geri kalanı ise düzenin icazetini aşamayan bir yaklaşımı temsil ediyorlar. Son yıllarda yaşanan direnişlere bakmak bile bu gerçekliği görmek için yeterlidir. Tek başına Tekstil işkolunda dahi bu gerçeklik tüm çıplaklığı ile gözler önündedir. Sektörde çok sayıda sendika vardır. Bu sendikaların hiçbirisi son yıllarda fiili-meşru mücadele anlayışı ile bir mücadele örgütlenmemiştir. İşkolundaki sendikaların en ilerici olanı protestoculuğu aşamamaktadır. Bu tutumların sınıf mücadelesine katkısı sınırlıdır. Yapılması gereken bunların aşılması ve işçi sınıfının öz iradesini açığa çıkaracak fiili-meşru mücadeleyi rehber alacak bir örgütlenme çabası

içerisine girmektir. İşçi sınıfının örgütlenmesinin başkaca da yolu yoktur. Ötesi, mevcutlar içerisinde en ileri olan sendikal anlayışların dahi sınıfın en ufak hak alma mücadelesini patronların insafına bırakması demektir.

Greif Direnişi bunun değişmesi gerektiğini göstermiştir. Fiili-meşru mücadeleyi rehber almış sınıfın mücadele yasaları ile hareket eden sendikal bir hareketin olmadığını göstermiştir. Bu ihtiyacın ürünü olarak özelinde Tekstil işkolunda genelde ise tüm işçi sınıfına devrimci sınıf sendikacılığı anlayışını taşıyacak bir çaba ortaya konulmuştur. Sendikal faaliyetimizin temellerini Greif Direnişi'nin açığa çıkardığı değerler oluşturmaktadır.

Bu adım sınıfın önünde engele dönüşen sınıf mücadelesini düzenin sınırlarına çeken ve boğan sendikal anlayışların aşılması için de bir irade beyanıdır.

İşçi sınıfına karşı güvensizleşmiş, patronlaşmış sendikacılığa karşı devrimci sınıf sendikacılığı ekseninde sınıfın kendi sözünü söyleyeceği, kendi kararını alacağı, pratik tutumlarını taban iradesi üzerinden şekillendireceği mücadele mevzisi yaratma iradesidir.

Tüm bunların ışığında dünya ve Türkiye'deki gelişmelere, işçi sınıfının kendi kimliği ve tarihsel misyonu üzerinden sözünü söyleyeceği bilinç ve kafa açıklığının, örgütsel biçimlerin yaratılması için atılacak bir ön adım olacaktır.

Sınıfın kendi devrimci programı etrafında sermaye düzenine karşı birleşmesinin gerekliliğini işaret edecek bir araç olacaktır. Ancak böylesi bir sendikal anlayış işçi sınıfına geleceğini kazanması için yapması gerekenleri gösterebilir.

***

Yukarıda ifade etmeye çalıştığımız değerlendirmeler, başta Greif Direnişi olmak üzere yaşanan süreçlerin ortaya çıkarttığı deneyimler ve sürecin omuzlarımıza yüklediği misyonun bilinciyle yan yana gelen öncü-devrimci tekstil işçileri olarak Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası'nın kuruluş çalışmalarını bir aşamaya getirmiş bulunuyoruz. Genel çerçevesi ile ifade ettiğimiz bakış ve hayata geçirmeye çalışacağımız mücadele ilkelerimiz üzerinden, başta sınıfın bütününe özelde ise kendi sektörümüz olan tekstil sektöründe işçi sınıfının mücadelesini güçlendirmek için bir adım atıyoruz. Sermayeye karşı yürütülen bu mücadelede aynı zamanda sendikal bürokrasiye karşı devrimci sınıf sendikacılığını güçlendirme, bunun pratik olarak da inşa edilmesi hedefiyle hareket ediyoruz. Öncü devrimci tekstil işçilerini, duyarlı kamuoyunu bu çabayı güçlendirmeye, sınıf mücadelesini yükseltmeye çağırıyoruz.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası Girişimi

12 Ekim 2014

MESS-Türk Metal'den toplu sözleşme oyununda son perde...

Metal işçisi danişıklı oyunu bozmalıdır!

Metal İşçileri Birliği (MİB), toplu sözleşme oyununda son perdeye gelindiğini belirterek, metal işçisine bu danişıklı oyunu bozma çağrısında bulundu. MİB'in açıklaması şöyle:

MESS ile Türk Metal arasındaki toplu sözleşme görüşmelerinin üçüncü oturumunda MESS karşı teklifte bulundu. Geleneksel hale gelen her toplu sözleşme oyununda olduğu gibi, MESS'in teklifi metal işçisinin kafasının tasını attırarak cinsten bir gasp listesinden ibaret.

MESS böylelikle sefalet ücretine kölelik koşullarında çalışan metal işçisiyle dalga geçiyor. Elinden gelse metal işçisini bedavaya ve gerçek köleler gibi çalıştıracak kadar aç gözlü olduğunu gösteriyor. Mevcut toplu sözleşme düzenini tümünden ortadan kaldıracak bir kuralızsızlık istiyor.

Türk Metal konuyla ilgili açıklamasında MESS'in bu teklifini reddettiğini söylüyor. Böylelikle güya sendikacılık yapıyor, MESS'e karşı metal işçisinin haklarını savunuyor görüntüsü yaratıyor.

Fakat metal işçisi önceki toplu sözleşme deneyimlerinden de biliyor ki, tüm bu olup bitenler danişıklı bir dövüştür ibarettir. MESS metal işçisinin kafasının tasını attırarak bu gözü dönmüslük gösterisiyle metal işçisini, talep eden konumdan savunmaya çekilmeye zorluyor. Böylelikle de metal işçisinde, "aman pirince giderken elimdeki bulgurdan da olmayayım" psikolojisi yaratılarak, ağrısız sancısız satış sözleşmesine imza atılması planlanıyor. Bu oyunda başarılı oldukları ölçüde de, Türk Metal'in satılmış yöneticileri her dönem olduğu gibi, gözü doymaz MESS patronlarını durdurmuş olmakla

övünecek, satış sözleşmesini de başarı olarak metal işçisine yutturacaklardır.

Önceki oyunlardan bildiğimiz üzere Türk Metal çetesinin "reddediyoruz" yalancı peşrevinin ardından MESS bu ahlaksız gasp listesini önümüzdeki toplantıda geri çekecek, satış sözleşmesi de imza altına alınacaktır.

İşte oyun budur. Bu oyunun senaryosu, ortak şirketler kuran MESS ve Türk Metal tarafından birlikte yazılmıştır. O denli ki MESS'in rapor süreleri için ortaya attığı "ödül" sisteminin, Türk Metal'in taslağındaki "kazazlık ödülü" sisteminden özünde bir farkı yoktur. Türk Metal'in taslağındaki ahlaksız madde, MESS'in ahlaksız teklifinin önünü açmıştır.

Metal işçisi bu oyuna gelmemeli, MESS'in gasp listesini hiçbir şekilde kabul etmemelidir. Ancak bu gasp listesine bakarak Türk Metal'in ihanet sözleşmesine razı gelinmemelidir. Razı gelmek bir yana Türk Metal'in 14'lük teklifinin dahi son zamlar ve açıklanan yüksek enflasyon rakamlarının yanında bir hiç olduğu açıktır. Bunun için bu teklifin geri çekilmesi ve insanca yaşam taleplerine uygun bir sözleşmenin hazırlanmasını talep etmek metal işçisinin hakkıdır.

Fakat Türk Metal çetesini sırtından atmadan MESS'i yenmek mümkün değildir. Bunun için oyunu bozmak, MESS ve Türk Metal çetesini, onların işbirlikçi toplu sözleşme düzenini yıkmak üzere komitelerde birleşmeliyiz. Ahlaksız teklifleri, gasp listelerini ve satış taslaklarını yırtıp bu işbirlikçi takımıyla birlikte çöpe atmalıyız.

Metal İşçileri Birliği
14 Ekim 2014

MESS'ten gasp listesi

100 bini aşkın metal işçisini kapsayan grup toplu iş sözleşmesi sürecinde MESS (Metal Eşya Sanayicileri Sendikası) ile Türk Metal Sendikası, 14 Ekim günü 3. kez bir araya geldiler.

Türk Metal'in açıklamasında MESS'in kendi tekliflerinden 8 idari maddeyle 2 yönetmeliği olduğu gibi kabul ettiği, öte yandan ise kendi karşı teklifini verdiği belirtildi.

MESS olaya bağlı sosyal yardımlarda geriye doğru gerçekleşen yüzde 9,54'lük yıllık enflasyona karşı yüzde 8,61 ile yüzde 10,21 arasında değişen oranlarda artış teklifinde bulundu. Ücret zammı ile yakacak, bayram ve izin harçlığından oluşan 3'lü paket için bir teklif getirmeyen MESS, öte yandan ikramiyeler ile yakacak yardımı ödemelerinde kesinti önerdi. MESS ayrıca metal işçisinin raporlu geçirdiği süreler için ödeme yapmamak için bir "ahlaksız" teklifte bulundu. Teklife göre "iş kazası ve meslek hastalığı raporları, 20 günden fazla alınan normal raporlar, analık halinde 16 haftalık (çoğul gebelikte 18 hafta) çalışılmayan süre ve işveren tarafından verilen her türlü izin dışında kalan her çeşit fiilen çalışılmayan süreler için kıst(kesinti) yapılmasını, bu süreler için biriken ödemelerin ise bir fonda toplanıp, taraflarca anlaşılacak bir sistemle devamsızlık yapmayan işçilere ödenmesi" öngörülüyor.

MESS'in gasp listesi sayılabilecek olan teklifinde deneme süresinin 2 aydan 4 aya çıkarılması da yer alıyor. Her dönem olduğu gibi esnek çalışmayı da arttırmakta ısrar eden MESS, telafi çalışması ile denkleştirme süresinin 2 aydan 4 aya çıkarılmasını istiyor.

Türk Metal, MESS'in bu tekliflerini reddettiğini bildirirken, bundan sonraki görüşmenin 23 Ekim 2014 günü MESS Genel Merkezi'nde gerçekleştirileceği bilgisini verdi.

Mercedes işçilerine dağıtım

Metal İşçileri Bülteni'nin son sayısı Esenyurt Hoşdere'de kurulu Mercedes işçilerine ulaştırıldı. Cuma namazından sonra Hoşdere Cami çıkışında yapılan dağıtımda metal TİS'leri ve son gelişmeler üzerine ajitasyon konuşmaları yapılarak Mercedes işçileri taraf olmaya çağrıldı. Toplu yapılan dağıtıma işçilerin ilgisi yoğun oldu.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

İşsizlik oranı yüzde 10'a ulaştı

Türkiye İstatistik Kurumu'nun resmi rakamlarına göre (TÜİK), 2014 Temmuz ayı verilerinde işsizliğin arttığını açıkladı.

TÜİK verilerine göre Temmuz ayında 15 yaş ve

üzerindeki işsiz sayısı 2 milyon 867 bin kişi oldu. Bu dönemde erkeklerdeki işsizlik oranı yüzde 8.8 olurken kadınlarda bu oran yüzde 12 olarak açıklandı.

Temel işsizlik göstergesi olarak kabul edilen tarım dışı işsizlik oranı yüzde 12 olarak açıklanırken, 15-24 yaş grubundaki genç işsizlik oranı ise yüzde 18.2, 15-64 yaş arasındaki toplam işsizlik oranı ise yüzde 10.0 olduğu belirtildi.

Sermayenin yıkım ve talanına geçit vermeyelim!

Sermaye sınıfı planlı şekilde saldırmaya devam ediyor. İŞİD-AKP işbirliğiyle Kürt halkına yönelik gerici politikaların neden olduğu katliamlar sürerken sermaye ve AKP'nin sınıfa yönelik saldırıları da hız kesmiyor. Geçtiğimiz hafta 2015-2017 Orta Vadeli Program ile işçi ve emekçileri bekleyen yeni saldırılar açıklandı.

Orta Vadeli Program (OVP) ile 2005 yılından beri Türkiye'nin ekonomisi ile ilgili uluslararası sermayeye güven verici hedefler belirleniyor. Daha önce IMF-DB için hazırlanan niyet mektupları bu işi görüyordu. Bu programda kendilerini uluslararası sermayenin direktifleri ve ihtiyaçlarına göre dizayn edeceklerine dair sermaye güçlerine verilen sözlerin yanı sıra kölelik düzenlerinin devamı için önlemler de yer alıyor. Bir sermaye hükümeti olarak AKP, işinde ne denli iyi olduğunu büyük patronlarına göstermek istiyor.

Başbakan Yardımcısı Ali Babacan tarafından açıklanan programda bu yıl için yüzde 3,3 büyüme beklenirken, 2015 için yüzde 4, 2016 ve 2017 yılları için ise yüzde 5'lik büyüme öngörülüyor. Cari açığınsa bu yıl yüzde 5,7 ile kapanacağı öngörülürken, 2017 sonu itibarıyla yüzde 5,2'ye indirilmesi hedefleniyor. Merkezi Yönetim Bütçesi'nde 2014 için bekledikleri açığın yüzde 1,9'den, yüzde 1,4'e gerileyeceği hedefleniyor.

Bunları yapabilmek için de sıkı maliye politikalarının devam edeceği, bu şekilde de cari açığın düşürülebileceğinin ve Türkiye'nin tasarruf oranının artırılabilmesinin mümkün olacağı ifade ediliyor. Bu "tasarrufun" ise sağlıktan, eğitimden, yaşam ve çalışma koşullarından "tasarruf" etmek olduğu ortadadır. Ayrıca bu tasarruf dolaylı-dolaysız vergileri, düşük asgari ücret politikalarını da içeriyor. Özetle işçi ve emekçi kemer sıkacak, tasarruf edecek sermaye kazanacak. Plan bu!

Bu hedeflerin gerçekleşmesinin bir diğer yolunu da Babacan şöyle açıklıyor: "Burada kuşkusuz özelleştirme performansımızın büyük katkısı var. Maliye bakanımıza teşekkür etmek istiyorum, özelleştirmede hedefin de üzerinde bir performans var." Orta Vadeli Program'ın temel önceliklerini yerine getirebilmek için; "yapısal reformlara" hız vermek gerektiğini de açıklayan Babacan şunları söyledi: "Yapısal reformları gerçekleştirebildiğimiz ölçüde başarılı olacağız,

Türkiye'nin potansiyel büyümesini arttıracak ve kronik sorunlarını çözebileceğiz. Yapısal reformlarda takvimimize uyamazsak, geri kalırsak da bunun olumsuz sonuçlarını göreceğiz."

Onların "büyüme" dedikleri kârlarının artması, sermayelerinin büyümesidir. Yani onların büyümesi demek işçi haklarının daha fazla gaspı, kölece çalışma koşullarının ve sömürün katmerleşmesidir. Yapısal reformlar da bunun yaşama geçmesi için istenmektedir.

İstedikleri işçi haklarının gaspıyla kurallı çalışma yaşamına dair ne varsa onu esnekletmektedir. İstedikleri kiralık işçilik uygulaması, bölgesel asgari ücret ve kıdem tazminatının fona devri, artan taşeronlaştırma, özel istihdam bürolarıdır. OVP'nin 243. maddesinde; "Sosyal taraflarla diyalog içerisinde tüm işçilerin faydalanacağı ve bireysel hesaba dayanan bir kıdem tazminatı sistemi geliştirilecektir" denilirken, 240. maddesinde "Alt işverenlik uygulaması işçi haklarını ve ekonominin rekabet gücünü dikkate alacak şekilde gözden geçirilecektir" denilerek, tam da patronların istedikleri gibi taşeronun yaygınlaşmasıyla ilgili adımların hızlanacağı açıklanmaktadır.

Sermayenin bir diğer önceliği de bu isteklerini yaşama geçirmek için "huzur" ortamıdır. Yani eylemsiz, direnişsiz, grevsiz günler istemektedir. Bu nedenle OVP'ye göre Adalet Bakanlığı'na üç yıl boyunca ayrılan yatırım ödenekleri dikkat çekicidir. (2015'te 705,2, 2016'da 780, 2017'de ise 860 milyon TL.) Bu ödeneklerle önümüzdeki beş yıl içinde, 207 yeni cezaevi yapılacağı açıklanmıştır. Onlar hazırlıklarını yapmakta, olası direnişlere karşı önlemlerini almaktalar. Onların bu kaygılarının gerisinde Haziran Direnişi olduğunu zaten Babacan da açıklamalarında söylemektedir.

OVP ile sermayeye dikensiz gül bahçesi vaat edilirken, işçi ve emekçilere sömürü ve kölelik dayatılmaktadır. Orta Vadeli Program'da yer alan saldırıları ve sosyal yıkımı durdurabilecek tek güç ise işçi sınıfının örgütlü gücüdür. Bu güç sayesinde ancak haklar korunabilir, yeni haklar elde edilebilir, insanca ve onurlu bir yaşam mümkün olabilir.

Bu nedenle onların korkularını gerçek kılmak, eylemler, direnişler ve grevlerle mücadeleyi büyütme gerekmektedir.

Özelleştirme saldırısında tam gaz!

Orta Vadeli Program'da yer alan uluslararası sermayenin iştahını kabartacak planların bir ayağını özelleştirmeler oluşturmaktadır. 2013 yılında 12,4 milyar dolarla özelleştirme rekoru kıran AKP'nin özelleştirme "geliri" 2014 yılı için 6,8 milyar lira, 2015 için 8,7 milyar lira, 2016 içinde 6,8 milyar lira civarında öngörülmektedir. Maliye Bakanı Şimşek gelecek birkaç yıl için ortalama 4-5 milyar dolarlık özelleştirme gelirini garanti altına aldıklarını da açıklayarak sermayeye güven vermektedir. Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, Orta Vadeli Program'daki özelleştirme listesini şöyle açıklıyor: "Kısa zaman içinde elektrik üretim santralleri, otoyol ve köprüler, bazı limanlar ve Erzurum Kış Olimpiyatları Tesisleri'ni özelleştireceğiz. 25 şeker ve 5 makine olmak üzere şeker fabrikalarını ve Halk Sigorta ile Halk Emeklilik'i de özelleştirmeyi düşünüyoruz. Ayrıca gayrimenkuller, arsalar ve Güllük Marina gibi önemli özelleştirme projeleri de yerel ve uluslararası yatırımcıların ilgisine sunulacak. Bunların yanı sıra Türksat'a ait Kablo-TV operasyonları, BOTAŞ'ın iletim hatlarının, TEİAŞ'a ait kamu hisselerinin yüzde 49 hissesinin ve TPAO'nun halka arzı, İstanbul'un önemli projelerinden Haydarpaşa Projesi, ölçü ve ayarlar hizmetinin özelleştirilmesi, Eti Maden'e ait sülfürik ve borik asit fabrikalarının özelleştirilmesi uygulamaları olacak. Ayrıca genel olarak özelleştirme programına almak üzere birçok sektörden yeni şirketler üzerinde de çalışıyoruz."

Spor Toto ve at yarışları da özelleştirme planları içinde yer alıyor. Devletin artık şans oyunlarında, oyunları oynatma görevini özel sektöre devredebileceği ve denetleme fonksiyonuna yoğunlaşacağı belirtilerek buradaki amacın "büyüyen sektörden uluslararası markalar yaratabilmek" olduğu ifade ediliyor. Sadece Spor Toto ve at yarışlarından 10 milyar dolar bekleniyor.

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in açıklamaları ise AKP'nin has bir sermaye partisi olduğu gerçeğini bir kez daha gösteriyor. Şimşek şunları söylüyor: "Eti Maden'e ait sülfürik ve borik asit fabrikalarının özelleştirilmesi ülkemizde rekabetin ve verimliliğin artmasına, kamunun üzerindeki istihdam ve finansman yükünün azaltılmasına büyük katkı sağlayan özelleştirme uygulamaları olacak. Ayrıca, genel olarak özelleştirme programına almak üzere birçok sektörden yeni şirketler üzerinde de çalışıyoruz."

Ülke zenginlikleri uluslararası sermayenin yağma ve talanına açılmaktadır. Özelleştirme aynı zamanda işsizlik ya da artan taşeronlaştırma eliyle ucuz iş gücü demektir. Özelleştirilmesi planlanan yeni yerlerde yaklaşık 40 bin işçi olduğu düşünülürse işsizlik ve yoksullukta yaşanan artış korkunç boyutta olacaktır.

Sermaye topyekûn saldırmaktayken, bu saldırılara karşı birleşik mücadeleyi örmek gerekmektedir.

Türk-İş ağaları sermaye ve AKP'nin hizmetinde!

İşçi sınıfı ve emekçileri önümüzdeki süreçte kapsamlı sosyal yıkım ve kölelik saldırıları bekliyor. Açıklanan Orta Vadeli Program'da taşeron işçilik, kıdem tazminatının gaspı ve kiralık işçi büroları gibi kapsamlı saldırılar bulunuyor. Yanı sıra, AKP hükümetinin şefleri, yıllardır parça parça gerçekleştirdikleri özelleştirme saldırılarına kararlılıkla devam edeceklerinin mesajını veriyorlar.

Böylesi saldırı planları hükümetin ve sermaye örgütlerinin gündeminde yer alırken işçi sınıfı içerisinde sermaye adına ajanlık yapan Türk-İş bürokratları, yeni ihanetler için hazırlık yapıyorlar. İhanetçi ve sermaye işbirlikçisi Türk-İş çetesi bununla da kalmayıp, katliamcı sermaye devletinin ırkçı-şoven politikalarına arka çıkan açıklamalarıyla işçi sınıfı ve yüz binlerce üyesinin bilincini bulandırmaya çalışıyor.

Türk-İş'in tespiti var, icraatı yok!

Örneğin, Türk-İş'in, hükümetin gündemindeki özelleştirmelere ilişkin açıklamasında tespit var, mücadeleye dair beyan yok. Tespit güzel, açıklamalardan çıkarılan sonuç doğru: Yarattılmak istenen "ücretli kölelik" düzenidir. Bu tespit doğrultusunda ne yapılacağı, nasıl bir tutum alınacağı kısmı eksik değil, yok.

Hükümetin ajandasındaki özelleştirme saldırılarına dair geniş bir liste açıklayan AKP'nin Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in özelleştirme "müjdesine" ilişkin Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (Türk-İş) 10 Ekim günü yazılı açıklama yaptı. Açıklamasında, özelleştirme politikalarını "mahkum eden" Türk-İş ağaları, bu saldırı planına karşı ne yapacakları konusunda ise herhangi bir tutum belirtmediler.

Türk-İş'in açıklamasında, yeni özelleştirmelerle kölelik düzeni yaratılmak istendiği vurgusu yer alırken özelleştirme planlarının arkasında yatan gerçek nedenlere ilişkin bir dizi tespit yer aldı.

Açıklamada şu ifadeler yer verildi:

"Özelleştirme uygulamaları Uluslararası Para Fonu'nun (IMF) dayatmasıyla ülke gündemine girmiştir. Ancak günümüzde bu politikaların yanlışlığı ortaya çıkmıştır. Dünyada yaşanan ekonomik kriz sonrası birçok ülkede özelleştirme politikaları terk edilmiş, yeniden kamulaştırma yapılmaktadır.

Kamu işletmeleri, bir mirasyedi yaklaşımıyla satılmıştır. Maliye Bakanı şimdiye kadar yaklaşık 70 milyar dolar özelleştirme uygulaması yapıldığını belirtmektedir. Daha önce yapılan satışlar ve satılması planlananlar incelendiğinde görüleceği gibi, bundan sonra memleketin havasından başka satılacak bir şey kalmamaktadır.

Kamu işletmeleri, yalnızca kâr/zarar durumuna bakılarak değerlendirilemez. Çünkü tek kuruluş amaçları kar etmek değildir. Kamu işletmeleri öncelikle amaçlarına hangi ölçüde hizmet ettikleriyle değerlendirilmelidir.

Ortaya çıkan sonucun da çok açık bir biçimde gösterdiği gibi, özelleştirme sonrası rekabetin sağlanması bir tarafa bazı sektörlerde tekeli bir yapı

ortaya çıkmıştır.

Özelleştirme uygulamaları, 'satma-savma, rant aktarma ve böylece gelir elde etme' temelinde olmaktadır. Şimdiye kadarki uygulamaların çalışanlara ve ülkeye dönük getirdiği olumsuzluklar, talana ve rant paylaşımına yol açan usulsüzlükler, istihdam kayıpları, sendikasılaştırma olmuştur.

Şimdiye kadar yapılan özelleştirmelerin ülkeye ve çalışanlara bir faydası olmamıştır. Yarattılmak istenen 'ücretli kölelik' düzenidir."

Derin bir oh çektiler!

İhanetçi Türk-İş bürokratları açıklamalarında, "Bundan sonra memleketin havasından başka satılacak bir şey kalmamaktadır" tespitinde bulunmuşlar. Sermayenin işçi sınıfı içerisindeki ajanları olan bu zatlar herhalde derin bir oh çekmişlerdir. Tüm kamu kurumları sermayeye peşkeş çekilince ve bu kurumlarda tam anlamıyla "ücretli kölelik düzeni yaratılınca" bu saldırılara sessiz kalan bürokrat takımının da özelleştirmelere karşı mücadele edip etmeme sorumluluğu da ortadan kalkmış olacaktır.

İrkçılığı körüklüyor, katliamları savunuyor

Türk-İş Genel Başkanı Ergün Atalay, ırkçılığı ve ayrımcılığı savunduğu açıklamalarıyla ise devlet katliamlarını sahipleniyor.

Hükümette bakanlık yapma hevesini geçtiğimiz aylarda dışavuran Atalay, sermaye örgütlerini ve AKP'nin şeflerini aratmayacak açıklamalarda bulundu.

Ankara'da Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) gibi patron örgütlerinin de katılımıyla düzenlenen istişare toplantısına katılan Atalay, toplantının ardından Türk-İş Başkanlar Kurulu Toplantısı için Bolu Abant'a geçti.

Atalay, Başbakan Ahmet Davutoğlu başkanlığında düzenlenen istişare toplantısının etkisinden kurtulamamış olacak ki, sermayenin ve hükümetin temsilcilerini aratmayan açıklamalara imza attı. Toplantıda, Davutoğlu'nun direktiflerini iyi anladığını belli eden Atalay, Türk-İş Başkanlar Kurulu öncesinde açıklamalarda bulundu.

İşçiler arasında ırkçılığı körüklüyor

Atalay, Suriye'ye yönelik savaş ve saldırganlık politikaları nedeniyle ortaya çıkan iç savaştan kaçarak Türkiye'ye gelen Suriyelilere yönelik, ırkçı saldırıları ve ayrımcılığı körükleyecek ifadeler kullandı. Kapitalistlerin, işçi sınıfının yapay ayrımlarla bölünmesi için dört elle sarıldığı ırkçı anlayışı benimseyen Atalay, bu konudaki önerilerini de sıraladı.

Karşılaştıkları açlık ve yoksulluk nedeniyle birçok sektörde düşük ücretlere ve kölelik koşullarına mahkum edilen Suriyelilerin "çalışma hayatına katılmasına karşı olduklarını" açıklayan Atalay şöyle konuştu: "Türkiye'de yeteri kadar işsiz var. İşsizlere bir çare bulalım sonra Suriyelilere bakalım. Biz önce evimizin içini halledelim. Dışındakileri daha sonra halledelim."

Devlet terörüne "devletçi" yaklaşım

Çatısı altındaki yüz binlerce işçinin haklarını koruyup geliştirmek yerine kapitalizmin yapısal bir sorunu olan işsizliğe çare bulmanın derdine düşen Atalay, Kobanê eylemlerine yönelik değerlendirmelerinde ise devlet terörünü ve katliamları savundu. AKP şeflerinin açıklamalarına paralel açıklamalarda bulunan Atalay, bir işçi örgütü olan Türk-İş'i "sivil toplum örgütü" kategorisine sokabilecek kadar suurunu kaybetti.

Atalay, 40'a yakın kişinin katledildiği Kobanê eylemlerine ilişkin saldırgan açıklamalarında şu ifadeleri kullandı:

"Kamu binalarını yık, esnafların dükkanlarını yağmala, ambulansı kır dök. Bunların kabul edilebilir hiçbir tarafı yok. Bunlar maşalar, bunların ipuçları yurt dışında. Ülkemiz Suriye ve Irak gibi karıştırılmak isteniyor. Bunlara kitle örgütleri olarak izin vermememiz gerekiyor. Öncelik olarak ülkemizin çıkarları daha sonra işçilerin çıkarları. Ülkem yoksa ne işçi var, ne işveren var."

Atalay, ülkede yaşananlar nedeniyle işçilerin sorunlarının ikinci plana atıldığını iddia ederek işbirlikçi-ihanetçi sendikal çizgisinin üzerini kapatmaya kalktı.

Belediye işçileri haklarını istiyor!

Taşeron köleliğinin katmerlendiği belediye iş kolunda işçiler haklarına sahip çıkmak için eylemlerini sürdürüyor.

Eylem iradesi geri adım attırdı

İşçilerin eylem iradesi **Avcılar Belediyesi** yönetimine geri adım attırdı. Belediyenin sendika ve işçi düşmanı tutumunun bir sonucu olarak Belediye-İş üyesi 21 taşeron işçisi bayram öncesi işten çıkarılmak istenmişti. Belediyenin sendikayı ve örgütlülüğü tasfiye etmek amaçlı bu saldırısına işçiler; mesai arkadaşlarına ve örgütlülüklerine sahip çıkarak yanıt verdiler. İlk tepki sonucu işçilerin bir kısmını çıkarmak yerine sürgün etmek gibi ara formüller önerildi.

Bu ayak oyunlarını kesin bir dille reddeden işçiler, 13 Ekim'deki toplantılarında iş bırakma ve belediye önüne yürüyüşü de kapsayan bir dizi eylem kararı aldı. İşçilerdeki eylem kararlılığını gören CHP yönetimi ve Avcılar Belediye Başkanlığı geri adım attı.

Şimdiye kadar toplu iş sözleşmesinin çoktan imzalanmış olması gerekirken sürecin hakem heyetine gitmesinin üzerinden 11 ay geçti. Yeni belediye yönetimi de işçilerin toplu sözleşme hakkını gasp etmenin peşinde. Yönetim bir yandan sözleşmeyi imzalamayıp sendikalı olmayı anlamsızlaştırmının, diğer yandan da memleketçilik ve kayırmacılık gibi sinsî girişimlerle işçileri bölmenin hesaplarını yapıyor.

İzmir'de yürüyüş

İzenerji ve **İzelman** işçileri taşeron köleliğine karşı 14 Ekim günü İzmir Büyükşehir Belediyesi önüne yürüdü.

İBB önünde alkış ve ıslıklarla başlayan eylemde ilk sözü DİSK Ege Bölge Temsilcisi Memiş Sarı aldı. Karbel ve BELTAŞ'ta taşeronla karşı mücadele ettiklerini söyleyen Sarı, taşeronla geçit vermemek için mücadeleyi yükseltme çağrısı yaptı. Eylemde KESK İzmir Şubeler Platformu adına konuşan Bülent Çuhadar da direnenleri selamladı.

Genel-İş İzmir 2 No'lu Şube Başkanı Taner Şanlı, taşeronlaştırma nedeniyle hergün yüzlerce işçinin işsiz, güvencesiz ve geleceksiz kaldığını belirtti. İzenerji

işçilerinin taşeronla karşı yürüttükleri mücadele sürecini özetleyen Şanlı, mücadeleyi sürdüreceklerini belirterek şunları söyledi: *"Bizlerin mücadelesi günü kurtarma mücadelesi değildir. Bu kölelik sisteminin, esnek ve kuralsız çalışmanın, taşeronlaştırmanın ortadan kaldırılması mücadelesidir. Bu mücadelenin başarıya ulaşması ancak bu sistemden zarar gören tüm emekçilerin, işçilerin ortak ve örgütlü hareket etmesiyle gerçekleşecektir."*

Basın açıklamasının ardından 15 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirildi. Eyleme KESK İzmir Şubeler Platformu, Lastik-İş ve Belediye-İş İzmir 6 No'lu Şube üyeleri de destek verdi.

Mersin'de atılan işçilerden protesto

İşten atılan **DİSK/Genel-İş üyesi işçiler**, 14 Ekim günü Mersin Çalışma ve İş Kurumu (İŞKUR)

tarafından düzenlenen 4. Mersin İnsan Kaynakları ve İstihdam Fuarı'nın açılışında eylem yaparak, seslerini duyurmaya çalıştı. Açılış töreni yapıldığı sırada pankartlarını açarak fuara gelen işçiler, sloganları ile işçi kıyımına tepki gösterdi. İşçilerin eylemi, sergi sarayının bahçesindeki zabıta ekipleri ve polis tarafından engellenmeye çalışıldı.

Engelleme girişimlerine rağmen işçiler, sergi salonundan ayrılan Mersin Valisi Özdemir Çakacak, Mersin Büyükşehir Belediye Başkanı Burhanettin Kocamaz ve protokol üyelerini protesto etti. İşçiler, işten atmayı teşhir eden konuşmanın ardından bir süre daha slogan atarak, eylemlerine son verdi.

Kızıl Bayrak / İzmir-Mersin-Avcılar

Taşeron belediye işçilerinin eylemi sürüyor!

CHP'li Kapaklı Belediyesi'nde çalışırken, belediye yönetimi tarafından "bütçe olmadığı" bahanesiyle işten atılan taşeron işçileri, belediye binası önündeki bekleyişlerine devam ediyorlar.

30 Eylül'de işten atılan ve 1 Ekim günü belediye önünde eylem yapan işçiler, bu tarihten itibaren belediye önünde eylemlerini sürdürüyorlar.

Her gün belediye binası önüne giderek "İşimizi geri istiyoruz" yazılı pankart açan işçiler, sessiz eylem yapıyorlar. İşçiler belediye önündeki bekleyişlerini dönüşümlü olarak sürdürüyor. Özellikle sosyal medyadan kendilerine destek geldiğini belirten işçiler, yanlarına gitmek isteyenlerin de bulunduğunu söylüyorlar.

Mahkeme tehdidi ve 'başka iş' teklifi

İŞ-KUR üzerinden belediyeye ihtar çeken işçiler, belediye yönetiminin tehdidi ile karşılaştılar. 14 Ekim günü işçilerin yanına gelen belediye temsilcileri "Siz bizim işçimiz değilsiniz. Biz de sizi mahkemeye vereceğiz" dediler.

Kapaklı Belediyesi'nin CHP'li başkanı da bir adamını işçilerin yanına göndererek 'iş teklifinde' bulundu. Belediye Başkanı işçilere "İŞ-KUR'a başvurun. Size başka yerde iş bulalım" 'teklifini' ilettiler.

İşlerini geri isteyen işçiler ise belediye başkanının bu 'teklifini' reddetti. İşçiler CHP Genel Merkezi'nin duruma el atmasını beklediklerini bildirdiler.

Patronlara küresel uyarı

Dünya genelinde 141 ülkedeki tekstil ve giyim sektörleri dahil, tüm tedarik zinciri üretimlerini de içine alan, 50 milyondan fazla işçiyi temsil eden Küresel Sanayi İşçileri Federasyonu IndustriALL, Türkiye’de sendika üyelerine baskı uygulayan şirketleri uyardı.

IndustriALL, Petrol-İş Sendikası’nda örgütlendikleri için sistematik baskı uygulayan ve 10 işçiyi işten atan **Kros Otomotiv** yönetimine uyarı mektubu yazdı. IndustriALL, Kütahya Organize Sanayi Bölgesi’nde kurulu Kros Otomotiv Sanayi ve Ticaret AŞ’nin patronları Deniz Özgür ve Genel Müdür Hikmet Demir’e uyarı mektubu göndererek, sendikal örgütlenme hakkını kullanan 10 işçinin işten çıkarılmasını kınadı.

IndustriALL Küresel Sendika Genel Sekreteri Jyrki Raina’nın imzası ile gönderilen mektupta, Kros yönetiminin sendika düşmanı uygulamalarına vurgu yapılarak, sendikal örgütlenmeyi engellemek için işçilere baskı uygulandığı ve 10 işçinin sendikal nedenlerle işten atıldığı ifade edildi.

IndustriALL, İstanbul Tuzla’da kurulu **CPS Automotiv Tekstil** fabrikasında Türk-İş’e bağlı DERİTEKS Sendikası’na üye oldukları için işten atılan işçilerle ilgili CPS yönetimine de mektup gönderdi.

Sendikaya üye oldukları ve sendikal faaliyetlere

katıldıkları gerekçesiyle 9 işçinin işten atılmasına ilişkin Genel Sekreter Jyrki Raina adına gönderilen mektupta, IndustriALL, konuyu uluslararası düzeyde takip ettiklerini ve CPS’nin işçileri işe geri almasını ve sendikayla diyaloga girmesini beklediklerini aksi durumda konuyu üretim yapılan Volkswagen ve Daimler Gruplarına taşıyacaklarını ilettili.

industri
global union

Kros Otomotiv’de sendika düşmanlığı

Kütahya Organize Sanayi Bölgesi’nde kurulu Kros Otomotiv fabrikasında çalışırken Petrol-İş Sendikası’nda örgütlenen işçiler işten atıldı. İşten atılmaları ilgili açıklama yapan Petrol-İş Sendikası Yönetim Kurulu, işten atılmaları son verilmesini ve işten atılan işçilerin geri alınmasını talep etti.

400’ü aşkın işçinin çalıştığı fabrikada, bayram öncesi sendikalaşmadan haberdar olan Kros patronu, bir toplantı yaparak işçileri işten atmakla tehdit etti. Ardından, bayram dönüşü örgütlenmenin öncülüğünü yapan, biri kadın iki sendika üyesi gündüz vardiyası sonunda, “işlerin daralması” gerekçesiyle işten atıldı. İşten çıkarmalar bir sonraki vardiyada da devam etti. Sendikal nedenlerle işten atılanların sayısı 10’a ulaştı.

Kros fabrikası, pek çok ünlü araba firmasına yedek parça (esnek hortum) üretimi yapıyor. Bunların başında Volkswagen geliyor. Üretimin dörtte üçünü gerçekleştiren Almanya kökenli çokuluslu şirketin, ilgili küresel sendika ile 2002 yılında imzaladığı Volkswagen Küresel Çerçeve Sözleşmesi’nin ilk maddesi “Volkswagen bütün çalışanların sendikalaşma hakkını tanır” idi. Petrol-İş bu maddenin, Volkswagen, BMW, Porsche gibi dünya ünlüsü markalara üretim yapan Kros yönetimi tarafından da yerine getirilmek zorunda olduğunu ifade etti.

Deva işçilerine destek

İşten atılan Deva ilaç işçileriyle dayanışma büyüyor. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi, Deva ilaç Çerkezköy Fabrikası’nda sendikalaştıkları için işten atılan işçilerle dayanışmak için imza kampanyası başlatıldığını duyurdu.

Meclis, Deva’da yaşanan işçi kıyımı ve sendikal baskıya ilişkin yazılı açıklamada bulunarak, devletin kamu hastanelerine ilaç temininden çekilmesine, SSK ilaç Fabrikası’nın kapatılmasına ve düzenlenen yeni protokollerle birlikte ilaç sektörünün özel sermayenin hakimiyetine girdiğine dikkat çekti.

Ayrıca 10 Ekim günü basın toplantısı düzenleyen sağlık emekçileri işçilere desteklerini ilan etti.

İstanbul Tabip Odası’nda düzenlenen basın toplantısına İstanbul Eczacı Odası’ndan Murat Durmaz, Kimya Mühendisleri Odası’ndan Onur Gökulu, İstanbul Tabip Odası’ndan Samet Mengüç’ün yanı sıra Petrol-İş İstanbul 1 No’lu Şube Başkan Yardımcısı Yılmaz Akay katıldı.

Üç kurum adına hazırlanan ortak metni **Murat Durmaz** okudu. Durmaz, ilaç üretim sürecinde yer alan meslek odaları olarak; DEVA ilaç firmasının, işçileri sendikaya üye olduğu için işten çıkartmasının sadece haksız ve hukuksuz değil, sağlık ortamının kendi ahlak ve değerlerine aykırı olduğunu da söyledi.

Durmaz, “Yani ilacın kendisi de üretim süreci de herhangi bir malın üretim süreci olarak görülemez” dedi.

Petrol-İş adına söz alan **Yılmaz Akay** ise şirketin uzun zamandır sendikalı işçilere yönelik kıyımı sürdürdüğünü ve son aldıkları duyumlara göre yeni çıkışların yapılacağını kaydetti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sendikalı işçilerin listesi ME-PAR patronunda

TÜMTİS’in üst federasyonu olan uluslararası ITF tarafından “Herkes için insana yakışır iş / Güvencesiz çalışmaya son!” talebiyle ilan edilen 10 Ekim uluslararası eylem ve etkinlik gününde, TÜMTİS üyesi ME-PAR işçileri de işyerinde artan baskılara karşı eylem yaptı.

Yetkiye itiraz eden ME-PAR patronu, arkasına devleti de alarak içerdeki işçiler üstünde baskıyı arttırıyor. Sendikalı işçilerin listesini eline geçiren ME-PAR patronu, işçilerle tek tek konuşarak istifaya zorluyor. İşçilerin hangi gün, hangi saat üye olduklarının yer aldığı belgenin patronun eline nasıl geçtiği ise muamma. Bu liste ile işçileri istifaya zorlayan patron, işçileri işten atmakla tehdit ediyor.

Eylemde TÜMTİS Genel Sekreteri Gürel Yılmaz patrona ve içeride çalışan işçilere seslenen bir açıklama yaptı. İşçilerden dik durmasını isteyen Yılmaz, bu iş yerine sendika girmezse bir işçi kıyımı yaşanabileceğine dikkat çekti.

Patronun bu belgeyi nasıl ele geçirdiğini bilmediklerini fakat işçiler üstünde baskı yaparak suç işlediklerini söyleyen Yılmaz, basını da eleştirdi. İşçiler İngilizce ve Türkçe hazırladıkları dövizlerde İŞİD terörünü de protesto ettiler.

TÜMTİS’in örgütlü olduğu DHL, UPS işçileri ile diğer işyerlerinden işçiler de direnişçi işçileri yalnız bırakmadı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Gençlik Kobanê için direnişte!

Üniversiteliler, yaptıkları eylemlerle Kobanê direnişiyi dayanımayı yükselterek AKP'nin gerici çeteleri desteklemesine, emperyalistlerin bölge planlarına karşı duracaklarını ifade ettiler. Gençlik, birçok üniversitede karşılaştıkları sivil faşist ve polis saldırısını militanca karşıladı.

İşgal ve boykotlar...

Çukurova Üniversitesi öğrencileri, 14 Ekim'de Akademik Açılış Töreni'nin düzenlendiği sırada, IŞİD çetelerinin Kobanê'ye yönelik saldırılarını ve devlet terörünü protesto etmek için eylem yaptı. Yürüyüş yaptıkları sırada sivil faşistlerin saldırısına uğrayan yüzlerce öğrenci, saldırıyı püskürterek, eylemlerini sürdürdü.

Daha sonra eylemlerini kent merkezine taşımak isteyen öğrenciler, kampüs çıkışında bir kez daha polis saldırısı ile karşılaştı. Polis ile kitle arasında çıkan arbede, öğrencilere yönelik gazlı saldırının ardından çatışmaya dönüştü. Ardından Rektörlük binasına yürümek isteyen öğrencilere yönelik polis saldırısı devam etti. Kitle daha sonra Hayırlı Sabancı Yabancı Diller Yüksekokulu'na girerek, binayı kısa süreliğine işgal etti. Yaklaşık iki saat süren işgal eylemi polisin çekilmesinin ardından sonlandırıldı.

ODTÜ'de Kobanê direnişiyi dayanışma için 9 Ekim'de düzenlenen boykot eylemine polis saldırı. Boykot çağrısı yaparak kampüste yürüyüş gerçekleştiren ODTÜ öğrencileri A1 Kapısı önünde polis barikatıyla karşılaştılar. Burada TOMA ve akreplerle ve çok sayıda çevik kuvvet ekibi barikat kurarak öğrencilerin çıkışını engellemeye çalıştı. "Katil IŞİD işbirlikçi AKP! ODTÜ boykota" şiarlı pankartla yürüyüşe geçen öğrencilere önce TOMA gazlı su sıkarak saldırı. Polis saldırısı, plastik mermi yağmuru ve gaz bombalarıyla devam etti. Bir süre devam eden çatışmanın ardından ODTÜ eylem komitesi eylemi sonlandırdı.

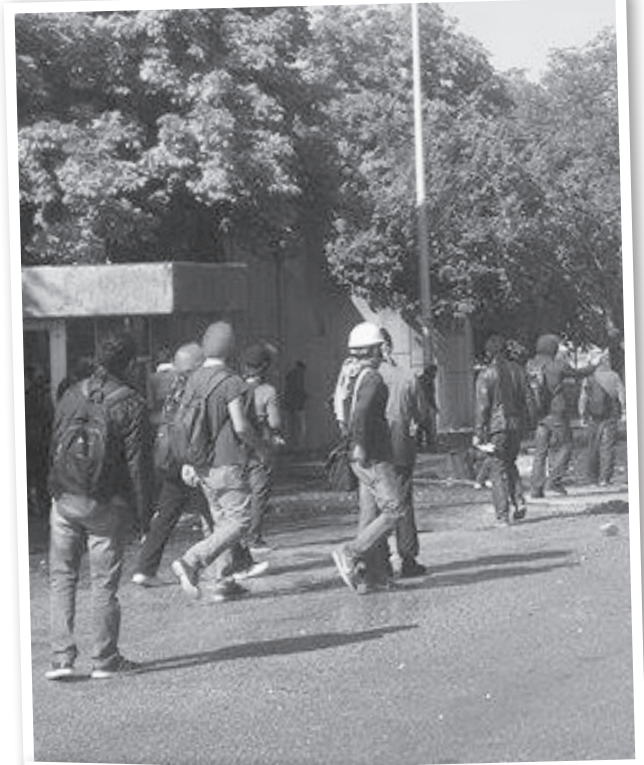
Türkiye ve Kürdistan'da Kobanê için yapılan eylemlere **DTCF'den** de ses verildi. 9 Ekim sabah saatlerinde asılan ozalitle Kobanê direnişi selamlandı. Devrimci, ilerici ve yurtsever öğrencilerin çağrısıyla okuldaki öğrencilerin de katılımıyla tüm anfiler dolaşarak boykot çağrısı yapıldı. Ardından 12.00'de Ortabahçe'de oturma eylemi yapıldı. Burada da atılan sloganlar ve yapılan ajitasyon konuşmalarıyla IŞİD, sermaye iktidarı ve AKP teşhir edildi. Okul sürekli dolaşarak Kobanê için boykot çağrısı yinelenildi. Gün içinde birleşik mücadelenin bir örneği boykot başarıyla gerçekleştirildi.

Eylemler...

İstanbul'da "Gençlik Kobanê için direnişte" çağrısıyla toplanan gençlik örgütleri 10 Ekim'de Taksim'de basın açıklaması için bir araya geldi. Tünel'den Galatasaray Meydanı'na yürüyüş olarak açıklanan eylem, polisin yoğun ablukası ve üst aramalarla ortamı terörize etmesi nedeniyle basın açıklamasına çevrildi. Açıklamada, IŞİD çetelerinin saldırılarına, AKP'nin çetelere desteklerine ve Kobanê'yle dayanışma eylemlerine yönelik tutumlarına dikkat çekildi. Gençlik, gericiliğe ve emperyalistlere karşı halkların verdiği direnişi büyüteceklerini ifade ederek açıklamayı sonlandırdı. Polis eylem boyunca da tehditlerini sürdürdü.

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde bir araya gelen öğrenciler Kobanê direnişine sahip çıkmak için 9 Ekim'de yürüyüş yaptılar. Yürüyüşe sermayenin kolluk kuvvetleri azgınca saldırı. Uzun süre polisle çatışan öğrencilere çevik kuvvet aniden saldırıya geçti. Kampüsün ön ve arka kapısı olmak üzere iki kapıdan 200'den fazla çevik kuvvet polisi okula girdi. Polisin okula girmesinin ardından onlarca kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar arasında akademisyenler de vardı.

Kızıl Bayrak / Adana-İstanbul-Ankara

Ağırnaslı Kobanê'de yaşamını yitirdi

YPG saflarında mücadele eden MLKP'li Suphi Nejat Ağırnaslı, 7 Ekim günü çetelerle yaşanan çatışmada yaşamını yitirdi.

Boğaziçi Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nden mezun olan Suphi Nejat Ağırnaslı'nın Kobanê'deki çatışmalarda yaşamını yitirmesine ilişkin MLKP tarafından yazılı açıklama yapıldı.

Kobanê'de yaşamını yitiren "Paramaz" kod adlı savaşçının Suphi Nejat Ağırnaslı olduğu duyurulan MLKP açıklamasında "Devrim yolunda canlarını verenlerin ideallerine bağlılık en temel ideolojik değerimizdir. Bu değeri daima yüksekte tutacağız" denildi.

Gericiliğe karşı, gençlik Denizler'in yolunda!

Kobanê direnişiyile dayanışma eylemlerine yönelik faşist saldırılar ve provokasyonlar devam ederken, okulların açıldığı dönemden itibaren boy veren IŞİD yanlısı grubun da İstanbul Üniversitesi'ndeki saldırıları sürdü. Saldırıların ardından açıklama yaparak tepkilerini dile getiren devrimci, ilerici öğrenciler ise Denizlerin bıraktığı mirasa sahip çıkacaklarını haykırdılar.

Önce çete, ardından polis saldırı

IŞİD yanlıları 9 Ekim sabah saatlerinde İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü'nde ilerici öğrencilere sopalarla saldırı. IŞİD yanlılarına arka çıkan çevik kuvvet polisleri ise kampüse girerek üniversite öğrencilerine saldırı. Saldırı sırasında 3 öğrenci çeşitli yerlerinden yaralanarak Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılırken 28 öğrenci ise gözaltına alındı.

Saldırının ardından İÜ Edebiyat Fakültesi'ndeki Havuzlu Bahçe'de toplanan devrimci, ilerici öğrenciler sloganlarla fakülte içerisinde yürüyüş gerçekleştirdi. Edebiyat Fakültesi'nin önünde basın açıklaması yapan öğrenciler, IŞİD yanlısı bir grubun polis ve ÖGB işbirliği ile gerçekleştirdiği saldırıyı teşhir ettiler. Topluca okuldan çıkış yapan öğrenciler, HDP'nin yapacağı eyleme destek vermek için Aksaray Metro önüne yürüdüler.

10 Ekim günü yine sopa ve bıçaklarla üniversiteye girmek isteyen çeteci grup, fark edildikten sonra polisler tarafından gözaltına alındı.

Saldırıları durmadı

Saldırılarına ara vermeyen IŞİD yanlıları, 13 Ekim'de öğrencilerin okula girmesinin ardından bir kez daha devrimci ve ilerici öğrencilere yöneldiler. Çetenin saldırısının ardından okula giren sivil ve çevik kuvvet polisleri saldırarak devrimci ve ilerici öğrencilere gözaltı yaptılar. Gözaltındaki öğrencilerle ilgilenen Avukat Deniz Demirdöğen de, gözaltında süren işkenceye karşı çıkınca polis tarafından dövülerek gözaltına alındı. İÜ'deki gözaltılara ilişkin açıklama yapan Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şubesi, gözaltına alınan öğrencilere polis tarafından

ince arama dayatıldığı bilgisini verdi.

Öğle saatlerinde Edebiyat Fakültesi içerisinde ozalitlerini açarak sloganlarla fakülte binası önüne çıkan öğrenciler basın açıklaması gerçekleştirdi. Öğrenciler adına okunan açıklamada, sabah yaşanan saldırı aktarıldı. Saldırı girişiminin devrimci ve ilericiler ile destek veren öğrenciler tarafından karşılık verilerek boşa düşürüldüğü söylendi. IŞİD çetesinin özel güvenliklerin gözü önünde saldırdığı ifade edildi. Üniversiteliler sıkı yumruklarıyla hep bir ağızdan Beyazıt Marşı'nı okuyarak dağıldılar.

Gençlik gericiliğe karşı mirasına sahip çıkıyor

İstanbul Üniversitesi öğrencileri, okuldaki gerici çete saldırılarına ilişkin 14 Ekim'de de Fen Fakültesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Okuldan sloganlarla çıkış yapılarak, 13 Ekim'de gözaltına alınan öğrenciler için ek gözaltı süresi alındığı bilgisi paylaşılarak eyleme başlandı. Gözaltına alınan 30 kişiden 9'u hakkında "adli denetim" kararı verildi. IŞİD yanlısı 9 kişi ise savcılıktan direk bırakıldı. Okul önündeki polis ablukasına dikkat çekilerek "İşte yeni Türkiye bu" dedi. Eylem sırasında sivil polisler, çevik kuvvet ve TOMA'larla alan tamamen kuşatılarak, OHAL

aratılmadı.

Eylemde, İstanbul Üniversitesi'nin gericiliğe karşı mücadele geçmişine vurgu yapılarak; herhangi bir okul olmadığı Deniz Gezmişlerin üniversitesi olduğu söylendi.

Açıklamada, her türlü eylemde ÖGB ve polisi devrimci, ilerici öğrencilerin karşısına diken Rektörlük'ün, eli kanlı katillerin yüzleri kapalı bir şekilde öğrencilere saldırmalarını sadece izlemekle yetindiği vurgulandı.

Açıklamada, şunlar vurgulandı: "Kobanê'de haftalardır süren direnişte halklar bir yandan IŞİD çetelerine bir yandan AKP hükümetinin, IŞİD destekçisi yeni katliamları hedefleyen politikalarına karşı direnirken; bizler de bu Ortaçağ zihniyetini üniversitelere sokmaya çalışan devlete, AKP'ye, IŞİD çetelerine ve polise karşı üniversitemize sahip çıkmaya devam edeceğiz."

Eylem sırasında PTT önünde ücret alacakları için direnen inşaat işçileri yürüyüşle alana gelerek öğrencilere destek sundu. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Eğitim-Sen İş Yeri Temsilciliği de yaptığı açıklamayla saldırıları kınadı ve üniversite yönetimini görevini yapmaya çağırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İÜ DGB'den açıklama...

"İstanbul Üniversitesi'nde mücadeleyi büyütelim, baskı ve gericiliğe karşı örgütlenelim!"

İstanbul Üniversitesi'nde IŞİD yanlıları 26 Eylül'den beri okulda terör estiriyor. O günden bugüne, rektörlük, ÖGB, polis, valilik, devletin bu sorundan sorumlu bütün kurumları, IŞİD'cilerin önünü açıyor. Bu gericiler, ellerini kollarını sallayarak üniversiteye girmeye devam ediyor. Arada gözaltına alınmış olsalar da bu gözaltılar göstermeliktir, devlet sanki IŞİD'cilere karşıymış gibi gözükmeye çalışmaktadır. Üniversite öğrencilerinin IŞİD'cilere dönük kitlesel

tepkisini kırmaya çalışmaktadır. Nitekim, IŞİD'ciler hala saldırganlığa devam etmekte ve gençliği tehdit etmektedir. Ve aynı zamanda ilerici öğrencilere hem bu çeteler hem de devletin kolluk güçleri saldırılarını sürdürmektedir. Kolluk güçleri, dün de bir grup arkadaşımıza azgınca saldırarak, işkence ederek gözaltı yaptılar.

Bunlar gösteriyor ki, devlet ve IŞİD'ci gericiler tüm gençliği tehdit ediyor, baskı ve terör uyguluyor.

Emperyalistler, Ortadoğu'daki katliamlardan ne kadar sorumluyorsa, Türk sermaye devleti de Türkiye sınırlarında bu gericiliğin ve saldırganlığın baş sorumlusudur; uyguladığı terörle, onlarca insanı katletmesiyle, bu gerici çeteleri beslemesiyle ve her yerde önlerini açmasıyla... Bu baskıların ve gericiliğin sorumluları, bir de utanmadan saldırganlığı arttıracaklarını, yasalastıracaklarını açıklıyorlar.

Bizler de gençlik olarak, geleceğimizi bu sermaye devletine, onun gerici çetelerine ve terör aygıtlarına bırakmayalım. Baskı ve gericiliğe karşı mücadelemizi büyütelim, örgütlenelim!

Gençlik birliğe, devrime!

İstanbul Üniversitesi Devrimci Gençlik Birliği"

İzmir'de işgal davası ertelendi

Soma Katliamı'nın ardından Ege Üniversitesi Yabancı Diller Fakültesi'ni işgal eden ve azgın polis saldırısıyla gözaltına alınan EÜ ve DEÜ öğrencileri hakkında açılan davanın ilk duruşması 14 Ekim'de görüldü.

Öğrenciler, duruşmadan önce adliye önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler. Okuldaki işgal süreci ve eylemin nedenlerinin ifade edildiği açıklamada, Soma'nın ardından işçi katliamlarının devam ettiği vurgulandı. Katliam faillerinin rahatca dolaştığı, Ethem'in katilinin göstermelik ceza alınırken; Ahmet'in, Ali İsmail'in, Medeni'nin, Berkin'in katillerinin de serbestçe dolaştığı belirtilerek, öğrencilerin ise 22 yıl ceza istemiyle yargılandığına dikkat çekildi. Kurlarsız ve güvencesiz çalışma koşulları ile gelen işçi katliamlarına ve emperyalistlerin yarattığı savaflara değinilerek, gençliğin mücadeleyi sürdüreceği belirtildi.

Basın açıklamasının ardından, duruşmaya desteğe gelen Eğitim Sen İzmir 3 No'lu Şube, Onurumuzu Savunuyoruz Platformu ve İzmir Kadın Dayanışması temsilcileri ile CHP Manisa milletvekili söz alarak Soma'da yaşanan katliama değindiler ve öğrencilere destek çağrısı yaptılar. Genel-İş Sendikası üyesi işçiler de eyleme katılım sağladı.

Duruşma salonuna geçildiğinde önce kimlik tespiti

yapıldı ve avukatların duruşma başlamadan önce yaptıkları itirazlar sonucu mahkeme ileri bir tarihe ertelendi.

Avukatların itirazlarının inceleneceği belirtilerek duyurulan erteleme kararında, davanın bir sonraki duruşmasının 30 Ekim'de yapılacağı bildirildi.

Ege Üniversitesi'nde ne olmuştu

22 Mayıs günü Soma Katliamı ve Canan Kulaksız Şenlikleri'nde terör estiren okul yönetimini protesto etmek için aralarında Ekim Gençliği okurlarının da bulunduğu 30 öğrenci Ege Üniversitesi Yabancı Diller Fakültesini işgal etmişti. Gece yarısı helikopter destekli operasyonla gözaltına alınan öğrencilerden 6'sı tutuklama talebi ile mahkemeye sevk edilmiş, geriye kalanlar ise denetimli serbestlikle bırakılmışlardı. Operasyon sırasında 8 öğrenci de dışarıda beklerken alınmıştı.

Üniversiteliler Soma Katliamı'nı, Berkin Elvan'ı katleden polisin açıklanmamasını ve o gün Okmeydanı'nda terör estiren polisin bir kişiyi vurmasını protesto etmek için eylemdeydiler.

Kızıl Bayrak / İzmir

Devrimci liseliler EL CHE'nin yolunda!

"EL CHE'nin yolunda, DLB saflarında sen de varsın" diyen Kartal DLB, ölümünün 47. yılında Che'yi andı. 13 Ekim'de gerçekleştirilen anma öncesi, Kartal'ın merkezi noktalarında "Ortadoğu'yu kurtarabilecek tek güç devrimdir! / DLB", "EL CHE'nin yolunda, DLB saflarında sen de varsın! / DLB", "CHE yaşıyor, DLB savaşıyor! / DLB" yazılımları yapıldı.

Etkinliğin açılış konuşmasında, Ernesto'nun doktorken Latin Amerika ülkelerini gezdiği ve orada insanların yaşadığı sorunların kaynağını sorgulayıp, emperyalist-kapitalist sisteme karşı yürütülen mücadeleye katıldığı anlatıldı. Bugün Ortadoğu'da

gerçekleştirilen katliamlara ve emperyalist-kapitalist sisteme karşı Che gibi, 6. Filo'yu denize döken Denizler gibi olunması gerektiği vurgulandı.

Anma etkinliği, liselerde uygulanan baskılara karşı neler yapılabileceği üzerine tartışmalarla devam etti. Bu bölümde yürütülen tartışmalarda tüm liselerde "Emperyalist savaşa değil, eğitime bütçe!", "Ortadoğu'da işgalci, okulda müşteri olmayacağız!" başlıklarıyla imza kampanyası yürütülmesi kararlaştırıldı. Ayrıca, meslek liselerinde staj sömürüsü konulu bir imza kampanyası yapılması, 29 Ekim Çarşamba günü gerçekleştirilecek DLB İl Meclisi için okullarda "Sen de varsın!" başlıklı bildirimlerin dağıtılması planlandı.

Liselilerin Sesi / Kartal

DLB'den Göçer ve Gedik'e ziyaret

Gebze Devrimci Liseliler Birliği (DLB), Gezi Gazisi Okan Göçer'i ve Hasan Ferit Gedik'in annesi Nuray Gedik'i ziyaret etti.

İlk olarak Haziran Direnişi'nde yaşanan polis saldırıları sırasında kafasına biber gazı kapsülü isabet eden Okan Göçer ziyaret edildi. Kafatası kemiği kırılmış olan, geçirdiği ameliyatın ardından kafasına yapay kemik yerleştirilen ve %84 engelli raporu verilen Göçer, geçirdiği ameliyattan aylar sonra sokağa çıkabilmişti.

Geçtiğimiz günlerde ise geçirdiği grip hastalığı Okan'ın hastalıklara karşı direncinin zayıf olduğunu gösterdi. DLB'lilerin 11 Ekim'de gerçekleştirdiği ziyarette kardeşi Onur Göçer, kardeşinin hafıza kaybı yaşadığını ve beslenmekte zorluk çektiğini ifade etti. Liseli devrimciler ise Okan'ı ancak pencereden görebildiler.

DLB'liler Okan'ı ziyaret ettikten sonra da Nuray Gedik'i Kartal'da nöbet tuttuğu çadırda ziyaret ettiler. Kısa süren ziyarette, ziyaretçilerle ve Nuray Gedik'le nöbet eylemi, Kobanê direnişi ve güncel gelişmeler üzerine sohbetler edildi. DLB'liler ayrıca çadırda bulunan deftere bir yazı yazarak "Hasan Ferit Gedik ölümsüzdür!" dediler. Ayrıca Okan'ın sağlık durumu hakkında da bilgi veren DLB'liler Okan'ın selamını Nuray Gedik'e iletiler. Ziyaret bitiminde "Hasan Ferit Gedik ölümsüzdür!" sloganı ile çadırdan ayrıldılar.

Liselilerin Sesi / Gebze

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2014/41 * 17 Ekim 2014 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Millet Cd. Selçuk Sultan Cami Sk. No 2 / 9 **Fatih / İstanbul**

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Ölümünün 32. yılında büyük Kürt şairini saygı ile anıyoruz...

Büyük Kürt şairi ve mücadele insanı Cegerxwin, 32 yıl önce 22 Ekim 1982'de yaşamını yitirdi. Onurlu bir yaşamın temsilcisi olan Cegerxwin, yazdığı şiirleri ve derlediği Kürt destanlarının yanı sıra mücadelesi halkların gönlünde yerini aldı. Toplumsal sorunlar karşısındaki tutarlı duruşu ile Kürt halkının önde gelen aydınlarından olmayı hak eden Cegerxwin, en zor zamanlarda bile halka umut kaynağı oldu.

Cegerxwin, (asıl adı ile Şehmuse Hesen...) 1903 yılında dünyaya geldi. Mardin'in Hesare köyünde yaşama gözlerini açan Cegerxwin, küçük yaşlarda Kürt ağalarının yanında ırgatlık yaptı, çoban olarak çalıştı. Anne ve babasını küçük yaşta kaybettiği için çocukluğu yoksulluk içinde geçen Cegerxwin, ablası ile birlikte Suriye'ye geçti ve burada da ırgatlık yaptı.

Cegerxwin, daha küçükken okumaya çok heveslidir.

9-10 yıl kadar medresede eğitim gördükten sonra Suriye'nin Qamişlo ilçesinde imamlık yapmaya başlayan Cegerxwin, 1925 yılında Şeyh Sait Ayaklanması'nın bastırılmasının ardından Suriye'ye göç eden aydınlarla tanışır. Aynı yıllarda meslektaşları olan mollalara Kürt halkının acılarına çare olunması gerektiği konusunda seslenen Cegerxwin, bir süre sonra onlardan ve kendi mesleğinden de umudu kesmeye başlar ve cübbeyi bir kenara atıp imamlığı bırakır. Kürt halkının çektiği acıları yüreğinde duymasından kaynaklı *Şeyhmus* adını atıp Cegerxwin (Kanlıkalp) adını kullanmaya başlar ve kendisini mücadeleye adar.

1932 yılında Cegerxwin'in şiirleri *Havar*, *Ronahi* ve *Roja Nü* dergilerinde yayınlanmaya başlar. Cegerxwin'in şiirlerinde Kürdistan, devrim, ülkedeki iç-dış düşmanlar, halkların kardeşliği, dünya barışı ve enternasyonalizm gibi konuları işler:

*Mella, mir ve ağaların elinden
Tüm Kürtler perişan kaldılar bu yüzden
Ağalar ve beyler zulüm pençesini indirmiş
kafalarına,
Talançılar, hırsızlar, haramiler ve serseriler
Şeyh
Birinci Divan 1945*

*Kürtler ve acemler kardeşirler, düşmanlar yalnız ...
Türkler ve Araplar arkadaşır. Düşmanlar Seid ve Bayardır
Biz satılmıyız, sopa ve dolar'a
Onların başı koparılmalıdır işçi ve köylüler tarafından
İkinci Divan , Özgürlük Devrimi - 1954*

İki emperyalist paylaşım savaşına da tanık olan büyük şair, bu konuda da elini kaleminden geri tutmaz ve açlık, yoksulluk, katliam ve talan edilmiş şehirlerden başka bir şey getirmeyen emperyalist savaşa kalemiyle karşı çıkar.

Savaş İstemiyoruz

*Biz savaş istemiyoruz, lanet olsun savaşlara
Bizi korkutmuyor tehdit ile haykıran ses
Eğer dünyanın iyiliğini istiyorlarsa
Çıksınlar işgal ettikleri topraklardan
İkinci Divan - 1954*

1949'dan sonra 1957'ye kadar Suriyeli komünistlerle beraber mücadele eden Cegerxwin, bu süreçte çok kez işkence görür ve zindana girer. Aynı dönemde ABD'nin Kore'ye saldırısını ve Türkiye'nin işbirlikçi tutumunu eleştirir. "Kore savaşına gitmeyin" isimli şiirinin yanı sıra aynı dönemde Vietnam halkının Fransız emperyalizmi karşısındaki direnişini selamlar.

*Diyan – Biyan – Fu, Diyan – Biyan – Fu
Sömürgecilerin çizmesi üzerinden kalktı
Kahraman evlatların kendileini feda etti.
Senin için unutulmaz bir nam bıraktılar
Özgürlük bekçilerin sömürgecileri attılar
İkinci Divan - Özgürlük Devrimi - 1954*

Suriyeli komünistlerle anlaşmazlık yaşadıkten sonra arkadaşları ile "Azadi" isimli örgütü kuran Cegerxwin ulusal alanda mücadelesini sürdürür. 1959 yılında Bağdat'a giderek, üniversitede Kürtçe dersleri vermeye başlayan büyük şair, daha sonraki yıllarda Rojava ve Güney Kürdistan'da da yaşar. 1973 yılında Suriye hükümetinin baskısından kaynaklı Lübnan'a geçmek zorunda kalan Cegerxwin, Kürt halkı için adeta manifesto niteliğinde olan ve en önemli şiiri olarak bilinen "Kine Em" isimli şiirini yayımlar. Bu şiirinde Kürt halkının sorunlarını işleyen şair, halkına kendi kimliğini sorgulatır.

Kimim Ben?

*Onurlu kürdüm,
düşmanın düşmanı,
barışseverin dostuyum.
Uygar insanım,
Ne ilkelim, ne de yabani
Ne yapayım savaşız olmuyor.
Düşman ülkemden çıkmıyor.
Benim atalarım
Hep özgür yaşadılar
Köle olmak istemiyorum
Sonsuza değin
Kimim ben?
Üçüncü Divan – Kime Ez 1973*

Marksizm'i okuyan ve savunan Cegerxwin, işçi ve köylülerin örgütlenmesi ve birlik olması gerektiğini savunur. Safını işçi ve köylülerden yana belirleyen şair, birçok şiirinde işçilerin mücadelesine ve iktidarına vurguda bulunur. Birçok şiirinde Marks ve Engels'e atıfta bulunur. *Egemenlik başlayalı dünyada, kimi insanlar derebeyi, hanedan oldular, kimisi de yoksul, perişan boyunduruk altında.*

Marks ile Engels dertlerimize derman oldular.

*İki bilge insan işçi sınıfına önder oldular.
Onlar ki ölümsüzdürler, bize yol gösterdiler,
Onların yolunda kavga verilince uyandı işçiler
Gün doğdu, gün doğdu
İkinci Divan – Özgürlük Devrimi - 1954*

Cegerxwin başka bir şiirinde ise iki ulusun (Kürt ve Türk) ezilen sınıflarının birlik olması ve kendi ezen sınıflarına karşı mücadele etmesi gerektiğini söyler. O'nun bu bakışı güncel planda da önemini koruyan hatta son derece hayati önemde bir konudur.

*Türkler'in de Kürtler'in de alt tabakaları,
birlikte aç, beraber yoksun,
yan yana yürümelidirler, omuz omuza,
kavga etmeliler gündüz gece.
Ellerine almalılar iktidarı,
pay sahibi olmalı ikisi de
açıkçası iki devlet olmalı
iki dost halk.*

Cegerxwin'in şiirleri birçok dergide yayınlanmış, birçok sanatçı tarafından bestelenmiştir. Milyonlarca emekçi tarafından okunan şiirleri egemen sınıflara karşı açılmış bir mücadele bayrağı olur; Kürt halkının ulusal kimliğinin gelişiminde özel bir yer tutar.

Cegerxwin mücadelesini ulusal sınırlarda bırakmamış politik alanda da sürdürmüştü, tüm baskılara göğüs germiş onurlu bir Kürt aydınıdır. Bu yönü ile de günümüz aydınlarına yol göstermektedir.